

TamSaha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Ağustos 2016 ● Sayı 141

Hoşgeldin Spor Toto Süper Lig

Üst üste 3. kez Avrupa'nın en iyi havayolu seçildik. Bu gurur Türkiye'nin.

Dünyanın en saygın sivil havacılık değerlendirme programı Skytrax, milyonlarca yolcuya "Avrupa'nın en iyi havayolu hangisi" diye sordu.

Cevap bu sene de değişmedi.

Türk Hava Yolları 3 senedir Avrupa'nın en iyi havayolu. Türkiye'nin dünyadaki gururu. Yolcularımıza sonsuz teşekkürler. Çalışanlarımıza gönülden tebrikler.

Globally Yours | **TURKISH AIRLINES**

A STAR ALLIANCE MEMBER

SARAR.COM

SARAR

Türkiye Futbol
Federasyonu
Adına Sahibi
Yıldırım Demirören

Sorumlu Yazışleri
Müdürü
Mazlum Uluç

Yazışleri
Bağış Erten
İlker Uğur
Barış Tarık Mutlu
Nihat Özten
Türker Tozar
Gürsel Kuru
Aydın Güvenir
Mine İpek
Rasim Artagan
Deniz Ak

Görsel Tasarım
Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü
Haydar Tanışan

Yazışma Adresi
Türkiye Futbol
Federasyonu
İletişim Müdürlüğü
Hasan Doğan Milli
Takımlar Kamp ve
Eğitim Tesisleri
Riva-Beykoz
İstanbul

Telefon
0216 554 51 00
Dahili: **57 59 / 57 60**
e-mail: **iletisim@tff.org**
Web sitesi
http://www.tff.org

Spor Toto Süper Lig

**Yeni sezona
merhaba**

6

Ağustos içindekiler

Avrupa'nın kralı Portekiz

24

**EURO 2016'dan
ne öğrendik?**

50

Akıllarda kalanlar

54

Kaybedenler Kulübü

62

70

Takımların önüne geçen 5 isim

Süper Kupa

76

Hangisi daha süper?

Kerim Zengin

80

**Futbolu
bırakınca
öğretmen
olacağım**

94

**Turgay Şeren ve
Bülent Eken'e saygı**

Yeni sezona merhaba

Spor Toto Süper Lig'in Turgay Şeren'in adı verilen 59. sezonu 19 Ağustos 2016 günü start alıyor. İlk sezonunda Fenerbahçe'nin, son sezonunda ise Beşiktaş'ın şampiyon olduğu lig tarihinde mutlu sonla en çok kucaklaşan takım, 20 şampiyonluğu bulunan Galatasaray. Sarı-kırmızılı takımı 19 şampiyonlukla Fenerbahçe takip ediyor. Beşiktaş'ın 14, Trabzonspor'un 6, Bursaspor'un da 1 şampiyonluğu var. Bu beş şampiyonun yanı sıra yeni sezonda Adanaspor, Akhisar Belediye, Alanyaspor, Antalyaspor, Atiker Konyaspor, Çaykur Rizespor, Gaziantepspor, Gençlerbirliği, Kardemir Karabükspor, Kasımpaşa, Kayserispor, Medipol Başakşehir ve Osmanlıspor ligde mücadele edecek.

1 1959 yılında başlayan lig mücadelesinde 59. sezon 19 Ağustos günü start alıyor. TFF Yönetim Kurulu'nun oybirliğiyle merhum Turgay Şeren'in isminin verilmesini kararlaştırdığı Spor Toto Süper Lig'de Turgay Şeren Sezonu, 19 Ağustos günü başlayacak. Her ne kadar yaz mevsiminin başını Avrupa Şampiyonası'nın futbol ziyafetiyle geçirsek de ligin tadı bir başkadır. Elbette yeni sezon 18 takım için farklı duyguları barındıracak içinde. Kimisi şampiyonluk sevincini doyusuya yaşarken, kimileri kaçan şampiyonluğa ağıt yakacak. Birileri Avrupa kupalarına bilet almanın sevinciyle havalara uçar-

ken, birileri küme düşmenin hüznüyle gözyaşları akıtacak. Evet, biz bu duyguları yaşayacak takımların hangileri olacağını bugünden kestiremiyoruz ve zaten futbolu bu kadar özel kılan da bu öngörülemezliği değil mi? Madem ki, ileride neler olduğunu bekleyip göreceğiz, o zaman gelin birlikte geçmişe bir yolculuk yapalım ve 1. Lig olarak yola çıkıp Süper Lig adını alan en üst düzeydeki futbol mecramızın 58 sezonluk macerasına şöyle bir göz atalım... Futbol Federasyonu Başkanı Orhan Şeref Apak'ın girişimleriyle kurulan ve o dönemdeki adı "Millî Lig" olan Türkiye Profesyonel Birinci Ligi'nin ilk maçı 21 Şubat

Ligimizin Şampiyonları

Sezon	Şampiyon
1959	Fenerbahçe
1959-1960	Beşiktaş
1960-1961	Fenerbahçe
1961-1962	Galatasaray
1962-1963	Galatasaray
1963-1964	Fenerbahçe
1964-1965	Fenerbahçe
1965-1966	Beşiktaş
1966-1967	Beşiktaş
1967-1968	Fenerbahçe
1968-1969	Galatasaray
1969-1970	Fenerbahçe
1970-1971	Galatasaray
1971-1972	Galatasaray
1972-1973	Galatasaray
1973-1974	Fenerbahçe
1974-1975	Fenerbahçe
1975-1976	Trabzonspor
1976-1977	Trabzonspor
1977-1978	Fenerbahçe
1978-1979	Trabzonspor
1979-1980	Trabzonspor
1980-1981	Trabzonspor
1981-1982	Beşiktaş
1982-1983	Fenerbahçe
1983-1984	Trabzonspor
1984-1985	Fenerbahçe
1985-1986	Beşiktaş
1986-1987	Galatasaray
1987-1988	Galatasaray
1988-1989	Fenerbahçe
1989-1990	Beşiktaş
1990-1991	Beşiktaş
1991-1992	Beşiktaş
1992-1993	Galatasaray
1993-1994	Galatasaray
1994-1995	Beşiktaş
1995-1996	Fenerbahçe
1996-1997	Galatasaray
1997-1998	Galatasaray
1998-1999	Galatasaray
1999-2000	Galatasaray
2000-2001	Fenerbahçe
2001-2002	Galatasaray
2002-2003	Beşiktaş
2003-2004	Fenerbahçe
2004-2005	Fenerbahçe
2005-2006	Galatasaray
2006-2007	Fenerbahçe
2007-2008	Galatasaray
2008-2009	Beşiktaş
2009-2010	Bursaspor
2010-2011	Fenerbahçe
2011-2012	Galatasaray
2012-2013	Galatasaray
2013-2014	Fenerbahçe
2014-2015	Galatasaray
2015-2016	Beşiktaş

1959 yılında kurulan ligin ilk şampiyonu Fenerbahçe

1959'da İzmir'de İzmirspor ile Beykoz arasında oynandı. İzmirspor'un 2-1 kazandığı maçın 11. dakikasinda meşin yuvarlağı rakip filelere gönderen Özcan Altuğ, lig tarihine "ilk golü atan futbolcu" olarak geçti. O sezon 16 takımla oynandı. Takımlar 8'erli iki gruba bölündü ve bu gruplara "Kırmızı", "Beyaz"

isimleri verildi. İki grubun birincileri final oynayacak ve şampiyon belirlenecekti. Beyaz Grup'un lideri Fenerbahçe ile Kırmızı Grup'un lideri Galatasaray finale adlarını yazdırdı. İlk maçı 1-0 kaybeden Ignac Molnar yönetimindeki Fenerbahçe, rövanşı 4-0 kazanarak Türkiye 1. Ligi'nin ilk şampiyonu unvanını elde etti.

1959-1960 sezonundan itibaren grup sistemi kaldırıldı ve lig bugünkü haliyle oynanmaya başlandı. "Millî Lig" adı kısa bir süre sonra "Türkiye 1. Ligi" olarak değiştirildi. 1987-1988 sezonuna kadar galibiyete 2 puan verilirken, o sezondan itibaren galibiyete 3 puan verilmeye başlanmasıyla gol ortalamalarında büyük artış görüldü. 90'lı yıllarda iletişim teknolojileri ve TV yayıncılığındaki gelişmeler de ligimize sıçrama yaptırdı. Özel televizyon kanallarının kurulmasının ardından şifreli yayınlara geçilmesi, Türk futbolu için büyük bir gelir kapısı açtı. Galatasaray'ın UEFA Kupası'ndaki başarısı, Millî Takım'ın 2002 yılında Dünya Kupası'nda, 2003 yılında ise Konfederasyon Kupası'nda üçüncü olması, 2008 Avrupa Şampiyonası yarı finali, Türk futbol tarihinin önemli gelişmeleri olarak kayıtlara geçti. 2002-

03 sezonunda adı Türkiye Süper Ligi olarak değiştirilen lig, 2005-10 sezonları arasında Turkcell'in sponsorluğu ile birlikte Turkcell Süper Lig adı altında oynandı. Organizasyonun adı 2010-11 sezonundan itibaren Spor Toto Süper Lig oldu.

1959'da Millî Lig'le başlayan lig tarihimize 51 sezon boyunca Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş ve Trabzonspor dışında şampiyon çıkmamıştı. Ancak 2010 sezonunda Bursaspor bu geleneğe son vererek liginin beşinci şampiyonu olmayı başardı. Lig tarihinde Galatasaray'ın 20, Fenerbahçe'nin 19, Beşiktaş'ın 14, Trabzonspor'un 6, Bursaspor'un da 1 şampiyonluğu bulunuyor. Şimdi gelin ligin başladığı günden bu yana neler yaşanmış, geçmişteki sezonlara bir göz gezdirelim.

İki grup üzerinden oynanan ilk sezonda Fenerbahçe'nin şampiyon olduğunu yazının başında belirtmiştik. İkinci sezonda yeni bir şampiyonla tanıştık. 20 takımlı ligde 38 maçta 65 puana ulaşan Andras Kutik'in Beşiktaş'ı ipi göğüslerken, 88 gol atarak siyah-beyazlılardan 20 gol daha fazla kaydeden Fenerbahçe 60 puanla ikinci sırada kaldı. Adalet ve Hacettepe ise 2. Lig'e düşen takımlar oldu.

Üçüncü sezonda Fenerbahçe ikinci kez şampiyonlukla kucaklaştı. Yine 20 takımla oynanan ligde Galatasaray'la kıyasıya bir yarışa giren sarı-lacivertli takım, Laszlo Szekely'nin teknik direktörlüğünde ipi rakibinin 1 puan önünde göğüsleyerek mutlu sona ulaşırken, bir önceki sezonun şampiyonu Beşiktaş 6 puan geride, üçüncü sırada kalmıştı. Adana Demirspor küme düşerken, Altay ve Altınordu play-off oynayarak ligde kalmayı başardı.

1961-62 sezonu Türkiye'ye yeni bir şampiyon daha getirdi. Galatasaray, Fenerbahçe'nin dört puan önünde ilk şampiyonluğunu elde ederken, Beşiktaş yine üçüncü sırada yer alıyor ve ligin üç büyük geleneği değişmiyordu. O sezon ligden düşen takım olmamış, son üç sıradaki Vefa, An-

Ligimizin Gol Kralları

Sezon	Oyuncu	Takımı	Gol
1959	Metin Oktay	Galatasaray	11
1959-1960	Metin Oktay	Galatasaray	33
1960-1961	Metin Oktay	Galatasaray	36
1961-1962	Fikri Elma	Ankara Demirspor	21
1962-1963	Metin Oktay	Galatasaray	38
1963-1964	Güven Önüt	Beşiktaş	19
1964-1965	Metin Oktay	Galatasaray	17
1965-1966	Ertan Adatepe	Ankaragücü	20
1966-1967	Ertan Adatepe	Ankaragücü	18
1967-1968	Fevzi Zembem	Göztepe	19
1968-1969	Metin Oktay	Galatasaray	17
1969-1970	Fethi Hepar	Eskişehirspor	13
1970-1971	Oğün Altıparmak	Fenerbahçe	16
1971-1972	Fethi Hepar	Eskişehirspor	20
1972-1973	Osman Arpacıoğlu	Fenerbahçe	16
1973-1974	Cemil Turan	Fenerbahçe	14
1974-1975	Ömer Kaner	Eskişehirspor	14
1975-1976	Cemil Turan	Fenerbahçe	17
	Ali Osman Renklibay	Ankaragücü	17
1976-1977	Necmi Perekli	Trabzonspor	18
1977-1978	Cemil Turan	Fenerbahçe	17
1978-1979	Özer Umdü	Adanaspor	15
1979-1980	Mustafa Denizli	Altay	12
	Bahtiyar Yorulmaz	Bursaspor	12
1980-1981	Bora Öztürk	Adanaspor	15
1981-1982	Selçuk Yula	Fenerbahçe	16
1982-1983	Selçuk Yula	Fenerbahçe	19
1983-1984	Tarik Hocic	Galatasaray	16
1984-1985	Aykut Yiğit	Sakaryaspor	20
1985-1986	Tanju Çolak	Samsunspor	33
1986-1987	Tanju Çolak	Samsunspor	25
1987-1988	Tanju Çolak	Galatasaray	39
1988-1989	Aykut Kocaman	Fenerbahçe	29
1989-1990	Feyyaz Uçar	Beşiktaş	28
1990-1991	Tanju Çolak	Galatasaray	31
1991-1992	Aykut Kocaman	Fenerbahçe	25
1992-1993	Tanju Çolak	Fenerbahçe	27
1993-1994	Bülent Uygun	Fenerbahçe	22
1994-1995	Aykut Kocaman	Fenerbahçe	27
1995-1996	Şota Arveladze	Trabzonspor	25
1996-1997	Hakan Şükür	Galatasaray	38
1997-1998	Hakan Şükür	Galatasaray	33
1998-1999	Hakan Şükür	Galatasaray	18
1999-2000	Serkan Aykut	Samsunspor	30
2000-2001	Okan Yılmaz	Bursaspor	23
2001-2002	Arif Erdem	Galatasaray	21
	İlhan Mansız	Beşiktaş	21
2002-2003	Okan Yılmaz	Bursaspor	24
2003-2004	Zafer Biryol	Konyaspor	25
2004-2005	Fatih Tekke	Trabzonspor	31
2005-2006	Gökhan Ünal	Kayserispor	25
2006-2007	Alex De Souza	Fenerbahçe	19
2007-2008	Semih Şentürk	Fenerbahçe	17
2008-2009	Milan Baros	Galatasaray	20
2009-2010	Aziza Makukula	Kayserispor	21
2010-2011	Alex De Souza	Fenerbahçe	28
2011-2012	Burak Yılmaz	Trabzonspor	33
2012-2013	Burak Yılmaz	Galatasaray	24
2013-2014	Aatif Chahechouhe	Sivasspor	17
2014-2015	Fernando	Bursaspor	22
2015-2016	Mario Gomez	Beşiktaş	26

56 sezonun 'en'leri

Bir Sezonda En Çok Kazanan	Beşiktaş	29
	Fenerbahçe	29
Bir Sezonda en Çok Berabere Kalan	Ankaragücü	18
Bir Sezonda En Çok Yenilen	Ankaraspor	34
Bir Sezonda en Çok Gol Atan	Fenerbahçe	103
Bir Sezonda En Çok Gol Yiyen	Ankaraspor	102
Bir Sezonda En Az Kazanan	Ankaraspor	0
Bir Sezonda En Az Berabere Kalan	Ankaraspor	0
Bir Sezonda En Az Yenilen	Galatasaray	0
	Beşiktaş	0
Bir Sezonda En Az gol Atan	Ankaraspor	0

kara Demirspor ve Şeker Hilal play-off sonunda devam etmeyi başarmıştı. Bu sezonun bir başka özelliği ise ilk üç sezondaki şampiyon Macar teknik adamlar hegemonyasına son veren Gündüz Kılıç'ın, şampiyonluk yaşayan ilk Türk teknik adam olmasıydı. Ertesi sezon da yine Gündüz Kılıç yönetiminde ipi göğüsleyen Galatasaray, üst üste iki kez şampiyon olmayı başaran ilk takım olarak geçiyordu kayıtlara. Bu defa lig 22 takımla ve iki grup üzerinden oynanıyor, Kırmızı Grup'u Galatasaray, Beyaz Grup'u Beşiktaş ilk sırada tamamliyordu. İkinci tur, iki grubun ilk 6 sırasını alan 12 takımla oynandı ve Galatasaray, Beşiktaş'ın 1 puan önünde ipi göğüsledi. Üçüncü sırada ise yeni bir takıma yine yer yoktu. Fenerbahçe şampiyonun 9 puan gerisinde o sırayı parsellemişti. Karagümrük, Şeker Hilal, Vefa ve Yeşildirek ise küme düşüyordu. Bir başka Türk teknik adamın şampiyonluk yaşayabilmesi içinse 12 sezon beklemek gerekecekti. 1963-64 sezonunda yeniden normal lige dönüldü. 18 takımlı sezonda iki takım arasında büyük bir çekişme yaşandı ve Yugoslav Miroslav Kokotović yönetimindeki Fenerbahçe, Beşiktaş'ın 1 puan

Sezonlar ve Goller

Ligde bir sezonda en fazla gol, 1987-88 sezonunda 380 maçta 1032 golle kaydedildi. En az gol ise 1973-74 sezonunda atıldı. Takımlar 240 maçta fileleri toplam 405 kez havalandırdı. Ligde gol ortalaması en yüksek sezon ise 2000-2001 oldu. 306 maçta toplam 1017 gol atılırken, maç başına düşen 3.32 ortalama, lig tarihine "en bereketli sezon" olarak geçti. En az gol ortalamasının gerçekleştiği sezon ise 1969-70 oldu. 240 maçta toplam 419 gol atılırken, maç başına düşen ortalama gol sayısı 1.74'te kaldı.

İlk kez üst üste üç defa şampiyon olmayı başaran Galatasaray kadrosu

önünde üçüncü şampiyonluğuyla kucaklaştı. Galatasaray ise şampiyonun 11 puan gerisinde kalmasına rağmen üçüncü sırayı yine "üç büyük" dışında bir takıma bırakmadı. Beyoğlu ve Kasımpaşa ise lige veda eden takımlardı. 1964-65 sezonunda lig ilk defa 16 takımla oynandı. Fenerbahçe sadece 1 kez yenildiği sezonu 47 puan toplayarak Beşiktaş'ın 6 puan önünde dördüncü kez şampiyon olarak tamamladı. Takımın başında bu defa İngiliz Oscar Hold vardı. Galatasaray 39 puanla üçüncü sıraya yeni bir takımın girmesine izin vermezken, Altınordu küme düşen tek takımdı. 1965-66 sezonunda Yugoslav Ljubisa Spajic yönetimindeki Beşiktaş 48 puan toplayarak ikinci şampiyonluğunu elde ederken, ikinci sırada 42 puanlı Galatasaray vardı. Ligin ancak 8. sezonunda üç büyüğün dışında bir takım ilk üçe girmeyi başarmış, 38 puan toplayan Gençlerbirliği, Fenerbahçe'nin 6 puan önünde üçüncü sırayı almıştı. Şekerspor ve Beykoz ise lige veda eden takımlardı. Ertesi sezon Beşiktaş, Spajic'in teknik direktörlüğünde aldığı koltuğu bırakmadı ve 45 puan toplayarak üçüncü şampiyonluğunu elde etti. Fenerbahçe iki puan gerisinde

ikinci, Galatasaray ise dört puan arkada üçüncü sıradaydı. İstanbul-spor, İzmirspor ve Karşıyaka o sezon lige mendil salladı. 1967-68 sezonunda yarış yine Beşiktaş ile Fenerbahçe arasında yaşandı. Ama bu defa ipi göğüsleyen taraf 49 puanlı Fenerbahçe oldu. Sarı-lacivertliler, kendilerine ligin ilk sezonunda şampiyonluk yaşatan Ignac Molnar'la bir kez daha mutlu sona ulaşmıştı. Beşiktaş, şampiyonun 7 puan gerisinde ikinci sırada kalmış, Galatasaray ise 13 puanlık farka rağmen üçüncü sırayı kimselere bırakmamıştı. Bu şampiyonluk Fenerbahçe'nin beşinci şampiyonluğuyla ve sarı-lacivertliler iki rakiplerine kısa sürede önemli bir fark atmış durumdaydı. Ancak 1968-69 sezonunda 46 puanla şampiyon olan Galatasaray'ın bu farkın açılmasına izin vermeyeceği de ortaya çıkmıştı. O sezonun en çarpıcı yanı Yugoslav Toma Kaleperovic yönetimindeki Galatasaray'ın şampiyonluk için çekiştiği takımın Eskişehirspor olmasıydı. Es-Es fırtına gibi estiği sezonda Galatasaray'ın üç puan gerisinde kalmış ama ilk kez bir Anadolu takımı ligi ikinci sırada bitirmeyi başarmıştı. Şekerspor ve İzmirspor ise sezonun küme düşenleriydi.

Trabzonspor, şampiyonluğu ilk defa İstanbul dışına taşıyarak Anadolu ihtilalini gerçekleştirmişti

1969-70 sezonunda yine bir ilk yaşandı. Rumen Traian Ionescu yönetimindeki Fenerbahçe'nin şampiyonluğu olağan bir sonuçtu ve sarı-lacivertliler bu mutluluğu altıncı kez yaşıyordu. Ama ikinci ve üçüncü sırada Eskişehirspor ile Altay'ın yer alması, Galatasaray'ın sekizinci, Beşiktaş'ın ise dokuzuncu sırada kalması o güne dek görülmemiş bir şey değildi. O sezonun küme düşenleri ise Gençlerbirliği ve Altınordu olmuştu. Galatasaray bu dibe vuruşun acısını, sonraki üç sezonda çıkarmayı başardı. İngiliz Brian Birch'ün çalıştırdığı sarı-kırmızılı takım, 1970-71'de Fenerbahçe'nin, 1971-72'de Eskişehirspor'un, 1972-73'te ise yine Fenerbahçe'nin önünde ipi göğüsleyerek lig tarihinin üst üste üç sezon şampiyonluk elde eden ilk takımı olmayı başardı. Sarı-kırmızılılar böylece 6 kez şampiyon olan Fenerbahçe'yi de yakalamış oluyordu. Bu üç sezonda Beşiktaş bir kez bile ilk üçe giremiyor ve giderek rakiplerinin gerisinde kalıyordu. Ancak Galatasaray

da üst üste üç sezon elde ettiği şampiyonluğun ardından tam 13 sezon beklemek zorunda kalacaktı. Bu arada 1970-71'de Adana Demirspor ve Vefa, ertesi sezon Karşıyaka ve İstanbulspor, sonrasında ise PTT ve Şekerspor küme düşüyordu. 1973-74 ve 1974-75 sezonlarında Brezilyalı futbol efsanesi Didi'nin çalıştırdığı Fenerbahçe, üç yıl uzak kaldığı şampiyonlukla üst üste iki kez kucaklaştı. 1973-74'te Beşiktaş bir süredir uzaktan izlediği şampiyonluk yarışına yeniden katılıyor, ancak Fenerbahçe, siyah-beyazlıların 3 puan önünde mutlu sona ulaşıyordu. Üçüncü sırada ise tarihinde ilk kez Boluspor yer almıştı. Son üç sezonun şampiyonu Galatasaray, Eskişehirspor'un da arkasında ancak beşinci sırayı alabiliyor, Vefa ve Mersin İdman Yurdu ise lige veda ediyordu. 1974-75 sezonunda Fenerbahçe, en yakın takipçisi Galatasaray'ın 5 puan önünde şampiyonluğu elde ederken, üçüncü sırada Eskişehirspor yer alıyor, Beşiktaş ise be-

şincilikle yetiniyordu. O sezon lige çıkan Trabzonspor 30 puanla 9. olurken, hiç kimse bordo-mavili takımdan kısa bir süre sonra gelecek şampiyonlukları beklemiyordu. Ama Trabzonspor, şampiyon Fenerbahçe'den bile az gol yemiş ve başarılı bir savunmanın neler yapabileceğini ertesi sezon göstermek üzere sinyallerini vermişti. O sezon düşen takımlar ise Samsunspor ve Kayserispor'du. 1975-76 sezonunda Türk futbolunda bir ihtilâl yaşandı. 17 sezonda Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş dışında şampiyon görmeyen Türkiye Ligi o sezon yepyeni bir büyükle tanıştı. Ahmet Suat Özyazıcı'nın teknik direktörlüğünü yaptığı Trabzonspor, ikinci sezonunu yaşadığı ligde en yakın rakibi Fenerbahçe'ye 3 puanlık fark atarak şampiyon oldu. Fenerbahçe 40, Trabzonspor ise Galatasaray ve Adanaspor gibi 36 gol atmıştı ama kalesinde sadece 14 gol görmek, bordo-mavililere tarihlerindeki ilk şampiyonluğun kapısını açmıştı. Galatasaray'ın üçüncü olduğu se-

14 yıllık şampiyonluk hasretini 1982'de sona erdiren Beşiktaş kadrosu

zonda Ankaragücü ve Balıkesirspor düşüyor, Beşiktaş ise küme düşen takımların 2 puan önünde 11. sırada kendisine yer bulabiliyordu. Trabzonspor, bu başarının tesadüfi olmadığını 1976-77 sezonunda bir kez daha şampiyon olarak kanıtladı. Bordo-mavili takım bu defa da Fenerbahçe'nin 4 puan önünde yer almış, 41 golle ligin en fazla gol atan takımı olurken, kalesinde de sadece 12 gol görmüştü. Altay'ın üçüncülüğü elde ettiği sezonda Beşiktaş dördüncü, Galatasaray beşinci oluyor, Giresunspor ve Göztepe küme düşüyordu. 1977-78 sezonunda 1 puan farkla Trabzonspor'un önünde şampiyonluğa ulaşan Toma Kaleperoviç'in Fenerbahçe'si, rakibinin serisine son verdi. Kaleperoviç, Galatasaray'dan sonra Fenerbahçe'yi de şampiyon yapan teknik adam olarak tarihe geçerken, Trabzonspor o sezon da şampiyon olsa, bugün üst üste 6 şampiyonlukla yanına bile yaklaşmayacak bir rekorun sahibi olabilirdi. Üçüncülüğü Galatasaray'ın elde ettiği sezonu Beşiktaş beşinci sırada tamamlıyor. Ankaragücü ve Mersin İdmanyurdu ise küme düşüyordu. 1978-79'dan itibaren Trabzonspor üç kez daha şampiyon oldu. O sezon Özkan Sümer yönetiminde sadece 1 kez yenilen ve kalesinde

yalnızca 7 gol gören bordo-mavili takım Galatasaray'ın 1 puan önünde 42 puanla mutlu sona ulaşırken, üçüncü sırayı 38 puanla Fenerbahçe elde ediyor, Beşiktaş 9. sırada kalırken, Kırıkkalespor, Boluspor ve Samsunspor küme düşüyordu. 1979-80 sezonunda 39 puan toplayan Trabzonspor dördüncü şampiyonluğuna Fenerbahçe'nin 4 puan önünde, Ahmet Suat Özyazıcı yönetiminde ulaştı. 33 puan toplayan Zonguldakspor tarihinin en başarılı sonucunu alarak üçüncü sırayı elde ederken, Galatasaray 9, Beşiktaş ise 11. sırada sezonu tamamliyordu. Sezonun düşenleri ise Diyarbakırspor, Kayserispor ve Göztepe olmuştu. 1980-81 sezonunda ilk iki sırada Anadolu takımları vardı. Özkan Sümer'in Trabzonspor'u 39 puanla şampiyon olurken, 34 puanlı Adanaspor, Galatasaray'ı averajla geride bırakıyor, Beşiktaş 5. sırayı

alırken, 29 puanlı Fenerbahçe averajla ligde kalıyordu. Rizespor 29 puanla küme düşerken, lige veda eden diğer iki takım Mersin İdman Yurdu ve Orduspor'du. 1981-82 sezonunun şampiyonu Beşiktaş, mutlu sonla tam 14 sezon sonra kucaklaştı. Eski oyuncusu Yugoslav Djordje Milić yönetimindeki siyah-beyazlı takım ligi Trabzonspor'un 1 puan önünde 44 puanla şampiyon olarak tamamlarken, Fenerbahçe 41 puanla üçüncü sırayı alıyor, Galatasaray ise 32 puanla 11. sırada kalıyordu. O sezon düşen takımlar Diyarbakırspor, Göztepe ve Eskişehirspor olmuştu. 1982-83 sezonunda Fenerbahçe dört yıl beklediği şampiyonlukla bir kez daha buluştu. Yugoslav Branko Stankoviç'in çalıştırdığı sarı-lacivertliler Trabzonspor'a 2 puan fark atarak zirvede yer alırken sezonu Galatasaray üçüncü, Beşiktaş ise beşinci sırada tamamlıyordu. O sezonun düşenleri ise Altay, Gaziantepspor, Samsunspor ve Mersin İdman Yurdu'ydu. 1983-84 sezonu Trabzonspor'un şampiyonluğuyla tamamlandı. Ahmet Suat Özyazıcı yönetimindeki bordo-mavili takım, lige çıktığından bu yana 10. sezonunda 6. şampiyonluğunu elde etmişti ama bu aynı zamanda onların mutlu sonla son buluşması olacaktı. Trabzonspor'un 50 puan topladığı ligde Fenerbahçe 45 puanla ikinci, Galatasaray 44 puanla üçüncü, Beşiktaş aynı puanla dördüncü sırada yer alıyordu. Karagümrük, Adanaspor ve Adana Demirspor ise o sezon lige veda etmişti.

En farklı skorlar

Ligde şimdiye dek en farklı skorlu galibiyeti Beşiktaş elde etti. Siyah-beyazlılar, 56 sezonu geride kalan ligde, 1989-1990 sezonunda İstanbul'da Adana Demirspor'u 10-0 yenerek, tarihi bir galibiyete imza attı. Ligin en çok gol atılan maçı ise 1991-1992 sezonunda oynanan Fenerbahçe-Gaziantepspor müsabakası oldu. Fenerbahçe'nin 8-4 kazandığı maç, 12 kez filelerin havalandığı en golli karşılaşma olarak tarihe geçti.

Trabzonspor 6. ve son şampiyonluğunu 1984'te bu kadroyla kazandı

1984-85 sezonu inanılmaz bir çekişmeye sahne oldu. Fenerbahçe ile Beşiktaş sezonu 50'er puanla bitirdi ve ligin şampiyonu ilk kez averajla belirlendi. 65 gol atıp 25 gol yiyen Yugoslav teknik direktör Todor Veselinovic'in Fenerbahçe'si, 49 gol atıp 19 gol yiyen Beşiktaş'ın önünde ipi göğüsledi. Trabzonspor 42 puanla üçüncü, Galatasaray 36 puanla beşinci olabilmış, Boluspor ve Antalyaspor ise küme düşmüştü. 1985-86 sezonu tıpkı bir önceki gibi geçti. Bir sezon önce şampiyonluğu averajla Fenerbahçe'ye kaptıran Beşiktaş, bu defa Galatasaray'a averajla üstünlük sağlayarak mutlu sona ulaşmıştı. Her iki takımın da 56'şar puanı vardı ancak Beşiktaş 65 gol atıp 21 gol yerken, o sezon hiç yenilmeyen Galatasaray 57 gol atıp 20 gol yemişti. Stankoviç ise Fenerbahçe'nin ardından Beşiktaş'ı da şampiyon yapan teknik direktör

olarak kayıtlara geçmişti. Fenerbahçe; Samsunspor ve Sarıyer'in ardından beşinci oluyor, Trabzonspor ise ligdeki ilk sezonu dışında en kötü derecesini yaparak yedinci sırada kalıyordu. Sezonun düşenleri ise Kayserispor, Orduspor ve Sakaryaspor'du. 1986-87 sezonu bir başka hasretin sonu oldu. Son şampiyonluğunu 1973'te elde eden Galatasaray, 13 sezonluk bekleyişin ardından Alman futbol efsanesi Jupp Derwall yönetiminde Beşiktaş'ın 1 puan önünde mutlu sona ulaştı. Sarı-kırmızılılar bir sezon önce namağlup olmalarına rağmen averajla kaptırdıkları şampiyonluğun acısını çıkartmış, üçüncülüğü ise Samsunspor almıştı. Trabzonspor ve Fenerbahçe dört ve beşinci olarak sıralanıyor, Diyarbakırspor ve Antalyaspor lige veda ediyordu. Galatasaray, hasret yıllarının ardından üst üste ikinci şampiyonlu-

103 gollü rekortmen şampiyon Fenerbahçe

ğunu 1987-88 sezonunda elde etti. Sarı-kırmızılı takımın ulaştığı 90 puan da bir rekordu. İkinci Beşiktaş 78, üçüncü Malatyaspor 62, dördüncü Samsunspor ise 60 puan toplayabiliyordu. Trabzonspor 6, Fenerbahçe 8. sıralarda kalmış, Zonguldakspor, Gençlerbirliği, Kocaelispor ve Denizlispor küme düşmüştü. 1988-89 sezonunda çifte rekor kırıldı. Yugoslav Todor Veselinoviç yönetimindeki Fenerbahçe 93 puan toplayarak şampiyon olurken, o güne kadar ulaşılan en yüksek

Galatasaray, 14 yıllık şampiyonluk özlemini Derwall-Denizli ikisiyle bitirdi

puana erişmişti. Sarı-lacivertlilerin attığı 103 gol ise gruplar olmadan oynanan sezonların bir başka rekoru olarak kayıtlara geçti. İkinci Beşiktaş, Fenerbahçe'nin 10 puan gerisinde kalmış, Galatasaray ise ancak 69 puan toplayabilmişti. Ligden düşenler ise Kahramanmaraşspor, Rizespor ve Eskişehirspor'du. Beşiktaş, İngiliz teknik adam Gordon Milne yönetiminde 1989-90 sezonundan itibaren üst üste üç kez şampiyon olarak, daha önce Galatasaray ve Trabzonspor'un elde ettiği başarıya ortak oldu.

1989-90 sezonunda 75 puan toplayan siyah-beyazlı takım en yakın takipçisi Fenerbahçe'ye 5 puan fark atarken, Trabzonspor ve Galatasaray üç ve dördüncü sıraları paylaşıyor, Sakaryaspor, Adana Demirspor, Samsunspor, Altay ve Malatyaspor küme düşüyor, 18 takımlı ligde takım sayısı da 16'ya indiriliyordu.

Baştan da belirttiğimiz gibi ertesi sezon da Beşiktaş'ın tek yenilgi ve 69 puan toplayarak şampiyonluğa ulaşmasıyla tamamlandı. İkinci sırada kalan Galatasaray, sezonu siyah-beyazlıların 5 puan gerisinde tamamlamış, Trabzonspor şampiyonun 18 puan arkasında üçüncü olabilmişti. Fenerbahçe ise Sarıyer'in ardından beşinci sırada kalmıştı. Zeytinburnu, Karşıyaka ve Adanaspor o sezon lige veda eden takımlardı.

1991-92 sezonunda Beşiktaş bu defa Fenerbahçe'ye 5 puan fark atarak ve üstelik bir sezon önce-sindeki tek yenilgilik başarısını daha da geliştirip namağlup olarak şampiyonlukla kucaklaşıyordu. Siyah-beyazlılar, sezonu yenilmeden şampiyon olarak tamamlayan ilk takım unvanıyla da kayıtlara girmişti. Galatasaray'ın üçüncü, Trabzonspor'un dördüncü sırada tamamladığı sezonda Samsunspor, Adana Demirspor ve Boluspor ligden düşüyordu.

1992-93 sezonunda, müthiş çekişmelerden birisi daha yaşandı ve Alman Karl-Heinz Feldkamp idaresindeki Galatasaray ile Beşiktaş ligi aynı puanda bitirdi. 66'şar puan toplayan iki takımdan Galatasaray 74 gol atıp 21 gol yediği için, 68 gol atıp 23 gol yiyen Beşiktaş'ı averajla arkasında bırakarak şampiyonluğa ulaştı. Trabzonspor'un üçüncü sırayı elde ettiği sezonu Fenerbahçe, Kocaelispor'un ardından beşinci sırada bitirebildi. Konyaspor, Aydınspor ve Bakırköyspor ise o sezonun tutunamayanları oldu. 1993-94 sezonunda Galatasaray bu kez Fenerbahçe ile kıyasıya bir

Beşiktaş, Gordon Milne döneminde üst üste üç yıl şampiyonluk yaşadı

yarışa girdi ve rakibinin 1 puan önünde 70 puan toplayarak üst üste ikinci kez şampiyonluğa ulaşmayı başardı. Takımın başında bir başka Alman hoca, Rainer Hollmann vardı. Trabzonspor'un üçüncü, Beşiktaş'ın dördüncü sırada tamamladığı sezonun sonunda Karabükspor, Karşıyaka ve Sarıyer küme düşüyordu. 1994-95 sezonunda Alman teknik adamların hegemonyası devam etti. Bu kez 79 puan toplayan Christoph Daum'un Beşiktaş'ı, Trabzonspor'un 3 puan önünde şampiyonluğa elde etti. Galatasaray'ın üçüncü, Fenerbahçe'nin dördüncü bitirdiği sezon dört büyüklerin sultanı altında geçmiş, o sezon Adana Demirspor, Zeytinburnuspor ve Petrolofisi lige veda etmişti. 1995-96 sezonunda yarış oldukça dramatik bir biçimde sonlandı. Brezilyalı Carlos Alberto Parreira'nın çalıştırdığı Fenerbahçe, geride kaldığı yarışta Trabzonspor'u Avni

Aker'de yenmeyi başarıyor ve 84 puanla mutlu sona ulaşıyordu. Trabzonspor 82 puanla ikincilikte kalarak 11 sezon sonra ayağına gelen şampiyonluk fırsatını tepmişti. Beşiktaş ve Galatasaray'ın üç ve dördüncü sıraları alması, ligin klasik sezonlarından birinin yaşanmasına yol açıyor, Karşıyaka, Eskişehirspor ve Kayserispor da küme düşüyordu. 1996-97 sezonundan itibaren ligde Fatih Terim ve Galatasaray fırtınası esti. Galatasaray bu sezonda üç rakibini de açık ara geride bırakmayı başardı. Sarı-kırmızılılar 82 puanla şampiyon olurken, Fenerbahçe 74, Beşiktaş 73, Trabzonspor da 72 puanda kalmıştı. Bu açık ara şampiyonluk adeta bir rekorun da habercisi gibiydi. Nitekim Galatasaray, sonraki üç sezonu da şampiyon olarak tamamlayacak ve üst üste dört kez şampiyon olarak bir rekor kıracaktı. O sezonun küme düşenleri ise Sarıyer, Denizlispor ve Zeytinburnuspor olmuştu.

1997-98 sezonunda Terim'in Galatasaray'ı, yine Fenerbahçe'nin önünde ancak bu defa 4 puan farkla, 75 puan toplayarak bir kez daha mutlu sona ulaştı. Trabzonspor'un üçüncü tamamladığı sezonda Beşiktaş, ancak İstanbulspor ve Samsunspor'un ardından 6. olabiliyor, Kayserispor, Şekerspor ve Vanspor ise lige mendil sallıyordu.

1998-99 sezonu yine Galatasaray'ın şampiyonluğa ulaşarak tarihi bir başarı yakaladı. Üç sezon üst üste şampiyon olma başarısına ise Galatasaray'ın yanı sıra Trabzonspor ve Beşiktaş sahip. Galatasaray 1970-73, Trabzonspor 1978-81, Beşiktaş da 1989-92 arasında üst üste üçer kez ipi göğüsleyerek tarihe geçti. 1967-1968 sezonunda Fenerbahçe, 1976-1977'de Trabzonspor, 1992-1993 ve 2014-15'te

Üst üste şampiyonluk rekoru Galatasaray'ın

Ligimizde üst üste şampiyonluk rekoru Galatasaray'a ait. Sarı-kırmızılı takım, Fatih Terim'in Teknik Direktörlüğü üstlendiği 1996-97, 1997-98, 1998-99 ve 1999-2000 sezonlarında üst üste 4 kez şampiyonluğa ulaşarak tarihi bir başarı yakaladı. Üç sezon üst üste şampiyon olma başarısına ise Galatasaray'ın yanı sıra Trabzonspor ve Beşiktaş sahip. Galatasaray 1970-73, Trabzonspor 1978-81, Beşiktaş da 1989-92 arasında üst üste üçer kez ipi göğüsleyerek tarihe geçti. 1967-1968 sezonunda Fenerbahçe, 1976-1977'de Trabzonspor, 1992-1993 ve 2014-15'te

tarih sayfalarındaki yerini aldı. 79 puanlı Galatasaray'a Beşiktaş ancak 4 puan yaklaşabilmiş, üçüncülüğü Gaziantepspor'un elde ettiği sezonu Fenerbahçe dördüncü,

ise Galatasaray üç büyük kupayı birden (Lig, Türkiye ve Cumhurbaşkanlığı-Süper) kazanan takımlar oldu. Ligi domine eden dört büyük takımın, uzun süreli şampiyonluk hasretleri de bulunuyor. Şampiyonluğu İstanbul dışına taşıyarak futbolda yeni bir dönem açan ve bu sevinci tam 6 kez yaşayan Trabzonspor, 1983-84'ten bu yana bir daha şampiyonluk görmedi. Beşiktaş, 1966-67'den itibaren 14, Galatasaray 1972-73'ten itibaren 13 sezon şampiyonlukla buluşmadı. Fenerbahçe'nin şampiyonluk hasreti ise 1988-89'un ardından sadece 7 sezon sürdü.

Trabzonspor ise altıncı sırada bitirebilmişti. O sezonun düşenleri ise Altay, Göztepe ve Vanspor'du. 2000-2001 sezonunda Galatasaray'ın hegemonyasına Mustafa De-

Dört yıl arka arkaya şampiyon olarak bir rekor kıran Fatih Terim'in Galatasaray'ı

Kuruluşunun 100. yılında şampiyon olan Beşiktaş...

nizli'nin Fenerbahçe'si son verdi. Dört yıl bekleyen sarı-lacivertliler, 76 puan toplayarak Galatasaray'ın 3 puan önünde şampiyon oluyor, Beşiktaş ve Trabzonspor, üçüncü sırayı alan Gaziantepspor'un arkasında sıralanabiliyordu. Siirt Jetpaspor, Erzurumspor ve Adanaspor ise o sezonun tutunamayanları olmuştu.

2001-2002 sezonu yine aynı iki takımın şampiyonluk yarışına sahne oldu. Bu defa kazanan, 78 puan toplayıp Fenerbahçe'yi 3 puan gerisinde bırakan Mircea Lucescu'nun Galatasaray'ıydı.

Beşiktaş'ın üçüncü olarak tamam-

ladığı sezonda Trabzonspor tarihinin en başarısız dönemini geçirerek 14. sırada kalıyor, Çaykur Rizespor, Antalyaspor ve Yimpaş Yozgatspor ise küme düşüyordu. Küme düşen iki takımla Trabzonspor'un arasındaki puan farkı sadece üçtü.

2002-2003 sezonu 7 yıllık bir aradan sonra Beşiktaş'ın yüzüne güldü. Siyah-beyazlılar sadece bir kez yenildikleri sezonda 85 puan topladı ve en yakın takibi Galatasaray'ın 8 puan önünde şampiyonlukla kucaklaştı. Bu şampiyonluk, kulübün 100. kuruluş yılında gelmesi açısından da oldukça anlam-

lıydı. Lucescu ise şampiyonluk yaşamasına rağmen kendisini gönderen Galatasaray'a cevabını Beşiktaş'ı mutlu sona ulaştırarak vermiş oluyordu. Gençlerbirliği, Gaziantepspor ve Malatyaspor, zirvedeki ikilinin arkasından sıralanıyor, Fenerbahçe'ye altıncılık, Trabzonspor'a ise yedincilik düşüyordu. O sezon lige veda eden takımlar Altay, Göztepe ve Kocaelispor olmuştu.

2003-2004 sezonunda Fenerbahçe, 1996'da kaçırdığı şampiyonluktan bu yana yarışta hep gerilerde kalan Trabzonspor'la çekişti ve rakibinin 4 puan önünde 76 puanla mutlu sona ulaştı. Daum, Beşiktaş'tan sonra Fenerbahçe'de de şampiyonluk yaşamıştı. Beşiktaş'ın üçüncü sırada tamamladığı sezonda Galatasaray ancak Gaziantepspor ve Denizlispor'un ardından altıncı sırayı alabilmiş, Bursaspor, Adanaspor ve Elazığspor ise küme düşmüştü.

2004-2005 sezonunda merak edilen, Galatasaray'ın 100. yılında şampiyon olup olamayacağıydı. Ancak o sezon da bir kez daha Fenerbahçe ile Trabzonspor çekişti ve Daum yönetimindeki sarı-lacivertliler 80 puan toplayarak bordo-mavililerin 3 puan önünde şampiyon oldu. Galatasaray ve Beşiktaş'ın bu ikiliyi takip etmesiyle bir Türkiye klasiği daha yaşanırken, Sakaryaspor, İstanbulspor ve Akçaabat Sebatspor lige veda etti.

2005-2006 sezonunda Fenerbahçe yine yarışın içindeydi ama bu defa Galatasaray'ın iki puan gerisinde kaldılar. Denizlispor ile oynadıkları son maçı kazanmaları sarı-lacivertlileri şampiyon yapacaktı ama o karşılaşmanın berabere bitmesi, 83 puanlı Galatasaray'ı şampiyon yapmış, Fenerbahçe ise 81 puanla ikinci sırada kalmıştı. Lig tarihinde Belçikalı bir teknik direktör ilk kez şampiyonluk yaşıyor, bu onur da Eric Gerets'in oluyordu. Beşiktaş ve Trabzonspor zirvedeki ikilinin yaklaşık 30 puan gerisinde kalmış,

2010 yılı Türkiye'ye yepyeni bir şampiyonu, Bursaspor'u armağan etti

Malatyaspor, Samsunspor ve Diyarbakırsor ise küme düşmüştü. 2006-2007 sezonunda, Fenerbahçe'nin 100. kuruluş yılında şampiyon olup olamayacağı sorusuna cevap arandı. Bir sezon önce dramatik bir biçimde şampiyonluğu Galatasaray'a kaptıran Fenerbahçe'nin bu defa şakası yoktu. Brezilyalı efsane Zico yönetimindeki sarı-lacivertliler 70 puan toplayarak şampiyonlukla kucaklaşacaktı. Beşiktaş, Galatasaray, Trabzonspor üçlüsü ilk dört klasiğini tamamlıyor, Antalyaspor, Kayseri Erciyesspor ve Sakaryaspor ise lig trenine el sallıyordu. 2007-2008'de Galatasaray bir şampiyonluk daha kazandı. Karl-Heinz Feldkamp'la başladığı sezonu Cevat Güler'le tamamlayan sarı-kırmızılı takım, 79 puan toplayarak ezeli rakibi Fenerbahçe'ye 6 puanlık fark attı. Beşiktaş, Fenerbahçe ile aynı puana sahip olmasına rağmen üçüncü sırada kalmış, Sivasspor ve Kayserispor ise Trabzonspor'un önünde dördüncü ve beşinci sıraları almıştı. Bu sezonun düşenleri ise Manisaspor, Rizespor ve Kasimpa-

şa'ydı. 2008-09, Beşiktaş'ın şampiyonluk yılı olarak kayıtlara girdi. Mustafa Denizli, Galatasaray ve Fenerbahçe'nin ardından Beşiktaş'la da mutlu sona ulaşmayı başarmıştı. İkinci sırada sürpriz bir takım, Sivasspor vardı. Trabzonspor, Fenerbahçe ve Galatasaray ise tarihinin en başarılı sonucunu elde eden Sivasspor'un ardında sıralandı. Konyaspor, Kocaelispor ve Hacettepe ise sezonun kaybedenleri oldu. 2009-10 sezonu Türk futbol tarihi açısından bir devrim dönemiymi. O güne kadar sadece dört şampiyon çıkartabilen ligimiz, Ertuğrul Sağlam yönetimindeki Bursaspor'un mutlu sona ulaşmasıyla yeni bir şampiyonla daha tanıştı. Son ana kadar Fenerbahçe ile çekişen Bursaspor, sarı-lacivertli takımın evinde Trabzonspor'la berabere kalmasıyla sezonu 75 puanla şampiyon olarak tamamladı. Fenerbahçe'nin 74 puanla ikincilikte kaldığı sezonda Galatasaray, Beşiktaş ve Trabzonspor da bu ikilinin ardında sıralandı. Sezonun küme düşen takımları ise Diyarbakırsor ve

Denizlispor'un yanı sıra sezon başında ligden düşürülmesine karar verilen Ankaraspor oldu. Süper Lig'in 2010-11 sezonu da tarihe geçen sezonlardan birisiydi. Fenerbahçe ile Trabzonspor arasındaki inanılmaz çekişme, iki takımın ligi 82 puanla bitirmesiyle sonuçlandı. İkili averajda rakibine üstünlük sağlayan Aykut Kocaman yönetimindeki Fenerbahçe bu sayede şampiyon olurken, üçüncü sırayı alan Bursaspor bu ikilinin 21 puan arkasında kaldı. Gaziantepspor'un dördüncü, Beşiktaş'ın beşinci bitirdiği sezonu Galatasaray 46 puanda ve sekizinci sırada tamamladı. Bucaspor, Konyaspor ve Kasımpaşa ise küme düştü. Bir önceki sezonu son derece kötü tamamlayan Galatasaray, adeta küllerinden doğarak 2011-12 sezonunu şampiyon olarak bitirdi. Ancak önce değişen statüden söz etmek gerekiyor. Futbol Federasyonu o sezonu 34 haftalık normal dönemin ardından Süper Final adı altında farklı bir uygulamayla oynattı. 34 haftalık periyotta 77 puan toplayan Galatasaray ile 68 puanlı

Beşiktaş'ın derbi rekoru

Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş arasında oynanan derbilerde bir sezonda oynadığı dört derbi maçını birden, üstelik hiç gol yemeden kazanan tek takım 2002-2003 sezonunda Beşiktaş oldu. Beşiktaş 2002-2003 sezonunda, Fenerbahçe'yi 1-0 ve 2-0, Galatasaray'ı 1-0 ve 1-0'lık skorlarla mağlup etti. Lig tarihinde en fazla puan farkıyla şampiyonluğa ulaşan takım ise Galatasaray. Sarı-kırmızılı ekip 1987-88 sezonunda 90 puanla mutlu sona ulaşırken, ikinci sıradaki Beşiktaş 78 puanda kaldı. Aradaki 12 puanlık fark şimdiye dek şampiyonla ikinci arasındaki en fazla puan farkı olarak kayıtlara düştü. İlk üçte Galatasaray ve Fenerbahçe 45, Beşiktaş 35, Trabzonspor 22 kez yer aldı. Bu dereceye Eskişehirspor 5, Bursaspor, Gaziantepspor, Gençlerbirliği, Sivasspor, Samsunspor ve Altay 2, Adanaspor, Boluspor, Göztepe, Malatyaspor, Vefa ve Konyaspor da birer kez girebildi.

Galatasaray'ın üst üste iki şampiyonluğu Fatih Terim'i de şampiyon teknik adamlar arasında rakipsiz hale getirdi

Fenerbahçe, 56 puanlı Trabzonspor ve 55 puanlı Beşiktaş, Süper Final Şampiyonluk Grubu'nu oluşturdu. 50'er puana sahip Eskişehirspor, İstanbul Büyükşehir Belediyespor, Sivasspor ve Bursaspor da Süper Final Avrupa Ligi Grubu'nda yer aldı. Son üç sırada kalan Samsunspor, Manisaspor ve Ankaragücü küme düşerken, Süper Final gruplarındaki takımlar, topladıkları puanlar ikiye bölünerek yeni bir yarışın içine girdi. Süper Final Şampiyonluk Grubu'nu 48 puanla tamamlayan Galatasaray şampiyonluğa ulaşırken, 47 puanlı Fenerbahçe ikinci, 33'er puanlı takımlardan Trabzonspor üçüncü, Beşiktaş ise dördüncü sırayı elde etti. Fatih Terim, Galatasaray'ın başında beşinci şampiyonluğunu yaşarken bu alanda Ahmet Suat Özyazıcı ile paylaştığı unvanın da tek başına sahibi oldu. Sarı-kırmızılı takım, 2012-13 sezonunda da bu başarısını tekrarladı ve ligin en fazla şampiyon olan takımı unvanını tek başına taşımaya başladı. Sezonun 3. haftasında liderlik koltuğuna oturan Galatasaray, o koltuktan bir daha hiç inmedi ve sezon sonu geldiğinde 71 puana ulaşarak en yakın takipçisi Fener-

bahçe'nin 10 puan önünde ipi göğüsledi. Daha önce şampiyonluk yaşamış takımlardan Beşiktaş'ın üçüncü, Bursaspor'un da dördüncü sırada tamamladığı sezonu, Trabzonspor dokuzuncu basamakta bitirebildi. Mersin İdman Yurdu, Orduspor ve İstanbul Büyükşehir Belediyespor ise lige veda eden takımlar oldu. 2014-15 sezonunda ise ligin ilk şampiyonu Fenerbahçe 19. şampiyonluğuna ulaşarak Galatasaray'ı yakaladı. Ersun Yanal'ın öğrencileri, Torku Konyaspor yenilgisiyle girdikleri ligde çok kısa sürede toparlanıp ilk yarının sonunda en yakın rakipleri Galatasaray'a 8, Beşiktaş'a 9 puan fark atarken, ikinci yarıda arayı daha da açtı ve daha sezonun bitmesine 3 hafta kala şampiyonluğunu ilân etti. 74 puanlı Fenerbahçe'nin ardından Galatasaray 65 puanla ikinci, Beşiktaş 62 puanla üçüncü, Trabzonspor ise 53 puanla dördüncü oldu. Şampiyon unvanlı takımlardan Bursaspor ise ligi 46 puanla 8. sırada tamamlayabildi. Son üç sırada kalan Elazığspor, Medical Park Antalyaspor ve Kayserispor küme düşerken ligin yeni takımları ise İstanbul Başakşehir, Balıkesirspor ve Mersin

İdman Yurdu oldu. 2014-15 sezonunda ise Galatasaray bir tarihi dönemece daha imza attı. Sezona İtalyan teknik direktör Cesare Prandelli yönetiminde başlayan ancak daha sonra eski oyun-

Fenerbahçe, iki sezon önce elde ettiği şampiyonlukla, 19'uncu kez mutlu sona ulaştı.

cularından Hamza Hamzaoğlu ile yoluna devam eden sarı-kırmızılı takım, çifte şampiyonluk yaşadığı sezonun ardından dördüncü yıldızı taktı. Müthiş bir çekişmeye sahne olan ligin son düzlüğünde büyük bir

atak yapan Galatasaray, 77 puanla şampiyonluğa ulaşırken, Fenerbahçe 74 puanla ikinci, Beşiktaş 69 puanla üçüncü oldu. Dördüncü Başakşehir ise 59 puan topladı. Geçmişte şampiyonluk yaşayan

Son şampiyon Beşiktaş

takımlardan Trabzonspor ile Bursaspor, 57'er puan ve averajla beşinci ve altıncı sıraları paylaştı. Ligin son üç sırasında kalan Kardemir Karabükspor, Kayseri Erciyespor ve Balıkesirspor ise küme düştü.

2015-16 sezonunda ise Beşiktaş, teknik direktör Şenol Güneş yönetiminde 8 yıllık şampiyonluk hasretini sona erdirdi. Stadının inşaat aşamasında olması nedeniyle son üç maçı hariç tüm maçlarını evinden uzakta oynamasına rağmen müthiş bir performans sergileyen ve oynadığı futbolla taraflı tarafsız herkesin beğenisini kazanan siyah-beyazlı takım, ilk yarısını 41 puanla Fenerbahçe'nin 1 puan önünde lider kapattığı sezonun ikinci yarısında da sarı-lacivertli takımla büyük bir çekişmeye girdi ve yarışı 79 puanla şampiyon olarak bitirdi. Fenerbahçe 74 puanla ikinci olurken, Konyaspor 66 puana ulaşarak tarihinde ilk defa üçüncü sırayı aldı. Medipol Başakşehir ve Osmanlıspor'un dördüncü ve beşinci olarak sıralandığı ligde Galatasaray ancak altıncı olabılırken, şampiyon unvanlı takımlardan Bursaspor 11, Trabzonspor ise 12'nci sırada kendilerine yer bulabildi. Son üç sırada kalan Sivasspor, Eskişehirspor ve Mersin İdman Yurdu ise lige veda etti. Şimdi Spor Toto Süper Lig'de yeni bir sezon daha başlıyor. 20 şampiyonluğu bulunan Galatasaray, 19 kez şampiyon olan Fenerbahçe, Tahkim Kurulu kararıyla 1956-1957 ve 1957-1958 sezonlarındaki Türkiye Ligi şampiyonlukları da dâhil edildiğinde 14 şampiyonluğu bulunan Beşiktaş, 6 şampiyonluğa sahip Trabzonspor ve 1 kez şampiyon olan Bursaspor bu sayıyı artırmak için ter dökecek. Adanaspor, Akhisar Belediye, Alanyaspor, Antalyaspor, Atiker Konyaspor, Çaykur Rizespor, Gaziantepspor, Gençlerbirliği, Kardemir Karabükspor, Kasımpaşa, Kayserispor, Medipol Başakşehir ve Osmanlıspor ise

1. Hafta

Galatasaray-K. Karabükspor
Trabzonspor-Kasımpaşa
Beşiktaş-Alanyaspor
Kayserispor-Akhisar Belediye
Gençlerbirliği-Gaziantepspor
M. Başakşehir-Fenerbahçe
Ç. Rizespor-A. Konyaspor
Adanaspor-Bursaspor
Antalyaspor-Osmanlıspor

Spor Toto Süper Lig Turgay Şeren Sezonu Fikstürü

2016-2017 Spor Toto Süper Lig Turgay Şeren Sezonu fikstürü çekildi. 19-20-21-22 Ağustos tarihlerinde başlayacak sezonun ilk yarısı 16 hafta, ikinci yarısı ise 18 hafta oynanacak. İlk yarı, 24 Aralık 2016'da sona erecek, ikinci yarı ise 7-8-9 Ocak 2017 tarihlerinde başlayacak. Spor Toto Süper Lig'de sezon 21 Mayıs 2017 tarihinde oynanacak 34. hafta müsabakalarıyla sona erecek.

30. Hafta

Ç. Rizespor-Bursaspor
Beşiktaş-Fenerbahçe
Antalyaspor-M. Başakşehir
Gençlerbirliği-Adanaspor
A. Konyaspor-Alanyaspor
Galatasaray-Kasımpaşa
Trabzonspor-Kayserispor
Akhisar Belediye-Gaziantepspor
K. Karabükspor-Osmanlıspor

2. Hafta

Bursaspor-M. Başakşehir
Akhisar Belediye-Galatasaray
Gaziantepspor-Trabzonspor
Kasımpaşa-Adanaspor
Osmanlıspor-Gençlerbirliği
K. Karabükspor-Ç. Rizespor
A. Konyaspor-Beşiktaş
Fenerbahçe-Kayserispor
Alanyaspor-Antalyaspor

6. Hafta

Gaziantepspor-Bursaspor
Osmanlıspor-Fenerbahçe
K. Karabükspor-Trabzonspor
A. Konyaspor-Adanaspor
Akhisar Belediye-Gençlerbirliği
Alanyaspor-M. Başakşehir
Ç. Rizespor-Beşiktaş
Galatasaray-Antalyaspor
Kasımpaşa-Kayserispor

10. Hafta

K. Karabükspor-Bursaspor
Akhisar Belediye-Fenerbahçe
Beşiktaş-Trabzonspor
Galatasaray-M. Başakşehir
Antalyaspor-Gençlerbirliği
Ç. Rizespor-Adanaspor
A. Konyaspor-Kasımpaşa
Osmanlıspor-Kayserispor
Alanyaspor-Gaziantepspor

14. Hafta

Beşiktaş-Bursaspor
Antalyaspor-Fenerbahçe
Gençlerbirliği-M. Başakşehir
Trabzonspor-Adanaspor
K. Karabükspor-Alanyaspor
Ç. Rizespor-Kasımpaşa
Galatasaray-Gaziantepspor
A. Konyaspor-Kayserispor
Akhisar Belediye-Osmanlıspor

18. Hafta

Kasımpaşa-Trabzonspor
K. Karabükspor-Galatasaray
Bursaspor-Adanaspor
Gaziantepspor-Gençlerbirliği
A. Konyaspor-Ç. Rizespor
Osmanlıspor-Antalyaspor
Akhisar Belediye-Kayserispor
Alanyaspor-Beşiktaş
Fenerbahçe-M. Başakşehir

22. Hafta

Osmanlıspor-M. Başakşehir
Kasımpaşa-Bursaspor
A. Konyaspor-Trabzonspor
Gaziantepspor-Fenerbahçe
Alanyaspor-Adanaspor
K. Karabükspor-Gençlerbirliği
Akhisar Belediye-Antalyaspor
Ç. Rizespor-Kayserispor
Galatasaray-Beşiktaş

26. Hafta

A. Konyaspor-Bursaspor
Ç. Rizespor-Trabzonspor
Beşiktaş-Gençlerbirliği
Akhisar Belediye-M. Başakşehir
Galatasaray-Adanaspor
Alanyaspor-Kasımpaşa
Antalyaspor-Kayserispor
Osmanlıspor-Gaziantepspor
K. Karabükspor-Fenerbahçe

31. Hafta

Bursaspor-Beşiktaş
Osmanlıspor-Akhisar Belediye
Alanyaspor-K. Karabükspor
Fenerbahçe-Antalyaspor
Gaziantepspor-Galatasaray
M. Başakşehir-Gençlerbirliği
Kasımpaşa-Ç. Rizespor
Adanaspor-Trabzonspor
Kayserispor-A. Konyaspor

3. Hafta

Gençlerbirliği-Alanyaspor
M. Başakşehir-Kasımpaşa
Beşiktaş-K. Karabükspor
Ç. Rizespor-Akhisar Belediye
Adanaspor-Gaziantepspor
Kayserispor-Galatasaray
Antalyaspor-A. Konyaspor
Fenerbahçe-Bursaspor
Trabzonspor-Osmanlıspor

7. Hafta

Trabzonspor-Akhisar Belediye
Kayserispor-Beşiktaş
Kasımpaşa-Gaziantepspor
Adanaspor-K. Karabükspor
Fenerbahçe-Alanyaspor
Antalyaspor-Ç. Rizespor
Gençlerbirliği-Galatasaray
M. Başakşehir-A. Konyaspor
Bursaspor-Osmanlıspor

11. Hafta

Adanaspor-Beşiktaş
Bursaspor-Akhisar Belediye
Kasımpaşa-K. Karabükspor
Osmanlıspor-Alanyaspor
Trabzonspor-Antalyaspor
Kayserispor-Gençlerbirliği
Fenerbahçe-Galatasaray
M. Başakşehir-Ç. Rizespor
Gaziantepspor-A. Konyaspor

15. Hafta

Adanaspor-Kayserispor
Alanyaspor-Akhisar Belediye
Kasımpaşa-Beşiktaş
Bursaspor-Antalyaspor
Osmanlıspor-Galatasaray
Gaziantepspor-Ç. Rizespor
Fenerbahçe-Gençlerbirliği
M. Başakşehir-Trabzonspor
K. Karabükspor-A. Konyaspor

19. Hafta

Gençlerbirliği-Osmanlıspor
Trabzonspor-Gaziantepspor
Galatasaray-Akhisar Belediye
Antalyaspor-Alanyaspor
Ç. Rizespor-K. Karabükspor
Adanaspor-Kasımpaşa
M. Başakşehir-Bursaspor
Beşiktaş-A. Konyaspor
Kayserispor-Fenerbahçe

23. Hafta

Bursaspor-Gaziantepspor
Gençlerbirliği-Akhisar Belediye
M. Başakşehir-Alanyaspor
Trabzonspor-K. Karabükspor
Kayserispor-Kasımpaşa
Beşiktaş-Ç. Rizespor
Adanaspor-A. Konyaspor
Antalyaspor-Galatasaray
Fenerbahçe-Osmanlıspor

27. Hafta

Trabzonspor-Beşiktaş
Fenerbahçe-Akhisar Belediye
Bursaspor-K. Karabükspor
Gaziantepspor-Alanyaspor
Gençlerbirliği-Antalyaspor
M. Başakşehir-Galatasaray
Adanaspor-Ç. Rizespor
Kasımpaşa-A. Konyaspor
Kayserispor-Osmanlıspor

32. Hafta

Gençlerbirliği-Fenerbahçe
Antalyaspor-Bursaspor
Kayserispor-Adanaspor
Akhisar Belediye-Alanyaspor
A. Konyaspor-K. Karabükspor
Beşiktaş-Kasımpaşa
Ç. Rizespor-Gaziantepspor
Trabzonspor-M. Başakşehir
Galatasaray-Osmanlıspor

4. Hafta

Gaziantepspor-M. Başakşehir
Alanyaspor-Trabzonspor
Osmanlıspor-Adanaspor
A. Konyaspor-Gençlerbirliği
Galatasaray-Ç. Rizespor
Kasımpaşa-Fenerbahçe
Akhisar Belediye-Beşiktaş
Bursaspor-Kayserispor
K. Karabükspor-Antalyaspor

8. Hafta

Alanyaspor-Bursaspor
A. Konyaspor-Fenerbahçe
Galatasaray-Trabzonspor
Akhisar Belediye-Adanaspor
Ç. Rizespor-Gençlerbirliği
K. Karabükspor-M. Başakşehir
Beşiktaş-Antalyaspor
Osmanlıspor-Kasımpaşa
Gaziantepspor-Kayserispor

12. Hafta

Galatasaray-Bursaspor
Gençlerbirliği-Trabzonspor
Ç. Rizespor-Fenerbahçe
Antalyaspor-Adanaspor
Akhisar Belediye-Kasımpaşa
K. Karabükspor-Gaziantepspor
Alanyaspor-Kayserispor
A. Konyaspor-Osmanlıspor
Beşiktaş-M. Başakşehir

16. Hafta

Trabzonspor-Fenerbahçe
Gençlerbirliği-Bursaspor
Akhisar Belediye-A. Konyaspor
Adanaspor-M. Başakşehir
Galatasaray-Alanyaspor
Antalyaspor-Kasımpaşa
Kayserispor-K. Karabükspor
Beşiktaş-Gaziantepspor
Ç. Rizespor-Osmanlıspor

20. Hafta

Bursaspor-Fenerbahçe
Osmanlıspor-Trabzonspor
Kasımpaşa-M. Başakşehir
Akhisar Belediye-Ç. Rizespor
Gaziantepspor-Adanaspor
Alanyaspor-Gençlerbirliği
A. Konyaspor-Antalyaspor
Galatasaray-Kayserispor
K. Karabükspor-Beşiktaş

24. Hafta

A. Konyaspor-M. Başakşehir
Osmanlıspor-Bursaspor
Akhisar Belediye-Trabzonspor
Galatasaray-Gençlerbirliği
K. Karabükspor-Adanaspor
Gaziantepspor-Kasımpaşa
Ç. Rizespor-Antalyaspor
Beşiktaş-Kayserispor
Alanyaspor-Fenerbahçe

28. Hafta

Alanyaspor-Osmanlıspor
Antalyaspor-Trabzonspor
Galatasaray-Fenerbahçe
Akhisar Belediye-Bursaspor
Ç. Rizespor-M. Başakşehir
Beşiktaş-Adanaspor
K. Karabükspor-Kasımpaşa
Gençlerbirliği-Kayserispor
A. Konyaspor-Gaziantepspor

33. Hafta

Gaziantepspor-Beşiktaş
A. Konyaspor-Akhisar Belediye
K. Karabükspor-Kayserispor
Kasımpaşa-Antalyaspor
M. Başakşehir-Adanaspor
Bursaspor-Gençlerbirliği
Osmanlıspor-Ç. Rizespor
Alanyaspor-Galatasaray
Fenerbahçe-Trabzonspor

5. Hafta

Adanaspor-Alanyaspor
Gençlerbirliği-K. Karabükspor
Bursaspor-Kasımpaşa
Antalyaspor-Akhisar Belediye
Fenerbahçe-Gaziantepspor
Kayserispor-Ç. Rizespor
Beşiktaş-Galatasaray
Trabzonspor-A. Konyaspor
M. Başakşehir-Osmanlıspor

9. Hafta

M. Başakşehir-Akhisar Belediye
Fenerbahçe-K. Karabükspor
Kayserispor-Antalyaspor
Kasımpaşa-Alanyaspor
Trabzonspor-Ç. Rizespor
Gençlerbirliği-Beşiktaş
Bursaspor-A. Konyaspor
Adanaspor-Galatasaray
Gaziantepspor-Osmanlıspor

13. Hafta

Gaziantepspor-Akhisar Belediye
Fenerbahçe-Beşiktaş
Osmanlıspor-K. Karabükspor
M. Başakşehir-Antalyaspor
Bursaspor-Ç. Rizespor
Adanaspor-Gençlerbirliği
Kayserispor-Trabzonspor
Kasımpaşa-Galatasaray
Alanyaspor-A. Konyaspor

17. Hafta

Osmanlıspor-Beşiktaş
K. Karabükspor-Akhisar Belediye
M. Başakşehir-Kayserispor
Gaziantepspor-Antalyaspor
Alanyaspor-Ç. Rizespor
A. Konyaspor-Galatasaray
Fenerbahçe-Adanaspor
Kasımpaşa-Gençlerbirliği
Bursaspor-Trabzonspor

21. Hafta

M. Başakşehir-Gaziantepspor
Beşiktaş-Akhisar Belediye
Trabzonspor-Alanyaspor
Fenerbahçe-Kasımpaşa
Antalyaspor-K. Karabükspor
Ç. Rizespor-Galatasaray
Gençlerbirliği-A. Konyaspor
Kayserispor-Bursaspor
Adanaspor-Osmanlıspor

25. Hafta

Kayserispor-Gaziantepspor
Antalyaspor-Beşiktaş
Adanaspor-Akhisar Belediye
Bursaspor-Alanyaspor
M. Başakşehir-K. Karabükspor
Trabzonspor-Galatasaray
Gençlerbirliği-Ç. Rizespor
Fenerbahçe-A. Konyaspor
Kasımpaşa-Osmanlıspor

29. Hafta

M. Başakşehir-Beşiktaş
Kasımpaşa-Akhisar Belediye
Gaziantepspor-K. Karabükspor
Adanaspor-Antalyaspor
Kayserispor-Alanyaspor
Bursaspor-Galatasaray
Fenerbahçe-Ç. Rizespor
Trabzonspor-Gençlerbirliği
Osmanlıspor-A. Konyaspor

34. Hafta

Adanaspor-Fenerbahçe
Trabzonspor-Bursaspor
Galatasaray-A. Konyaspor
Kayserispor-M. Başakşehir
Ç. Rizespor-Alanyaspor
Gençlerbirliği-Kasımpaşa
Akhisar Belediye-K. Karabükspor
Antalyaspor-Gaziantepspor
Beşiktaş-Osmanlıspor

Avrupa Futbol
Şampiyonası

UEFA
EURO2016
FRANCE

Avrupa'nın kralı **Portekiz**

UEFA
EURO2016
FRANCE

15'incisi düzenlenen Avrupa Şampiyonası'nda kupayı Portekiz kazandı. Tıpkı 1982'dü Dünya Şampiyonu olan İtalya gibi gruptan galibiyet alamadan çıkan Portekiz, son 16 turunda Hırvatistan'ı, çeyrek finalde Polonya'yı, yarı finalde Galler'i saf dışı bırakarak geldiği finalde ev sahibi Fransa'yı da alt ederek tarihinde ilk defa Avrupa Şampiyonluğunu kazandı.

UEFA Avrupa Şampiyonası Çeyrek Final

26

Polonya 1-1 (3-5 penaltılarla) Portekiz

EURO 2016'nın ilk yarı finalistini belirleyecek maç Marsilya'daki Stade Vélodrome'da oynandı. İstanbul Atatürk Havalimanı'ndaki alçak terör saldırısında hayatını kaybedenler için maç öncesi 60 bin kişilik stadyumda yapılan saygı duruşu uygulandı. Bütün tribünler ayağa kalkıp 1 dakika boyunca alkış tutarak terör mağdurlarına ve Türkiye'ye verdikleri desteği gösterdi. UEFA'nın saygı duruşu kararını ilk etapta almadığının ve TFF Başkanı Yıldırım Demirören'in devreye girmesinden sonra yola geldiğinin de altını çizelim. Maça gelince; bir yanda tarihinde ilk kez Avrupa Şampiyonalarında çeyrek final oynayan ancak bu kez sağlam savunmasıyla dikkatleri üzerinde toplayıp tura yakın gösterilen Polonya, diğer yanda ise katıldığı hiçbir Avrupa Şampiyonası'ndan çeyrek final görmeden ayrılmayan fakat bu defa oynadığı dört maçın normal süresinde galibiyet göremeyen Portekiz vardı. Otoriteler Polonya'yı favori gösteriyordu göstermesine ancak Portekiz cephesindeki Ronaldo ağırlığını da unutmamak gerekiyordu. Öyle ki, Polonya'nın hücum hattındaki iki önemli oyuncudan Milik'in idoli Ronaldo'ydu, Grosicki ise "Maçtan sonra Ronaldo'nun adımı hatırlamasın istiyorum" diyordu. Portekiz'in böylesine bir psikolojik üstünlükle çıktığı maça Polonya adeta 1-0 önde başladı. Henüz 1 dakika 40 saniye geride kalmıştı ki, Sivasspor'un eski sol açığı Kamil Grosicki'nin sol kanattan taşıyıp penaltı noktasına çıkardığı topa hareketlenen Lewandowski, net bir vuruşla Portekiz ağlarını havalandırdı. O güne kadar oynadığı maçlarda tek gol bile atamayan ve büyük eleştiriler alan Bayern'in büyük yıldızı, böylece turnuva tarihinin en erken atılmış ikinci golünü kaydederek

kayıtlara geçti. Turnuvanın en erken golüne ise EURO 2004'te maçın 67'inci saniyesinde Yunanistan ağlarını havalandıran Rus Dmitri Kirichenko sahip. Lewandowski ise bu golüyle bir başka Rus oyuncu Sergi Aleinikov'un EURO 1988'de İngiltere'ye 127'inci saniyede attığı golü arkasında bıraktı. Rakibinin tökezlediği bölümlerde yaklaşık 20 dakika boyunca oyunun hâkimi olan Polonya karşısında Portekiz de

Polonya'nın Milik'le harcadığı net bir fırsata karşılık Portekiz gole daha yakın bir görüntü çizdi. 85'te Moutinho'nun pasıyla savunmanın arasında ve kalecinin karşısında buluşan Ronaldo, poz verir gibi yaptığı rahat vuruşta topu iskalamasa, Portekiz yarı final biletini 90 dakika içinde de bulabilirdi. Aynı Ronaldo, uzatmaya giden maçın ilk anlarında bir kez daha topu iskalarken, sanki "Bu işin sonunu penaltılar belirlesin" diyordu. Polonya da sanki "Biz

27

toparlandı ve 33'üncü dakikada eşitliği sağladı. Nani'nin topuk pasıyla yaptığı asisti, ceza sahası dışından rakibe de çarpıp yön değiştiren sert bir şutla gole çeviren Renato Sanchez, maçı 1-1'e getirdi. 18 yaşını 317 gün geçen Renato Sanchez de EURO tarihine adını gol atan en genç üçüncü oyuncu olarak kaydetti. Sonrasında gol pozisyonlarının az ama mücadelenin ve karşılıklı atakların bol olduğu yüksek tempolu bir maç çıktı ortaya.

İsviçre'yi penaltılarda beşte beş yaparak eledik, yine yaparız" havasında skoru koruma peşindeydi. 120 dakika da 1-1 bitince yarı finalist belirlemek penaltılara kaldı. Polonyalılar Lewandowski, Milik ve Glik'le isabet bulup dördüncü penaltıyı Błaszczykowski ile kaçırınca, Ronaldo, Renato Sanchez, Moutinho, Nani ve Quaresma ile beşte beş yapan Portekiz yarı finalist oldu.

Galler 3-1 Belçika

EURO 2016'da ikinci yarı finalist ve Portekiz'in son dörtteki rakibi, bu turnuvaya ilk kez katılan ve çeyrek finalde Belçika'yı 3-1 yenen Galler oldu. Ancak "ilk kez katılan Galler" sözü ortada büyük bir sürpriz olduğu kanaatine de yol açmasın. Çünkü iki takım elemelerde de aynı grupta yer almış, Brüksel'den 0-0'lık beraberlikle dönen Galler, Belçika'yı Cardiff'teki maçta Gareth Bale'in 25'inci dakikadaki golüyle 1-0 yenmeyi başarmıştı.

Lille'deki maça çıkarken Kırmızı Ejderhalar lakaplı Galler, grupta sadece İngiltere'ye yenilirken, Slovakia ve Rusya'yı mağlup etmiş, son 16 turunda da Kuzey İrlanda'yı eleyerek turnuvaya dört takımla katılan Britanya'nın çeyrek finaldeki tek temsilcisi olmuştu.

Kırmızı Şeytanlar unvanlı Belçika ise İtalya yenilgisiyle başladığı turnuvada grupta İrlanda Cumhuriyeti ve İsveç'i, son 16 turunda ise Macaristan'ı yenmeyi başarmış, kalesinde sadece İtalya maçında 2 gol görürken, rakip fileleri 8 kez havalandırmıştı.

Maçın başında beklendiği gibi Belçika saldırıyor, İtalya gibi üçlü defans yapan Galler ise savunmaya çekilip kontratak kovalıyordu. Daha 7'nci dakikada aynı pozisyonda art arda gönderdiği üç gollük şut da Galler'in savunma barajından dönen Belçika, 13'üncü dakikada Radja Nainggolan'ın müthiş golüyle öne geçti. İsveç maçında ceza sahasının dışından turnuvanın en güzel gollerinden birini atan Nainggolan, yine ceza sahasının dışından 90'a giden şutuyla Galler kalecisi Hennessey'i avladı.

Belçika'nın öne geçmesi, kontratağı çok sevdiğini Macaristan maçında gösteren ve 4-0'lık farka giden Kırmızı Şeytanlar için çok önemli bir avantajdı. Galler'in beraberlik için bastıracağı ve arkasında büyük boşluklar bırakacağı ve Eden Ha-

zard, Kevin De Bruyne gibi oyuncuların varlığı düşünüldüğünde bu avantaj net biçimde ortaya çıkıyordu. Ancak Galler, ön alanda bu baskıyı kurarken, kaptırdığı topolarından yaptığı taktik faullerle Belçika'ya kontratak fırsatı tanımadı. Öyle ki, daha 24 dakika geride kaldığında Galler savunmasından üç oyuncu sarı kart görmüştü ancak Belçika da tek kontratak fırsatı bile bulamamıştı. Galler'in baskısı 31'inci dakikada semeresini de verecek, bir kornerde kaptan Ashley Williams'ın attığı gol devre arasına 1-1'lik eşitlikle girmelerini sağlayacaktı. İkinci yarıya ilk yarıda etkisiz kalan Carrasco'nun yerine Fellaini ile başlayan ve rakip kalede baskı kulan Belçika, Galler'in kontratak tuzağına düştü. 55'te Bale ile başlayan atakta Ramsey'in ceza sahası içinde topa buluşturduğu Hal Robson-Kanu, üç rakibinin arasından

bir vücut çalımıyla çıkıp Kırmızı Ejderhaları 2-1 öne geçirdi. Artık Belçika daha çok bastırıyor ve Galler kalesi önünde cirit atıyordu ama bekledikleri ol bir türlü gelmiyordu. 86'da hızla hücum çıkaran Galler'in sağ kanattan geliştirdiği atakta Chris Gunter topu ortalayacak, oyuna 6 dakika önce Robson-Kanu'nun yerine giren Sam Vokes ön direğe hareketlenip iki rakibinin arasından yaptığı kafa vuruşuyla skor 3-1 olarak belirleyecekti. Kalan kısa bölüm Belçikalı taraftarların endişeyle bakan gözlerinden dökülen yaşlar ve Galler tribünlerinin zafer şarkılarıyla tamamlanacak, hakemin bitiş düdüğüne yarı finale yükselen Galler oyuncularının sevinç gözyaşları karışacaktı. Evet, tarihinde ilk kez Avrupa Şampiyonası'na katılan Galler, Britanya'nın onurunu kurtararak Portekiz'in rakibi olmuştu.

Almanya 1-1 (6-5 penaltılarla) İtalya

İngilizlerin büyük golcüsü Gary Lineker "Futbol 22 kişiyle oynanan ve sonunda hep Almanların kazandığı bir oyundur" mealinde bir söz etmişti yıllar önce. Genel kabul gören bu sözün tek istisnası ise Almanların İtalyanlarla oynadığı maçlardı. İki takım resmi maçlarda 8 defa karşı karşıya gelmiş, inanılmaz ama gerçek, bu maçların dördünü İtalyanlar kazanırken dördü de berabere bitmişti. Yani söz konusunu olan İtalya maçları olduğunda "Futbol 22 kişiyle oynanan ve sonunda hep İtalyanların kazandığı bir oyun"a dönüşüyordu. Ama elbette her klişenin de bir nihayeti vardır. İşte ERUO 2016 da Almanların İtalyanlar karşısındaki resmi maçlarda kazanamama klişesine son verdi. Aslında tam anlamıyla son verdiği de söylenemez; çünkü 90 dakika da uzatmalar da beraberlikle sona erdi ama Almanlar seri penaltılarda üstünlük sağlayarak İtalyanları eledi.

İki takım arasında Bordeaux Stadi'nda gerçekleşen çeyrek final buluşması, aslında bir başka erken finaldi. Erken finallerin ilki İspanya ile İtalya arasında oynanmış, Gök Mavililer o hengâmeden çıkıp kendilerini bu kez de Almanların karşısında bulmuştu. Turnuvada daha önce oynadıkları dörder maçta Almanya hiç gol yememiş, İtalya ise kalesinde sadece 1 gol görmüştü. Almanların bu maçlardaki topa oynamadaki yüzde 64'lük üstünlüğüne karşılık İtalyanlar yüzde 46 oranında topa sahip olmuştu. Bordeaux'da sahnelenen oyunda da iki takımın savunmalarındaki kuvvet kendini gösterecek ve heyecanı, temposu, mücadelesi yüksek ama gol pozisyonu az bir oyun sahnelecekti. Almanlar topa yüzde 59 oranında sahip olsa da iki takım da kaleyi bulan üçer vuruş yapabilmişti. İlk yarıda birer pozisyon dışında İtalyanlar Almanlara

kalelerini, Almanlar ise İtalyanlara neredeyse kendi yarı alanlarını bile göstermeyen bir oyun anlayışını benimsemiş, devre de golsüz sona ermişti. İkinci yarıya tempoyu biraz daha yükselterek başlayan Almanya, aradığı golü de 65'te buldu. Mario Gomez'in sol kanatta hareketlendirdiği Hector topu altı pasa kesiyor, öne koşu yapan Mesut Özil de İtalyan avunmasından önce topa vurarak Almanya'yı 1-0 öne geçiriyordu. Üç dakika sonra Mesut'un harika pasında Mario Gomez net pozisyonda Buffon'a takılmasa Almanlar işi 90 dakika içinde de bitirebilirdi. Ama toparlanan ve takım halinde hücum etmeyi düşünen İtalya, 78'de Botaeng'in gereksiz yere sebep olduğu bir elle oynamayla yol açtığı penaltıyı Leonardo Bonucci ile gole çevirip 90 dakikayı 1-1'e bağlıyordu. Uzatmalarda İtalyanların maçı penaltılara taşıma çabaları, Almanların ikinci golü bulma gayretlerine galebe çalacak

ve yarı finalist belirleme işi kaleye 11 metre mesafedeki kireçli noktadan yapılacak atışlara kalacaktı. Penaltılar ise Almanların işiydi. Nefes kesen atışlarda İtalya Insigne ile öne geçiyor, Almanya Kroos ile yakalıyor, ardından Zaza'nın topu dışarı atmasıyla Almanların ele geçirdiği avantajı, Müller'in penaltısını kurtaran Buffon sona erdiriyordu. Barzagli'nin atıp Mesut'un direğe nişanlaması ibreyi İtalyanlara çevirse de Pelle'nin topu auta göndermenin ardından Drexler'in isabet sağlaması skoru yine dengelemişti. Beşinci penaltılarda Bonucci'nin vuruşunu Neuer'in kurtarması Almanlara yarı final pasını açmıştı ama bu fırsatı Schweinsteiger auta attı. Sonrasında İtalyanlar Giaccherini, Parolo ve Di Sciglio, Almanlar ise Hummels, Kimmich ve Boateng ile kullandıkları atışları gole çevirdi. 9'uncu penaltılarda Darmian'ın vuruşunu Neuer kurtaracak, Almanların kullandığı atışı ise Hector gole çevirip işi bitirecekti.

Fransa 5-2 İzlanda

İzlanda'nın Portekiz ve Macaris-tan'la berabere kalıp Avusturya'yı yenerek gruptan çıkmasından sonra futbolun beşiği İngiltere'yi de 2-1'ye yere sererek tarihinde ilk kez katıldığı Avrupa Şampiyonası'nda çeyrek final kadar gelmesi, ev sahibi Fransa için de endişe verici bir durumdu. İzlanda'nın yüksek bir fizik gücü, mücadele arzusu, pes etmeyen yapısı ve hiçbir tahmine sığmayan cesur oyun anlayışı, Fransa için de ciddi bir tehdit unsuruydu. Birçok yıldız oyuncusunun ve ev sahibi olmanın getirdiği avantaja rağmen Fransa hiç de tatmin edici bir futbol oynamamış, grup maçlarında Romanya ve Arnavutluk'u ancak son dakikalarda bulduğu gollerle geçebilirken, İsveçre ile de berabere kalmış, çeyrek finalde de İrlanda Cumhuriyeti'ni de 1-0 geriden gelip ikinci yarıda bulduğu gollerle 2-1 yenebilmişti. Evet, geçmişte oynadıkları 11 maçın 8'inde Fransa kazanmış, 3 müsabaka da berabere bitmişti ama İzlanda da artık eski İzlanda olmadığı cümle âleme göstermişti. İşte Saint-Denis'teki Stade de France'ın tribünlerini dolduran futbolseverler ve televizyonları başındaki milyonlarca izleyici, bu ilginç eşleşmenin sonucunu büyük bir merakla bekliyordu. İzlanda artık herkesin ezberlemeye başladığı malûm on biriyle sahadaydı. Fansa'da ise sakat Adil Rami'nin yerine savunmanın göbeğinde ilk kez milli formayı giyen 22 yaşındaki Samuel Umtiti oynuyor, cezalı Cante'nin yerine ise Moussa Sissoko görev yapıyordu. Oyan başladığında görünen şey, Fransa'nın yüksek tempoyu tercih etmek yerine garantici bir oyun anlayışını seçtiği, İzlanda'nın ise bildiği gibi oynamaya devam ettiği ve Fransa'ya "Senin her akınına ben de aynı biçimde cevap vereceğim" demeyi benimsediğiydi. Fakat

bu futbol anlayışı, ilk yarının sonunda takımların sahadaki görüntüsünden çok uzak bir skoru tabelaya yazdıracaktı. EURO 2016'da oynadığı dört maçın hiçbirinde ilk yarılarında gol atamayan Fransa, 45 dakika bittiğinde tabelaya 4-0'ı asacak ve Avrupa Futbol Şampiyonası tarihinde bir ilki başaracaktı. Peki, adeta yürüye yürüye gelen bu farkın sebebi neydi? Bu sorunun cevabını, "Fransa bulduğunu attı, İzlanda çoğu gidişinden boş döndü" diye verebilmek mümkün. Ev sahibinin ilk golü İzlanda'nın rakip kaleyi iki kez ziyaret edip boş dönmesinin ardından 12'inci dakikada geldi. Baskının olmadığı bir ortamda Matuidi'nin savunmanın arkasında topla buluşturduğu Oliver Giroud, çaprazdan yaptığı vuruşla Halldorsson'u bacaklarının arasından avladı: 1-0. Dakikalar 20'yi gösterirken, bu defa Griezmann'ın kullandığı kornere Paul Pogba uzun rakip savunmanın arasında müthiş yükseldi ve bir göğüs boyu yukarı çıkıp vurarak farkı ikiye çıkardı. Sonrasında oyun yine eski ritminde oynanmaya devam etti. İzlanda iki farklı geriye düşmesine rağmen oyun disiplinini bozmadan müca-

delesini sürdürüyordu. Ama 43'te Sagna'nın ortalayıp Giroud'nun kafayla indirdiği topu Griezmann'ın önüne yuvarladığı Payet ceza yayının solundan uzak köşeyi görünce iş de daha ilk tamamen yarıda bitmiş oldu. Hele iki dakika sonra Pogba'nın pasında Giroud'nun üzerinden atladığı topu Griezmann ağlarla buluşturup Avrupa Futbol Şampiyonası tarihinin en farklı ilk yarı skorunu tabelaya astığında, herhalde kulübedeki Didier Deschamps da yarı finaldeki Almanya maçının planlarını yapmaya başlamıştı. Pes etmeyen İzlanda, 56'ıncı dakikada Sigurdsson'un sağdan yaptığı ortayı ön direktte kafayla ağlara gönderen Sigthorsson'la farkı üçe indirse de Fransa iki dakika sonra Payet'in kullandığı serbest vuruşa bir kule gibi yükselen Giroud'nun golüyle EURO 2016'nın en bol golcü skoruna 5'e ulaşacaktı. İzlanda son 7 dakikada efsane ismi Eidur Gudjohnsen'i EURO 2016'da forma giymekle onurlandırırken, turnuvanın parlayan isimlerinden Birkir Bjarnason 84'te attığı kafa golüyle Fransa'ya veda selamını çıkarıyor ve maç ev sahibinin 5-2 üstünlüğüyle sona eriyordu.

50 yıldır birlikte olmak,
aynı dili konuşabilmektir.

Coca-Cola Türkiye'de 50 YIL

UEFA Avrupa Şampiyonası Yarı Final

32

Portekiz 2-0 Galler

33

2016 Avrupa Futbol Şampiyonasının ilk yarı final mücadelesinde Portekiz, Galler'e üstünlük sağlayarak finale yükselirken, rakibinin peri paşasına da noktayı koydu. Lyon şehri oldukça ilginç bir eşleşmeye şahitlik ediyordu. Bir yanda gruptaki üç maçının yanı sıra son 16 turu ve çeyrek finalde oynadığı beş maçta da 90 dakikalarda rakiplerine üstünlük sağlayamayan Portekiz, diğer yanda ise tarihinde ilk kez katıldığı Avrupa Şampiyonası finallerinde

adeta bir destan yazan Galler vardı. Galler grupta sadece İngiltere'ye yenilmiş, buna karşılık Slovakya ve Rusya'yı mağlup etmiş, ardından Kuzey İrlanda'yı 1-0'la saf dışı bırakması normal karşılansa da çeyrek finaldeki 3-1'lik Belçika galibiyetiyle yarı finalist olurken yepyeni bir sürprize daha imza atmıştı. Avrupa Şampiyonası finallerine ilk kez katılan Galler karşısında, geçmişinde 5 yarı finali bulunan Portekiz elbette favori idi ama Kırımızı Ejderhaların, beş 90

dakikasından tek galibiyet çıkartmadan yarı finale gelen Ronaldo ve arkadaşlarına yeni bir sürpriz yapması da bir şok etkisine yol açmayacaktı. Ronaldo ve arkadaşları demişken, bu yarı final eşleşmesinin ilginç bir yanı da Real Madrid'in iki dünya yıldızını karşı karşıya getirmesiydi. Evet, Portekiz'de Ronaldo, Galler'de ise Gareth Bale vardı ve hangisinin takımını finali taşıyacağı merakla bekleniyordu. Üstelik Bale'in maçtan birkaç gün önce yaptığı

34

"Ronaldo ile maçlar ve antrenmanlar dışında arkadaş olduğumuz söylenemez" sözleri de mücadeleyi daha da çarpıcı hale getirmişti. Portekiz-Galler mücadelesi, bir başka bakımdan da dörtlü ve üçlü savunmaların tartışa çıkması anlamını taşıyordu. Galler, İtalya ile birlikte EURO 2016'da üçlü savunma uygulayan iki takımdan biriydi ve İtalya'nın çeyrek finalde Almanya'ya elenmesinin ardından tek tabanca kalmıştı. Bu arada Almanya'nın da İtalya'yı elediği maçın ikinci yarısında üçlü savunmaya döndüğün ekleyelim. Lyon sahnesine çıkan iki takımda da önemli birer eksik bulunuyordu. Portekiz'de savunmanın belkemiği Pepe cezalıydı ve onun yerine Fenerbahçeli Bruno Alves bu turnuvada ilk kez oynama fırsatı yakalamıştı. Galler'de ise Aaron Ramsey'nin yokluğu daha önemli bir kayıp olarak göze çarpıyordu. Ramsey, EURO 2016'daki beş maçta takımına dört asist ve bir golle çok önemli katkı sağlamış bir oyun-

cuydu ve yerini doldurmak hiç de kolay görünmüyordu. Lyon'daki maçın ilk yarısında gol de yoktu tribünleri hop oturtup hop kaldıracak ciddi pozisyonlar da... Maç ortada gitmiş, Portekiz rakip kaleyi bulan tek şut atamazken, Galler ise özellikle sağ kanattan birkaç etkili atak geliştirmiş ancak onlar da kaleci Patricio'yu ancak bir defa rahatsız edebilmişti. Maçın kaderini çizecek pozisyonlar ise ikinci yarının başında yaşanacaktı. Skorboardun 50. dakikayı gösterdiği sırada Portekiz'in sol kanattan kazandığı köşe vuruşu paslaşarak kul-lanılıyor, Guerreiro'nun ortaladığı topa adeta ayaklarının altında bir asansör varmışçasına yükselen ve rakibine bir göğüs boyu fark yapan Ronaldo'nun kafa vuruşunda top doksandan Galler ağlarına takılıyordu. Ronaldo sadece takımına finalin kapısını aralamakla kalmamış, 9 golle Michel Platini'ye ait olan Avrupa Şampiyonası final-lerinde en fazla gol atma rekoruna

da ortak olmayı başarmıştı. Galler bu golün şokunu henüz üstünden atamadan ikinci Portekiz golü de gelecek ve finalistin adı daha 53'üncü dakikadan hemen hemen kesinleşecekti. Sahnede yine Ronaldo vardı ama bu kez golün hazırlayıcısı olarak. Ceza sahasının sağ ön bölgesinden uzak direğe sert bir şut çıkartan Ronaldo'nun topuna kaleci Hennessey de yatıyor, penaltı noktası üzerinde savunmanın arasından fırlayıp ayak koyan Fenerbahçeli Nani'nin yön değiştirdiği top ağlarla buluşunca Portekiz 2-0 öne geçiyordu. Kalan bölümde topa daha fazla sahip olan takım Galler'di ama Ramsey'nin yokluğunda Gareth Bale'in uzaktan atacağı şutlar dışında çok fazla hücum varyasyonları da kalmamıştı. Bale'in şutları da gol getirmeyince Kırmızı Ejderhalar ülkesine dönüyor, Portekiz ise ev sahipliğini yapıp Yunanistan'a kaybettiği EURO 2004'ten sonra ikinci kez finale yükseliyordu.

FIFA, ACIBADEM FULYA SPORCU SAĞLIĞI MERKEZİ'Nİ MÜKEMMELİYET MERKEZİ OLARAK SEÇTİ

FIFA Türkiye'de ilk defa bir merkeze
"FIFA MEDICAL CENTRE OF EXCELLENCE" sertifikası verdi.
Bu sertifikaya dünyada sadece 26 merkez sahip.
Bu gurur Türkiye'nin...

ACIBADEM

www.sporcusagligimerkezi.com

Fransa 2-0 Almanya

EURO 2016'da eşleşme tablosunun sağ yanı tam bir gayya kuyusu gibiydi ve bu kuyunun yuttuğu son takım da son dünya şampiyonu Almanya oldu. Önce İtalya'nın İspanya'yı saf dışı bıraktığı, ardından Fransa'nın İtalya'yı elediği sağ bölgede, sıra Fransa ile Almanya'dan birisine gelmişti. Ev sahibi ile son dünya şampiyonu, 7 Temmuz günü Marsilya'nın Vélodrome Stadi'nda buluştu. Almanlar, 2014 Dünya Kupası'nın ardından 2016 Avrupa Şampiyonası'nı da kazanmak için Fransa'yı elemek, Fransızlar ise son olarak 1998'de sahip oldukları kupayı bu defa kendi evle-

rinde bir kez daha havaya kaldırmak için Almanları saf dışı bırakmak istiyordu. Kupayı dört defa kazanan ve 1958'den bu yana büyük turnuvalarda Fransa'ya hiç boyun eğmeyen Almanya'nın bu dev maçta çok önemli eksikleri vardı. Savunmanın göbeğinde Matt Hummels'in, orta sahanın ortasında Sami Khedira'nın ve santrforda Mario Gomez'in yoklukları, Alman panzerinin şasisine büyük hasar vermişti. Daha önce kupayı iki kez müzesine götürülen Fransa, bu defa ev sahibi de olmanın avantajıyla Almanya karşısındaki şanssızlığını kırmak için

büyük bir fırsat yakalamış görünüyordu. Zaten maça da Fransa fırtına gibi başladı. Öyle ki Almanlar uzun zamandır görülmemiş bir biçimde sahalarına hapsolmuş, rakip atakları savuşturmaya çalışıyor, Fransızlar ise büyük bir iştahla arka arkaya hücumlar geliştiriyordu. Sekizinci dakikada Griezmann'ın şutunu Almanya kalecisi Neuer kurtarmasa, Fransızlar neredeyse maça 1-0 önde başlayacaktı. Ancak Almanlar bu rüzgârın hızını çabuk kesti ve oyunun kontrolünü ellerine alıp Fransa kalesi önünde büyük bir abluka kurdu. Öyle ki, Almanların iki stoperi Boateng ve Höwedes bile oyunu neredeyse Fransız yarı sahasının ortalarına yakın bir bölgede oynuyor, iki bek Kimmich ve Hector açık oyuncularına dönüşüyor, kanatların ön bölgesindeki Mesut Özil ve Drexler'in de bu sayede santrfor Thomas Müller'e yaklaşmasıyla müthiş bir baskı kuran Panzerler, maçı tek kaleye çeviriyordu. Almanların topla oynama yüzdesi 70'lere yaklaşmıştı ancak 14'te Emre Can'ın şutunu direk dibinden çıkartan kaleci Hugo Lloris, 15'te Müller'e, 27'de Schweinsteiger'e 39'da yine Müller'e gol izni vermiyordu. Bu dönemde sadece iki frikik atışında Alman kalesini yoklayan Fransa ise son beş dakikada oyunu dengeyor, 42'de Höwedes, Giroud'nun önüne yatarak mutlak bir golü önüyor, ancak 45'te Almanların ceza sahası içinde topla oynama hastalığı bir kez daha nüksedince Fransızlar penaltı kazanıyordu. Griezmann'ın kullandığı köşe vuruşunda Evra'ya top aldırarak istemeyen Schweinsteiger'in ince elle oynamasını çok iyi gören İtalyan hakem Rizzoli penaltıya hükmediyor, Griezmann da kireçli noktadan yaptığı vuruşla

Fransa'nın soyunma odasına 1-0 önde girmesini sağlıyordu. Almanya turnuvada ilk kez geriye düşmüştü ve Fransızlar ikinci yarıya da hızlı başlayan taraf olmuştur. 47'de neredeyse fark ikiye çıkacaktı. Ancak Giroud ve Griezmann'ın şutları Alman savunmasından dönüyor ve Panzerler bu sayede maça biraz daha tutunuyordu. Almanya'nın yeniden baskı kurup beraberliği aradığı dakikalarda savunmanın temel direklerinden Jerome Boateng'in sakatlanması ise kırılma anlarından birisi olacaktı. Bu zorunlu değişikliğin ardından oyunda hâlâ beraberliğe ulaşamadıklarını gören Joachim Löw, 67'de Emre Can'ın yerine Mario Götze'yi oyuna alarak hücum etkinliğini

artırmak istedi. 71'de Payet-Kante değişikliği ile hücumdan adam eksiltip savunmasını güçlendirme peşindeydi. Lâkin golü bulan da Fransızlar olacaktı. Bu değişiklikten bir dakika sonra ceza sahasının sol içinde topla buluşan Paul Pogba karşısındaki Mustafi'den sıyrılıp güzel bir orta yapıyor, Neuer'in uzaklaştırmaya çalıştığı top Griezmann'ın önünde kalıyor, o da maçtaki ikinci golü atarak toplam gol sayısını 6'ya yükseltiyordu. Löw, son kozunu 79'da Schweinsteiger-Sane değişikliğiyle kullanarak takımının baskıyı artırmasını sağlayacak, ancak 90'da Kim-mich'in direkte patlayan şutu Almanların tüm umutlarını kıracak ve 2-0 kazanan Fransa, Portekiz'in finaldeki rakibi olacaktı.

UEFA Avrupa Şampiyonası Final

38

Portekiz 1-0 Fransa

Ve 10 Haziran'da başlayan Avrupa Futbol Şampiyonası'nda 10 Temmuz'a ulaşıldığında nihayet final günü de gelip çatmıştı. Bir yanda 1984 ve 1998'de kendi evinde düzenlenen iki organizasyonda da kupayı kaldıran Fransa, diğer yanda ise tarihindeki tek finali evinde düzenlenen EURO 2004'te oynayıp Yunanistan'a kaybeden Portekiz vardı. İki takım arasında geçmişte oynanan 24 maçın 18'ini kazanan Fransa, sadece 5 kez yenildiği Portekiz'e karşı ev sahibi olmanın da avantajıyla favori görünüyordu. Üstelik Portekiz bu turnuvada oynadığı üç grup maçından üç beraberek çıkabilmiş, Hırvatistan'ı uzatmalarda, Polonya'yı penaltılarda saf dışı edebilmiş, normal süre içindeki tek galibiyetini ise Galler karşısında 2-0'lık skorla elde edebilmişti. Fransa ise son dakika gollerıyla de olsa gruptaki iki maçını kazanıp çıkmayı garantiledikten sonra İsviçre ile berabere kalmış, ardından da önce İrlanda Cumhuriyeti'ni, sonra da İngiltere'yi eleyen İzlanda'yı eleyerek geldiği

yarı finalde turnuvanın büyük favorisi Almanya'yı alt etmeyi başarmıştı. Kısacası, İngiliz hakem Mark Clattenburg'un yönettiği Saint-Denis'deki Stade de France'da oynanan maç öncesinde ibre büyük bir kuvvetle Fransa'yı gösteriyordu. Maç da beklendiği gibi Fransa'nın etkili oyunuyla başladı. Ancak bu etki çok uzun sürmedi ve Portekiz maçı kızı sürede dengelemeyi başardı. Fransızların 10'uncu dakika içinde art arda girdiği iki pozisyonda önce Griezmann'ın ardından da Giroud'nun kafa vuruşlarını kurtaran kaleci Rui Patrício, Portekiz'in direncini artıran adamdı. 20 dakikanın ardından en etkili oyuncusu Ronaldo'nun sakatlanıp gözyaşları içinde yere yığılması, Portekiz adına büyük bir şanssızlıktı. Kenarda tedavi gördükten sonra yeniden oyuna dönmek isteyen Ronaldo, birkaç dakika sonra oyunu terk etmek zorunda kaldı. Ronaldo'nun yerine sahaya sürülen oyuncu ise Beşiktaşlı Ricardo Quaresma'ydı. Dakikalar 34'ü gösterirken, Fransa

39

takımın en iyisi Moussa Sissoko ile net bir fırsat yakaladı ancak kaleci Patricio bir kez daha takımını golden kurtardı ve ilk yarı golsüz tamamlandı.

Portekiz, ikinci yarıda savunmasını biraz daha sertleştirirken, özellikle Pepe'nin başarılı oyunuyla Fransız forvetlerine fazla fırsat tanımadı. Ev sahibinin en önemli atağında Coman'ın sağ kanattan ortaladığı topa müsait pozisyondaki Griezmann'ın altı pasın hemen önünden yaptığı kafa vuruşunun auta gitmesi, Portekiz'in şanslıydı. Maçın son bölümlerinde Fransa adına Sissoko'nun 30 metreden

çektiği sert şutu kaleci Patricio kurtarıp oyuna Giroud'nun yerine giren Gignac'ın 90+2'deki şutu Portekiz'in kale direğinden dönünce Fransa oyunu bitirme fırsatını heba etti. 0-0 biten maç, Avrupa Futbol Şampiyonası tarihinin golsüz sona eren tek final mücadelesi olarak tarihe geçerken, uzatma bölümünde daha net fırsatları yakalayan taraf Portekiz oldu. 104. dakikada Quaresma'nın sağdan kullandığı köşe atışında Eder'in penaltı noktasının önünde yaptığı kafa vuruşunu kaleci Lloris zorlukla çeldi ve uzatmanın ilk devresi golsüz sona erdi ama 108'de

Guerreiro'nun serbest vuruşunda direktten dönen topa gol sinyalini veren Portekiz, 109'uncu dakikada Fransa'nın işini bitirdi. Oyuna 79'da Avrupa Şampiyonaları tarihinde final karşılaşmasında oynayan en genç futbolcu unvanını alan 18 yaş 328 günlük Renato Sanchez'in yerine giren Eder, ceza sahası dışından attığı şutla Lloris'i avladı ve kupayı Portekiz'e getiren golü kaydetti. Real Madrid'li Pepe'nin maçın adamı seçildiği finalin ardından Xavi Hernandez'in getirdiği EURO 2016 kupası Portekiz'in kaptanı Ronaldo'nun ellerinde havaya kalktı.

SPOR TOTO'DAN TÜRKİYE'YE DESTEK.

Spor kulüplerimize
2 Milyar 632 Milyon ₺

Halkımıza
26 Milyar 633 Milyon ₺

Ülkemize **2.541 adet**
yeni spor tesisi

Vergiler yoluyla hazinemize
15 Milyar 480 Milyon ₺

SPORTOTO
TEŞKİLAT BAŞKANLIĞI

www.sportoto.gov.tr

Günbatımında gelen mucizevi zafer

Onur Erdem

Portekiz, söz konusu futbol olduğunda, uzun yıllar boyunca yegâne komşusu konumundaki İspanya'nın gölgesinden kurtulamamanın sıkıntısını yaşamıştı. Portekiz'in makûs talihini yenmesini sağlayan isimlerse, 1950'lerin sonu ve 1960'ların başında anakaranın binlerce kilometre uzağından, o zamanlar Portekiz Doğu Afrikası olarak anılan Mozambik'ten gelecek olan Eusebio ve Mario Coluna'ydı. Öncelikle, bu iki yıldızın sürüklediği Benfica, 1960'ların başlarında Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası'nda Real Madrid'in beş yıllık hegemonyasına son veriyor ve bu kupayı peş peşe iki kez mü-

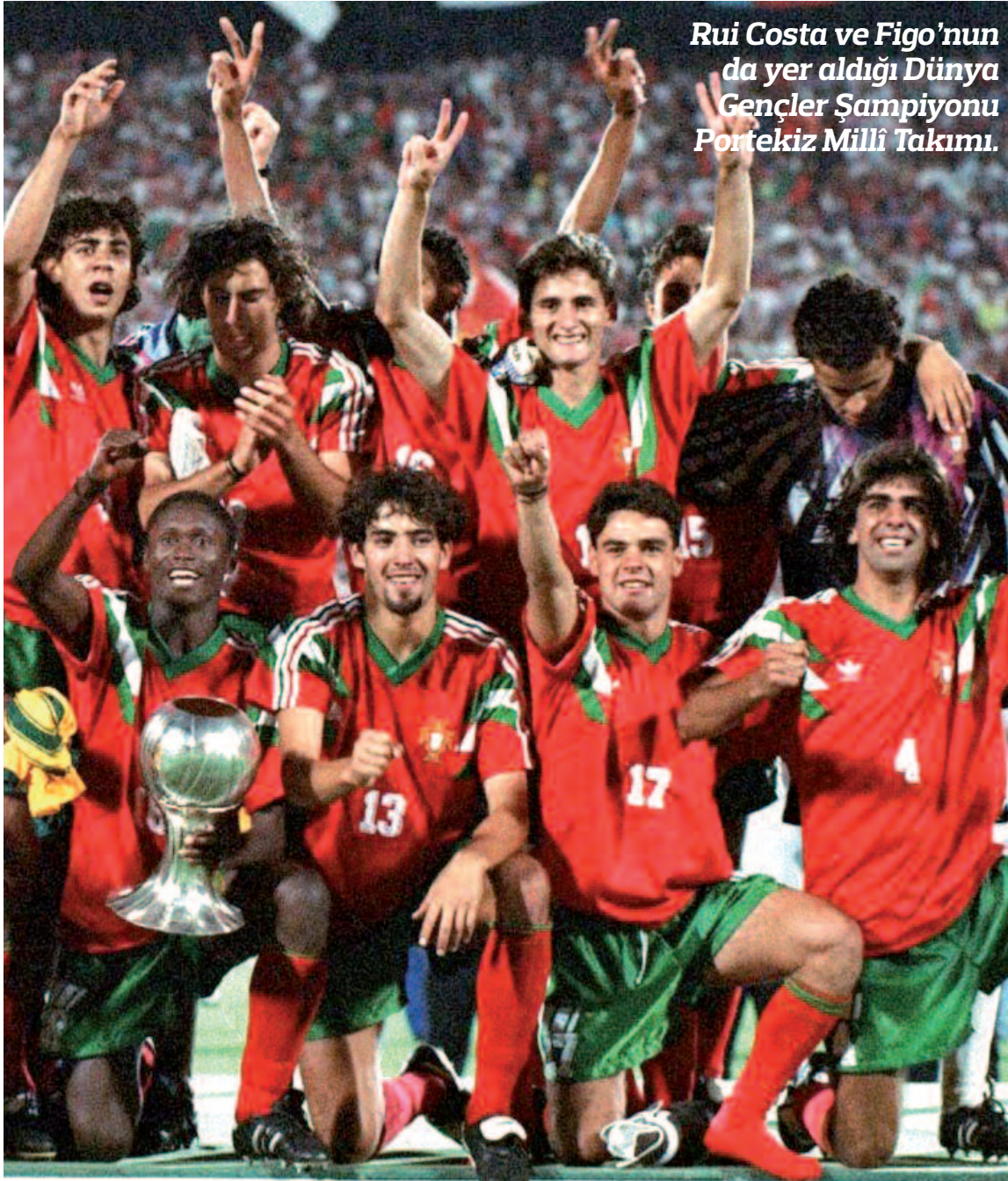
Portekiz, yakın geçmişte belki çok daha iyi kadrolara sahipti, hatta şu anki en önemli yıldızı Cristiano Ronaldo'nun da belki çok daha güçlü ve formda geldiği turnuvalar da olmuştu fakat Portekiz futbolunun yıllardır hayalini kurduğu zafer; Figo'nun ve Rui Costa'nın bulunmadığı, Ronaldo'nunsa finalin ilk dakikalarında sakatlandığı bir turnuvanın sonunda elde edildi.

zesine götürüyordu. Ardından da 1966 Dünya Kupası'nda Portekiz, son iki turnuvarın şampiyonu Brezilya'yı devirerek başladığı yolculukta yarı finale kadar geliyor ve turnuva sonunda da üçüncü sırayı elde ediyordu.

Oynadığı altı maçta dokuz kez fileleri havalandıran Eusebio da Pele'den tacını devralan yeni kral olarak anılmaya başlamıştı. Ne var ki Portekiz'in bu tarihi başarısının devamı bir türlü gelmeyecekti. 1980'e kadar Avrupa Şampiyonaları dört takımla oynanıyordu ve bu açıdan bakıldığında bu turnuvaya katılamamaları bir yere kadar anlayışla karşılanabilirdi belki ama elde ettikleri üçüncülüğün ertesinde Dünya Kupası'na da uzunca bir süre katılamamışlardı ki bu çok büyük bir istikrarsızlık göstergesiydi. 1970'lerin ortasından itibaren Eusebio'nun devrinin kapanmaya başlamasıyla birlikte de Portekiz'i çok daha kara günlerin beklediği de aşikârdı. Nitekim 1984 Avrupa Şampiyonası'na gelinene kadar, İber ülkesi pek fazla ortalıkta görülmeyecekti.

1984'teyse Fernando Gomes, Rui Jordao ve Fernando Chalana gibi önemli oyunculara sahip olan Portekiz, Avrupa Şampiyonası'na katılmakla kalmamış, ilk turda Federal Almanya ve Romanya'yı geride bırakarak İspanya'nın ardından grupta ikinci sırayı alıp yarı finale de yükselmişti. Hatta yarı finalde de Fransa karşısında bir ara 2-1 öne geçmişler fakat sonrasında ev sahibi ekibin gollerine engel olamayarak sahadan 3-2'lik yenilgiyle ayrılmışlardı. Yine de bu, Portekiz futbolunun millî takımlar düzeyinde o ana dek elde ettiği en büyük ikinci başarıydı.

Aşağı yukarı aynı kadro, iki yıl sonra da Portekiz'in Dünya Kupası'na katılamama hasretine son verecek ve Meksika'daki turnuvada yerini alacaktı. Fakat bu kez

Rui Costa ve Figo'nun da yer aldığı Dünya Gençler Şampiyonu Portekiz Millî Takımı.

işler hiç de iyi gitmiyor ve Portekiz, ilk maçında İngiltere'yi mağlup etmesine karşın sonraki iki maçında Polonya ve Fas'a yenilerek grubunu son sırada tamamlıyordu. Ertesi yıl Porto'nun Şampiyon Kulüpler Kupası'nı kazanmasıysa, kulüpler düzeyinde elde edilen bir büyük başarısının millî takımlar seviyesinde karşılık bulamamasının başlıca örneklerinden biri olarak kayıtlara geçecekti.

Altın jenerasyonun ortaya çıkışı

Portekiz futbolu, 1980'lerin sonundan itibaren yeni bir heyecan duymaya başladı. 1989 ve 1991 Dünya Gençler Şampiyonalarında zafere

ulaşan genç millî takım, müthiş bir jenerasyonun gelmekte olduğunun sinyallerini veriyordu. İlk şampiyon takımdan Fernando Couto, Paulo Sousa ve Joao Pinto, ikincisinden de Rui Costa, Luis Figo, Jorge Costa gibi oyuncular çıkaran Portekiz'de, çok geçmeden bu oyuncuları bir araya getiren A millî takım kadroları da "altın jenerasyon" olarak adlandırılacaktı. Ancak bu genç kuşak, ilk ciddi sınavı olan 1994 Dünya Kupası elemelerinde biraz da tecrübesizliğinin kurbanı olmuş ve bir puanlık farkla turnuvaya gidememişti. EURO 96 elemelerindeyse bu kez başarılı olan Portekiz, turnuvada da iyi gidişini sürdürmüş ve ilk tur gruplarını lider olarak bi-

tirerek çeyrek finale kalmıştı. Fakat bu noktada, çok iyi bir jenerasyon yakalamış olan bir başka ekibe, Çek Cumhuriyeti'ne tek golle boyun eğerek elenmekten kurtulamadılar.

1998 Dünya Kupası elemelerine gelindiğinde de şans Portekiz'den yana değildi. Yine bir puan farkla gruptan çıkmayı kaçırmışlardı. EURO 2000'eyse fırtına gibi giren Portekiz, sonunda altın jenerasyondan beklenen başarıyı elde edeceğe benziyordu. Sırasıyla İngiltere, Romanya, Almanya ve Türkiye ile oynadığı dört maçı da kazanarak yarı finale gelen İber temsilcisi, buradaysa Fransa karşısında 1-0 öne geçmesine rağmen Zidane'in penaltıdan attığı altın gole teslim olacak ve finali kaçıracaktı.

Avrupa Şampiyonalarında belli bir seviyenin üzerinde performans sergilenmesine karşın Dünya Kupalarındaysa işler bir türlü Portekiz'in istediği gibi gitmemekteydi. 2002'de bu kez turnuvaya katılıyorlardı katılmasına ama Güney Kore, Polonya ve ABD ile birlikte yer aldıkları ilk tur gruplarında sadece Polonya'yı yeniyor, diğer iki rakiplerineyse kaybederek erkenden havlu atıyorlardı.

Hayaller, Yunanistan engeline takıldı

EURO 2004 ise Portekiz açısından iki açıdan çok önemliydi. Birincisi, turnuvaya ev sahipliği yapmaktaydılar ve bu kez çok ciddi bir seyirci desteği de arkalarında olacaktı. İkincisiyse altın jenerasyonun üyeleri artık 32-33 yaşlarına gelmişti ve bu isimlerden yararlanabilmeleri adına da önlerinde başla bir şans olacağı benzemiyordu.

Öte yandan Portekiz önemli yeni oyuncular da yetiştirmekteydi. Özellikle Porto 2003'te UEFA Kupası'nı, 2004'te de Şampiyonlar Ligi'ni kazanmıştı ve bu takımdan

Deco, Ricardo Carvalho, Paulo Ferreira, Nuno Valente ve Maniche gibi oyuncular da artık Portekiz Millî Takımı'nın da banko isimleri haline gelmişlerdi. Daha da önemlisi, gelecekte dünya futboluna damga vurması beklenen ve Manchester United'daki ilk sezonunda da yaşına göre gayet iyi işler çıkaran 19 yaşındaki Cristiano Ronaldo da artık A millî takım forması giymekteydi. Tüm bu yetenekli isimlerin harmanlanması sonucunda ortaya çıkacak kadro -ki bunu yapması için de son Dünya Kupası'nda Brezilya'yı zafere taşıyan Luis Felipe Scolari ile anlaşmışlardı- seyircinin desteği ile birlikte Portekiz'e bir Avrupa şampiyonluğu getirebilirdi.

Ancak EURO 2004'ün Portekiz açısından iyi başladığı söylene- mezdi. Açılış maçında, gruplarındaki en zayıf takım olarak gözüken Yunanistan'a 2-1 mağlup oldular. Üstelik 2-0 yenik duruma düştükleri maçta ortaya konan oyun açısından da son derece etkisiz bir görüntü çizerlerken attıkları tek golü de duraklama dakikalarında kaydettiler. Yine de grupta sonraki iki maçında sırasıyla Rusya ve İspanya'yı yenmeyi başaran Portekiz, böylece grup lideri olarak çeyrek finale yüksel-

mişti. Çeyrek finalde İngiltere'yi 2-2 biten 120 dakikanın ardından penaltılarla devirmeyi başaran Portekiz, yarı finalde de Hollanda'yı 2-1'le geçmiş ve finale adını yazdırmayı başarmıştı. Finaldeyse kader bir kez daha Portekiz'in karşısına Yunanistan'ı çıkarmıştı. Yunanistan finale gelene kadar her ne kadar turnuvarın en iyi futbol oynayan ekibi olarak gösterilen Çek Cumhuriyeti'ni ve son şampiyon Fransa'yı elemiş olsa da, oynadığı aşırı defansif futbolun da etkisiyle, çoğu kişi tarafından şans eseri buraya gelmiş bir takım olarak görülüyordu. Aynı şekilde, açılış maçında Portekiz'i yenmiş olmaları da fazla ciddiye alınmıyordu ve deyim yerindeyse çekirgenin daha fazla sıçrayamayacağı, Portekiz'in Yunanistan'ı yenerek kendi seyircisi önünde Avrupa şampiyonu olarak taç giyeceği düşünülüyordu.

Gelgelelim 90 dakika sonunda hiç de maç öncesi düşünülenler gerçekleşmedi ve Yunanistan, belki de futbol tarihinin en büyük mucizesine imzasını atarak turnuvayı şampiyonlukla tamamladı. Rakibine tek golle boyun eğen Portekiz, Avrupa ikincisi olmuş ve 1966'daki dünya üçüncülüğüyle birlikte tarihinin en önemli iki ba-

EURO 2004'te Ronaldo'nun gözyaşları

şarısından birine imza atmıştı belki ama bu başarıya sevinen, hatta bunu başarı olarak gören Portekizli bulmak çok zordu.

Büyük turnuvalarda istikrar yakalanıyor

2006 Dünya Kupası'nda Portekiz bir kez daha büyük bir ilerleme kaydediyor ve EURO 2004'te olduğu gibi bir kez daha Hollanda ile İngiltere'yi saf dışı bırakmasının ardından yarı finale geliyordu. Ancak bu noktadan sonra önce Fransa'ya elendiler, ardından da üçüncülük maçında Almanya'ya yenilerek dördüncü sırada kaldılar. Yine de bu sonuç, ülke futbolu tarihinin millî takımlar düzeyindeki en önemli üçüncü derecesiydi.

EURO 2008'e gelinirken millî takımın bünyesinde artık altın jenerasyon mensubu hiçbir futbolcu kalmamıştı. Diğer yandan Cristiano Ronaldo ise çoğu kişinin gözünde dünyanın en iyi futbolcusuna dönüşmekteydi ve birkaç hafta öncesinde Manchester United'ın kazandığı Şampiyonlar Ligi şampiyonluğunda belki de en büyük pay ona aitti.

Portekiz, turnuvaya, grubundaki ilk iki maçı kazanıp erkenden çeyrek finali garantileyerek başlamıştı. Ancak favorilerden Almanya'nın diğer grupta beklenenin aksine lider değil de ikinci olması, Portekiz'in çeyrek finalde hayli zorlu bir sınavla karşı karşıya kalmasına yol açtı. Sonuçta da Portekiz zorlu rakibine 3-2'lik skorla teslim oldu ve turnuvaya veda etti.

2010 Dünya Kupası'nda, daha sonradan kupayı da kazanacak olan İspanya'ya ikinci turda tek golle boyun eğen Portekiz, EURO 2012'de de komşusuyla bu kez yarı finalde karşı karşıya geliyor ve bu defa da penaltılarla saf dışı kalıyordu. Yine de Portekiz'in EURO 2004'ten itibaren büyük turnuva-

Portekiz, EURO 2008'in çeyrek finalinde Almanya engelini takılmıştı.

larda belli bir standart yakaladığı söylenebilirdi. Bir kez final, iki kez de yarı final görmüşler ve üst üste beş turnuvada da ilk tur gruplarından çıkmayı başarmışlardı.

Bir dönemin sonu gelmek üzere

Ne var ki 2014 Dünya Kupası, bu devrin de kapandığını işaret edecekti. İlk turda Almanya, ABD ve Gana ile birlikte aynı grupta yer alan Portekiz, sadece Afrikalı rakibini yenebiliyor ve üçüncü sırada kalarak turnuvaya erkenden veda ediyordu. Bu fiyaskoyla birlikte, Portekiz'in artık uzunca bir süre büyük turnuvalarda başarılı olamayacağı düşüncesi de şekillenmeye başlamıştı zira takımın en önemli oyuncusu konumundaki Cristiano Ronaldo, bir sonraki büyük turnuvada 31 yaşına gelmiş olacaktı ve Ronaldo ne kadar muhteşem bir oyuncu olursa olsun, 20'li yaşlarda elde edemediği başarıları 30'lu yaşlarında ya kalaması da bir o kadar imkânsız

görünüyordu. Üstüne üstlük, Portekiz'in, Porto'nun Şampiyonlar Ligi şampiyonluğunu yaşayan jenerasyonu da tükenme noktasındaydı (o kadrodan hâlâ forma şansı bulan bir tek Ricardo Carvalho kalmıştı). Altın jenerasyon zaten tükeneli çok olmuştu. Daha sonra yetişen ve yurtdışında önemli kariyerler edinen Luis Nani, Ricardo Quaresma ve Raul Meireles gibi oyuncuların da kariyerleri düşüş içerisindeydi. Takımda forma giyen daha genç oyuncular arasındaysa, büyük bir yıldız olarak tanımlanabilecek bir isim bulunmamaktaydı. Portekiz'in EURO 2016 macerası başlarken işte ortada böylesine olumsuz bir tablo vardı. Öte yandan elemelerde Danimarka, Sırbistan, Arnavutluk ve Ermenistan ile birlikte aynı grupta yer alan Portekiz'in ne olursa olsun bu grupta ilk ikiye gireceği, en kötü ihtimalle üçüncü olup baraj maçı oynayarak Fransa'daki yerini alacağı düşünülüyordu. Ancak Porte-

Portekiz'in eleme macerası evindeki Arnavutluk yenilgisiyle başlamıştı.

kiz, ilk maçında kendi sahasında Arnavutluk'a 1-0 mağlup olunca tüm bu görüşler de bir anda tepe taklak oldu. Zira grupta Portekiz'i zorlaması beklenen takımlar olarak Danimarka ve Sırbistan görül-mekteydi. Ancak Arnavutluk, kazandığı bu ekstra üç puanla zirve mücadelesine dâhil edilmesi için hiçbir sebep olmadığını da göstermişti. Bu durumda bu dört takımdan biri grup maçları sonunda devre dışında kalacaktı ve evindeki ilk maçı, muhtemel rakiplerinden en zayıfına karşı kaybetmiş olması da Portekiz'in işini bir hayli zora sokmaktaydı.

Fernando Santos'tan müthiş başlangıç

Bunun yanı sıra Arnavutluk mağlubiyeti, Portekiz Futbol Federasyonu'nu radikal bir hamlede bulunmaya da itmiş ve teknik direktör Paolo Bento'nun görevine son verilip onun yerine göreve Fernando Santos'un getirilmesi kararlaştırılmıştı. Fernando Santos, son olarak dört yıl süresince Yunanistan Millî Takımı'nı çalıştırmıştı. Onun yönetimindeki Yunanistan, EURO 2012'de çeyrek final oynarken, 2014 Dünya Kupası'nda da ilk tur gruplarından çıkmış, ikinci turdaysa Kosta Rika'ya penaltılar sonucunda elenmişti.

10 yıl evvel Otto Rehhagel'in yaptığı kadar olmasa da elindeki kı-sıtlı malzemeye rağmen önemli işler yapabilen bir teknik adam sayılabilirdi Fernando Santos ve Yunanistan'a göre imkânları çok daha fazla olan Portekiz'le o başarıları elde edemeyeceği de merakla bekleniyordu. Portekiz'in Avrupa şampiyonluğuna giden yoldaki belki de en kritik gollerden biri, Fernando Santos'un takımın başında çıktığı ilk eleme grubu maçı olan Danimarka deplasmanında gelecekti. 14 Ekim 2014'te oynanan karşılaşmada normal süre golsüz tamamlanmış ve duraklamaların da sonuna gelinmişti. Artık hakem Felix Brych, karşılaşmanın 0-0 sona erdiğini ilân etmek için düdüğünü ağzına götürecekti ki sağ kanattan Ricardo Quaresma'nın ceza sahası içine kestiği topta Cristiano Ronaldo altı pas üzerinden kafayı vurarak fileleri havalandırdı ve 90+5'te gelen bu golle Portekiz üç puanı alan taraf oldu.

Eğer bu golü bulamasalardı, ikinci maç sonunda bir puanda kalacaklardı ki, şüphesiz bu onları içinden çıkılması iyice zor bir noktaya getirecekti. Bundan sonraki iki maçını içeride oynayan Portekiz, önce Ermenistan'ı Ronaldo'nun tek golüyle geçti, ardından da Sırbistan'ı 2-1 mağlup etti. Böylece grubun zirvesini Arnavutluk ile birlikte paylaşan Portekiz, Sırbistan'ın aldığı puan silme cezasının da sayesinde ilk üç sırayı ise büyük ölçüde garantilemişti. Bir sonraki maçında Ermenistan deplasmanından da Ronaldo'nun hat-trick'i sayesinde 3-2'lik galibiyet çıkartmayı başaran Portekiz, artık ilk maçında yapmış olduğu kazanın etkilerinden tamamen kurtulmuş ve doludizgin gitmeye başlamıştı. 7 Eylül 2015'te Arnavutluk deplasmanında Miguel Veloso'nun 90+2'deki golüyle gülen Portekiz, tek yenilgisinin de rövanşını alıp zirvedeki yerini iyice sağlamlaştırırken, 8 Ekim'de de Danimarka'yı Joao

Arnavutluk yenilgisinin ardından takımın başına geçen Fernando Santos, Portekiz'i toparlamış ve deplasmandaki Danimarka galibiyetiyle işler rayına girmişti.

Moutinho'nun tek golüyle deviriyor ve böylece EURO 2016'ya katılmayı da garantiliyordu. Son maçında Sırbistan deplasmanından da 2-1'lik galibiyetle dönen İber temsilcisi böylece kaybettiği ilk maç haricinde oynadığı tüm maçları kazanarak grubunu lider tamamlamıştı.

Kolay grupta zor anlar

Portekiz, EURO 2016'da ilk turda nispeten kolay sayılabilecek bir gruba düşmüştü. Rakiplerinden Macaristan en son 44 yıl önce bu turnuvaya katılmıştı. Avusturya, 2008'e ev sahibi kontenjanından katıldıysa da burada başarılı olamamış ve turnuvayı galibiyet alamadan bitirmişti. İzlanda ise tarihinde ilk kez bir büyük turnuvada boy göstermeye hazırlanıyordu.

Turnuva öncesinde görüntü böyle olmasına karşın maçlar başladığında çok daha farklı bir manzara ile karşı karşıya kalınıyordu. Portekiz, İzlanda ile oynadığı ilk maçta rakibinden iki kat fazla topa sahip olup üç kat fazla pas yapmasına rağmen, sahadan 1-1'lik beraberlikle ayrılıyordu. Portekiz maçta ilk golü de bulmuştu fakat İzlanda ani ve hızlı bir atakla bu gole cevap vermeyi başarmıştı. Avusturya ile oynadıkları ikinci maçsa, Portekiz adına çok daha can sıkıcıydı. Maç boyunca neredeyse tek kale oynamışlardı, Avusturya, hücumda neredeyse hiçbir tehdit oluşturmamıştı, biri son 10 dakikaya girilirken kazanılan penaltı atışından olmak üzere Portekiz'in iki topu da direktten dönmüştü ve tüm bunların sonucunda maç 0-0 sona ermişti. İlk iki maçta alınan bu sonuçlarla birlikte, gruptaki son Macaristan maçı öncesinde Portekiz'in işi bir hayli zora girmişti. Bir puan kaybı daha yapmaları halinde gruptan çıkamama ihtimalleri vardı ve hiç de az olmayan bu ihtimalin gün-

deme dahi gelmemesi için Portekiz'in rakibini mutlak surette devirmesi gerekiyordu. Ne var ki Macaristan önünde de kör talih, Portekiz'in ardından bir takım işler çevirmeyi sürdürüyordu. Macarlar maçta üç kez öne geçiyorlardı ki Balasz Dzsudzsák'ın attığı son iki golde top Portekiz savunmasına çarpıp kaleci Rui Patricio'yu çaresiz bırakarak ağlarla buluşmuştu. Buna rağmen Portekiz yediği üç gole de karşılık vermeyi başarıyor ve sonunda maçı 3-3 beraberlikle tamamlıyordu. Diğer maçlarda da Portekiz'in en iyi dört üçüncüden biri olmasını engelleyecek bir sonuç çıkmayınca İber temsilcisi, grubunu üçüncü sırada tamamlamasına karşın ikinci tura yükselmeyi başarıyordu.

90 dakikalarda galibiyete hasret

Portekiz adına aslında üçüncü olmak bir bakıma iyi olmuştu zira çapraz eşleşmelerin azizliği neticesinde final yolunda Almanya, Fransa, İtalya, İngiltere ve İspanya gibi takımlar bir tarafta toplanırken Portekiz'in bulunduğu taraftaki en ciddi rakipler olarak Hırvatistan ve Belçika göze çarp-

maktaydı. Portekiz, ikinci turda Hırvatistan ile karşı karşıya gelecekti ve bu engeli aşmaları halinde çeyrek final ve yarı final, onlar adına çok daha kolay bir hale gelebilirdi. Hırvatistan-Portekiz mücadelesi, herhalde turnuvanın en sıkıcı iki-üç maçından biri olarak hafızalarda yer edinmiştir. Maçta topla daha fazla oynayan, daha çok pas yapan ve rakip kaleyi de daha çok yoklamaya çalışan taraf Hırvatistan'dı. Ancak Portekiz savunmada çok iyi kapanıyor ve Hırvatların bu çabalamalarının, ciddi bir gol tehlikesine dönüşmesini engelliyordu. Bu şekilde tamamlanan 90 dakika sonrasında geçilen uzatmalardaysa Portekiz bir kont-ratağa kalkıp işi bitirecekti. Luis Nani'nin pasında sağ çaprazdan ceza sahasına giren Cristiano Ronaldo, açısı dar olmasına rağmen vuruşunu yapıyor, top kaleciden döndüyse de orada bitiveren Ricardo Quaresma kafa ile pozisyonu tamamlıyor ve bu golle Portekiz sahadan 1-0 galip ayrılarak adını çeyrek finale yazdıran taraf oluyordu. Portekiz, çeyrek finaldeyse Polonya ile eşleşirken maçta turnuvanın en erken golünü kalesinde görüyor ve henüz ikinci dakika

dolmadan 1-0 geriye düşüyordu. Ancak yaklaşık yarım saat sonra Portekiz futbolunun dünyaya armağan etmeye hazırlandığı yeni yıldız adayı Renato Sanches, attığı golle skora dengeyi getiriyordu. Bundan sonrasıysa sadece skor değil, oyun da dengede gidince sadece 90 dakika değil, 120 dakika da 1-1'lik eşitlikle sona erecek ve iş penaltılara kalacaktı. Önceki turda Hırvatları uzatmalarda devre dışı bırakan Portekiz, bu kez de Polonya'yı penaltılar neticesinde devirecek ve başından beri kör topal gittiği turnuvada bir anda kendisini ilk dört takım arasında bulacaktı.

Ronaldo'nun yokluğuna rağmen

Portekiz'in bu noktadaki bir diğer şanslıysa, yarı finaldeki rakiplerini belirleyecek maçta Galler'in Belçika'yı 3-1 mağlup etmesiydi. Turnuvanın gizli favorisi olarak görülen ve tepeden tırnağa yıldızlarla dolu olan Belçika yerine karşılarına çok daha tecrübesiz ve çoğunlukla Gareth Bale ve Aaron

Ramsey'nin ayaklarına bakan bir takım olan Galler'in gelmesi elbette bir avantajdı, üstelik Ramsey de sarı kart cezası olduğu için bu maçta forma giyemeyecekti. Nitekim Portekiz, Galler önünde belki de turnuvada en az zorlandığı maçı oynuyor ve rakibini ikinci yarıda bulduğu gollerle 2-0 mağlup ediyordu. Bu, aynı zamanda turnuva süresince Portekiz'in 90 dakika içerisinde kazandığı tek maç olacaktı. Böylelikle Portekiz, 12 yıl aradan sonra ikinci kez Avrupa Şampiyonası'nda finale yükselmişti. Fakat karşılarında, o ana kadar oynadıkları rakiplere göre çok daha zorlu olan ev sahibi Fransa vardı. Dahası, 10 Temmuz'da Stade de France'da oynanan maç, Portekiz adına belki de olabilecek en kötü şekilde başlıyordu. Neredeyse tek başına takım olan yıldızları Ronaldo, maçın ilk dakikalarında sakatlanmış, sonrasında oyuna devam etmek istediysede ağırlarına daha fazla dayanamayınca devrenin ortalarında sahayı terk etmek zorunda kalmıştı. Ronaldo'nun çıkmasıyla birlikte

ofansif açıdan iyice etkisiz bir hale gelen Portekiz, bu noktadan sonra savunma örgüsünü alabildiğince sıkılaştırıyordu. Bu şekilde 90 dakikayı ve uzatmaların da ilk devresini gol yemeden tamamlayan Portekiz'in niyeti, görünüşe göre işi penaltılara kadar götürmekti. Tabii normal sürenin son anlarında Andre Gignac'ın şutunda topun direktten dönmesi de Portekiz adına şans faktörünün devreye girdiği bir andı. Ne var ki, Portekiz'in penaltıları beklemesine de gerek kalmayacaktı. Nitekim oyuna normal sürenin sonlarına doğru, Renato Sanches'in yerine dâhil olan Eder, 109'uncu dakikaya gelindiğinde ceza sahası üzerinden yerden yakın köşeye çok sert bir şut gönderiyor ve Fransa file bekçisi Hugo Lloris'i avlayarak Portekiz'i 1-0'lık üstünlüğe taşıyordu. Kalan kısıtlı sürede Fransızların gol için gösterdiği çaba da yeterli olmayınca Portekiz 12 yıl evvel kendi evinde başaramadığını bu kez nihayet başardı ve tarihinin ilk Avrupa şampiyonluğunu elde etti.

UEFA
EURO2016
FRANCE

EURO 2016'dan ne öğrendik?

Defansif takımlar, etkisiz forvetler, az golli maçlar, sıra dışı teknik adamlar, Ada'dan gelen renkli taraftarlar ve elbette ki bütünüyle İzlanda... EURO 2016'nın resmini çizmek isteseydik elimizdeki ana renkler bunlar olurdu. İşte tüm bu renklerin neredeyse tamamına dokunan Portekiz, ev sahibi Fransa'yı üzerek turnuvayı şampiyon olarak tamamlamayı bildi.

Mustafa Akkaya

H

er iki senede bir Dünya Kupası veya Avrupa Şampiyonasını beklemek, bir futbolsever için kesinlikle sabır gerektiren bir durum. Özellikle son 10 yıldır kulüp futbolu seviyesindeki aşırı kutuplu ortam, bize proaktif ve reaktif futbolun belki de gelmiş geçmiş en şiddetli savaşını sahneledi. Bu sebeple kulüp futbolunun tadı da bir nevi güzelleşti. Hatta önceleri yeni bir taktik akımın doğabildiği uluslararası turnuvalar artık bu tip yaratıcılıktan bir nebze uzaklaştı diyebiliriz. Yine de birçoğu için millî takımların yeri her zaman ayrı.

Malûm kutuplaşma sebebiyle uluslararası futbol, kulüp futbolunu iyiden iyiye takip eder hale geldi. EURO 2016 da bunu gayet net gördüğümüz bir arena oldu çünkü son zamanlarda özellikle Diego Simeone'nin Atletico Madrid'de başarıyla uyguladığı anlayış, 1 ay boyunca tüm turnuvanın kaderini etkiledi. Elbette ki Antonio Conte'nin dediği gibi teknik adamlar terziye benzer, zira takıma en uygun elbiseyi dikmek zorundadır. Ancak takım sayısının 16'dan 24'e çıkması ve yeni gelenlerin haricinde düzenli katılımcıların da paranoya seviyesinde tedbirli olma eğilimi, seviyeyi Atletico gibi artık elit bir kalitenin oldukça aşağısına çekti.

Taktik anlayış

Kabul edelim ki 2014 Dünya Kupası'ndaki bol golli ve karşılıklı hücumla dayanan genel felsefe hepimizin damağında hâlâ hoş bir tat barındırıyor. O maçları izledikten sonra sıradaki turnuva için de insanın ister istemez iştahtı kabarıyor. İşte bu açıdan EURO 2016 tam bir hayal kırıklığı yaşattı. 1980'lerde doğmuş neslin birçoğu bu turnuvayı 1994 Dünya Kupası'nın bile altına yazdı hatta. Yine de defans ağırlıklı olarak izlediğimiz ilk turnuva bu değildi ve aslında altında yatan sebepler o kadar da şaşırtıcı değil. Son dönemlerin Barcelona'sı,

Heynckes'in Bayern Münih'i veya Ferguson'un 2008 model Manchester United'ı gibi takımları izlemeyi hangimiz sevmez ki? Herkes tuttuğu takımın bu şekilde heyecan verici bir oyun sergilemesini ister. Ne var ki eldeki kısmî kadro yetersizliği veya finansal eksiklikler bu ihtimali her zaman geçerli kılmayabiliyor. Öte yandan futbol sayısız zıtlıklardan oluşan ve onların mücadelesinden beslenen bir oyun olduğu için hücum sanatı kadar defansif inceliklere de ihtiyaç duyar. Çok değil 12 yıl önce Avrupa'nın zirvesine sürpriz biçimde Yunanistan çıkmıştı. Komşu'nun ne şekilde bir oyun ortaya koydu-

Almanlar, üçlü savunmayla oynayan İtalya'ya ikinci yarıdan itibaren aynı düzenle karşılık verdi.

Antonio Conte

ğunu burada tekrar anlatmaya gerek yok fakat o günlerde pek farkında olmasak bile EURO 2004 yeni bir dönemin başlangıcı oldu. Aynı yıl Mourinho'nun Porto'yu Şampiyonlar Ligi şampiyonu yapması, sonrasında çift ön liberolu sistemlerin türemesi ve orta saha oyuncularının değer kazanması tesadüf değildi. Rafa Benitez'in Liverpool'u da takım savunması anlamında Otto Rehhagel'in Yunanistan'ından alınabilecek derslerin olduğunu kanıtlamıştı. Tüm bu gelişmeler karşı cephede dominant bir Barcelona'nın Avrupa'ya hükmetmesiyle sonuçlanırken, onu durduran isim Mourinho'nun Inter'i oldu. Sonrasında Katalanlar tekrar ipleri eline alsa da bu kez sıra Atletico Madrid'e geldi ve son olarak Leicester'ın Premier Lig şampiyonluğuna kadar uzadı. Elbette bunlar Avrupa sahnesinin sadece öne çıkan örnekleri. Daha fazlasını da saymak mümkün. Özetlemek gerekirse EURO 2016'da izlediğimiz genel oyun anlayışı, 12 yıldır süregelen bir mücadelenin son halkası. Artık takımlar topa verimli biçimde sahip olmak ve oyunu domine etmek adına çırpınmıyor. Veya bunu yapamayacağını bilse bile topu rakipten hemen kapmak

Fernando Santos

için kendini paralamıyor. Atletico, Leicester ve İzlanda'nın takım savunmasına kısaca göz atarsak bir birine çok yakın ve derinlemesine dizilmiş iki tane dörtlü bloğun yanı sıra prese yardım eden ikili forvet görürüz. Bu anlayışın başarılı olması takımdaki her parçanın birbiriyle uyumlu olmasında yatıyor. Şampiyon Portekiz ise bu çorbanın içine Renato Sanchez ile biraz orta saha dinamizmi, William Carvalho ile biraz daha katı ön savunma ve Ronaldo ile Nani (ve hatta Quaresma) sayesinde biraz da hız ekleyerek fark yarattı. EURO 2016'nın taktiksel olarak öne çıkan diğer bir unsuru da üçlü defans oldu. Tıpkı reaktif anlayış gibi üçlü savunmayı da ilk kez bu yaz izlemedik. Nitekim Serie A'nın birkaç sezondur öncülük ettiği üçlü defans akımı yer yer Premier Lig ve La Liga'da da görüldü. Özellikle Juventus'un son yıllardaki tartışılmaz üstünlüğünde bu anlayışın payı büyük. Zaten elinizde Barzagli, Bonucci ve Chiellini gibi bir stoper ekibi varken başka sistemlerde ısrar etmek maceraperestlik olurdu. Özellikle Bonucci en geriden attığı öldürücü paslar ve zamanında yaptığı şok pres sayesinde defansın hemen önündeki De Rossi'nin yü-

künü azalttı. Onun da önündeki orta saha ikilisinin bitmez enerjisi sonucu İtalya, kalabalık bir defansa sahip olmakla kalmadı ve oyunu geriden kurmanın adeta resmini çizdi. Belçika'yı mat eden bu oyunu İspanya karşısında mükemmele yakın uygulayan Conte'nin İtalya'sı, çeyrek finalde karşısında istisnai olarak üçlü defansa geçen Almanya'yı buldu ve ancak penaltılar sonucu mağlup edilebildi. Biraz da turnuva şansı sayesinde üçlü defansın bayrağını yarı finale kadar taşıyan ekip ise Galler oldu. İtalyan savunmasının benzerini uygulamasının yanı sıra teknik direktör Chris Coleman orta sahayı çok daha kalabalık tuttu. Hatta kanat kökenli Gareth Bale ve Robson Kanu'nun birer defansif forvet gibi oynaması, takım dizilişini neredeyse 3-7-0 şeklinde gösterdi! Sonuç olarak İtalya'nın elinde Juventus'lu üçlünün oluşu gibi, Coleman'ın ekibine en çok uyan taktik buydu.

Öne çıkanlar

EURO 2016'da reaktif anlayışın topa sahip olma oyununa üstünlük kurduğunu ve üçlü defansın ciddi bir alternatif olduğunu net biçimde gözlemledik. Bu taktiksel çıkarımın yanı sıra artık uluslararası futbolda teknik direktörlerin çok daha fazla fark yarattığını kesinlikle söyleyebiliriz. Zira millî takımlarda bir sezonda ortalama 10 maça çıkılır ki, bu da kulüp bazının neredeyse beşte biri kadar yer kaplar. Dolayısıyla millî takım çalıştıran bir teknik adamın oyuncu havuzuna en uygun sistemi belirlemesi için çok az fırsatı var. Elindeki kısıtlı za-

manda buna çözüm üretse bile turnuva başarısı elde etmek için ortalama bir teknik adama göre maçı okuma, aklındaki futbolculara tam aktarabilme, etkili maç içi hamleler yapma ve genel turnuva esnekliği adına bir adım önde olması gerekir.

İşte tüm bu kriterlere baktığımız zaman Antonio Conte ve Fernando Santos'un müthiş birer örnek oluşturduğu açık. İki ülke de turnuva öncesinde büyük hayaller kuruyordu. İtalya'nın kadrosu son zamanların en vasatı olarak kabul ediliyor, vurucu bir santrfor eksikliğinin yanı sıra orta sahada Veratti ve Marchisio'nun yokluğu da bunu perçinliyordu. Portekiz'de de durum farklı değildi ve hatta Ronaldo ve Nani mecburiyetten forvet oynuyordu! Fakat iki teknik adam da eldeki kadronun bireysel toplamından daha fazlasını ifade eden birer takım yaratmayı bildi. Gerek maç içinde, gerekse turnuva genelinde takımı pozitif etkileyen değişikliklere gitmeyi becerdi. Kısacası 2+2 denkleminin 4 yerine 5 sonucunu vermesini sağlayan iki teknik adam ciddi fark yarattı. Öte yandan Roy Hodgson ve Marc Wilmots örnekleri de potansiyel sahibi birer kadronun sıradanlığı aşamamasına sebep oldu. İkisinin de turnuva öncesi hazırlıklarının yetersiz kaldığı ve takım kurgusu anlamında hâlâ bir belirsizliğin varlığı çok belliydi ki, bu soru işaretleri turnuva esnasında da çözülmedi. Özellikle Hodgson'ın maç içi takım yönetimi ciddi anlamda sınıfta kaldı ve aslında tüm maçları takip etmiş olan biri için İzlanda mağlubiyeti o kadar da büyük bir sürpriz olmadı. İzlanda demişken bu güzel ülkeye ayrı bir parantez açmak gerek. O kadar büyük bir sempati topladılar ki, taktiksel uygunluk ve oyun planı gibi unsurlar bunun içinde çok az yer tutuyor. Futbolcusu ve taraftarıyla tek vücut olarak bu turnuvadan sadece ve sadece zevk almaya gelmiş bir gruptu İzlanda. 330 bin

İzlanda, oyun planı ve taktikler bir yana, yürekle ve bütünleşmeyle kazanan bir takım olarak öne çıktı.

nüfuslu bir mikro ülkenin bile nasıl bir futbol potansiyeline sahip olabileceğini kanıtlamakla kalmadılar. EURO 2016 öncesi İzlanda'ya dair hiçbir bilgisi olmayan biri bile bugün bu ada ülkesinin demografik yapısı veya doğal güzellikleri gibi genel unsurlar hakkında merak edip bir şeyler okudu. Kısacası EURO 2016'ya dair gelecekte hatırlanacak birkaç anıdan biri kesinlikle İzlanda olacak.

Ada ülkesi olmanın gerekliliklerinden biri olsa gerek, İrlanda ve Kuzey İrlanda taraftarları sayesinde ön plana çıktı. Grup halinde metrodaki bir bebeğe ninni söylemek, yoldaki güzel bir kadına serenat yapmak, bir Parislinin bozulan arabasını tamir etmek, polisle karşılıklı tezahürat yapmak gibi absürd olduğu kadar eğlenceli bir sürü harekete imza attı İrlanda taraftarı. Komşuları Kuzey İrlanda ise daha önce kimselerin pek bilmediği futbolcuları Will Grigg'i, uğruna yazılan o mükemmel tezahürat sayesinde tüm kıtaya tanıtmış oldu! Son olarak takım sayısının 24'e çık-

masına da değinmek gerek. Zaten 54 ülkenin yer aldığı bir kıtada takımların neredeyse yarısı böyle bir şampiyonaya katılma hakkı kazanabiliyorsa ortaya çıkacak olan kalite en başından soru işareti yaratıyor. Yer yer öyle maçlar izledik ki bir an önce bitmesi için saniyeleri sayar hale geldik. Bu noktada tüm politik ve finansal hırsların başta UEFA tarafından geri planda tutulması gerekirdi. Fakat daha bu tartışmalar devam ederken Gianni Infantino'nun Dünya Kupası'nın 40 takımla da oynanabileceğine dair açıklamalarını okuduk. Kısacası sular tersine akmadıkça büyük turnuvaların gittikçe sıradanlaştığını göreceğiz sanki.

Her büyük turnuva bir futbol anısı demek. EURO 2016'da sıkıcı futbol izlemiş olabiliriz fakat taktiksel evrime meraklı olanlar yine de bundan güzel dersler çıkarabilir. Öte yandan iki kuzey adasından gelen renkli taraftarlar, bu turnuvada gösterdikleri performansla en azından sonrakiler için seviyeyi gayet yükseltmiş oldu.

KIRMIZI-BEYAZ'IN TURUNCU SPONSORU

2007'den beri Milli Takımlar resmi teknoloji sponsorluğu yapan Teknosa, Milli Takımımızla gurur duyuyor, futbolumuzun geleceğine umutla bakıyor. Nice başarılarla Türkiye.

TEKNO SA

MİLLİ TAKIMLAR TEKNOLOJİ TEDARİKÇİSİ

teknosa.com

444 55 99

facebook.com/teknosa

twitter.com/teknosa

instagram.com/teknosa

izlesene.com/teknosa

Akıllarda kalanlar

EURO2016
FRANCE

EURO 2016, sadece Portekiz'in mucizevi başarısıyla geçirilecek bir turnuva değildi. İzlandalıların gösterdiği inanılmaz yükselişten Shaqiri'nin attığı muazzam gole, Griezmann'ın gol krallığından Zaza'nın komik penaltısına ve İngilizlerin bitmek bilmeyen çilesine kadar birçok ayrıntıyı barındıran bir futbol şöleniydi geride kalan. İşte EURO 2016'dan akıllarda kalan ilginç birtakım ayrıntılar.

Onur Erdem

Platini'den Griezmann'a

Avrupa Şampiyonası daha önce 1984'te Fransa'da düzenlenmişti. Fransızların unutulmaz yıldızı Michel Platini, o turnuvada oynadığı beş maçta dokuz kez fileleri havalandırarak gol kralı olmakla kalmamış, tüm Avrupa Şampiyonaları içerisinde bir turnuva boyunca en çok gol atan isim olmayı da başarmıştı. 32 yıl sonra Avrupa Şampiyonası bir kez daha Fransa'daydı. Fransızlarda bu kez goller atan isimse Antoine Griezmann'dı ve Atletico Madridli oyuncu yedi maçta altı kez ağları sarsarak Platini'den sonra bir Avrupa Şampiyonası'nda en çok gol atan ikinci oyuncu oldu. Ancak Platini gol kralı olurken, Fransa da Avrupa şampiyonu olmuştu. Griezmann'ın Fransa'sı ise bunu başaramadı.

330 bin nüfuslu ülkenin yaptıkları

İzlanda, Avrupa Şampiyonası'na katılma hakkını elde ettiğinde bu turnuvaya katılan en küçük ülke olma unvanını da eline geçirmişti. 330 binlik nüfusuyla İstanbul'un birçok ilçesinden daha تنها bir ülke olan İzlanda'nın, Avrupa'nın 24 takımı içerisine girmiş olması bile aslında başlı başına bir başarıydı. Fakat İzlandalılar, bu kadarıyla da yetinmedi. Gruptaki ilk iki maçında önce Portekiz, ardından da Macaristan'la 1-1 berabere kalan Kuzey temsilcisi, son maçında da Avusturya'yı son saniye golüyle mağlup etti ve grubunu ikinci sırada tamamlayarak bir üst tura yükseldi. İzlanda'nın imzasını atacağı asıl büyük sürprizse bundan sonraydı. İkinci turda İngiltere ile eşleşen İzlanda, rakibine karşı henüz dördüncü dakikada yediği penaltı golüyle 1-0 geriye düşmesine karşın iki dakika içinde bu gole cevap verip skoru dengeliyor, 18. dakikada da bir gol daha bularak skoru lehine çevirmeyi başarıyordu. Maçta daha 70 dakikadan fazla bir süre

olmasına karşın o andan sonra skoru da bu şekilde muhafaza etmeyi başaran İzlanda, böylece ilk kez bir büyük turnuvada mücadele etmesine karşın çeyrek finale adını yazdırmayı başarıyordu. Çeyrek finaldeyse İzlanda'nın peri masalı, Fransa karşısında son bulacak ve Kuzeyliler, ilk yarısını 4-0 geride kapattıkları mücadelede rakiplerine 5-2'lik skorla boyun eğerek turnuvaya veda edecekti.

Zaza ve Pelle'nin ciddiyetle imtihanı

Turnuvanın en büyük heyecana sahne olan maçlarından biri, çeyrek finaldeki Almanya-İtalya mücadelesiydi. Almanlar maç genelinde oyunda daha çok üstünlüklerini hissettirdiler ve 1-0 öne geçtiler de İtalya, maçın son bölümünde penaltıdan bulduğu golle eşitliği yakalamış ve karşılaşma da önce uzatmalara, ardından da seri penaltı atışlarına gitmişti. Karşılaşmanın bitmesine kısa bir süre kala, İtalya Teknik Direktörü Antonio Conte, Simone Zaza'yı oyuna almıştı. Bu belli ki, oyuncunun iyi penaltı attığı düşünülerek yapılmış bir hamleydi. Nitekim Lorenzo Insigne ve Toni Kroos'un gole çevirdiği ilk penaltıların ardından İtalya'nın ikinci penaltısı için topun başına Simone Zaza gelmişti. Ne var ki Zaza, daha topa hareketlendiği anda sirklerde mülkâfat beklentisiyle iki ayağı üzerinde yürümeye çalışan hayvanları andırıcısına garip bir biçimde, zıplaya zıplaya ilerlemeye başlayınca herhalde birçok İtalyan da içinden bir "eyvah" demişti. İtalyan seyirciler için bir korku filmi, geri kalan seyirciler içinse bir komedi filmi andıran bu koşu sonrasında Zaza'nın çektiği şutta topun Bordeaux semalarında gözden kaybolmasıyla birlikte de atışın öncesinde sergilenen gayriciddi gösterinin ne denli gereksiz olduğu iyice netleşiyordu. İtalya'nın gayriciddi penaltıcılardan çektiği bu kadarla sınırlı da kalmadı. Üçüncü atışların ardından İtalya'nın 2-1'lik üstünlüğü bulunuyordu ve dördüncü atış için topun başına geçen Graziano Pelle'nin ağları havalandırması halinde yarı final kapıları İtalya için ardına kadar açılacaktı. Fakat Pelle de atışı kullanmadan önce artık hangi akla hizmetse Neuer'e, Panenka penaltısı atacağına dair birtakım jestlerde bulundu. Sonrasındaysa Panenka penaltısı atmadığı gibi topu hayli yandan, reklam panolarına nişanladı. Almanya, dokuzuncu penaltılar sonrasında rakibine 6-5 üstünlük sağlarken, İtalya'nın kaçırdığı dört penaltı olmasına karşın hemen herkes Zaza ile Pelle'yi, takındıkları tuhaf tavırlar nedeniyle hedef tahtasına koyacaktı.

Portekiz
'bitti'
demedi
bitmezmiş

Turnuvaya Milli Takımımızı "Biz bitti demeden bitmez" sloganıyla uğurlamıştık. Ne yazık ki bu slogan bu kez işe yaramadı ve millilerimiz için turnuvaya hayal kırıklığıyla neticelendi. Öte yandan turnuvada, bu sloganın hakkını tam anlamıyla veren bir takım da çıkmadı değil. O da bizim şampiyon olan Portekiz'di.

Grubtaki ilk iki maçında İzlanda'yla 1-1 ve Avusturya'yla 0-0 berabere kalan Portekiz, üçüncü maçında Macaristan karşısında tam üç kez yenik duruma düşüyor ve her yenik duruma düşüşünde de en iyi dört üçüncü arasına girmeyecek bir konuma geriliyordu. Fakat Portekiz üç defasında da beraberliği yakalayıp gruptan

çıkmayı başardı. Ardından da ikinci turda Hırvatistan'ı uzatmaların sonlarında bulduğu golle, çeyrek finalde de Polonya'yı penaltılarla devre dışı bıraktı. Yarı finaldeki Galler maçı, 90 dakika içerisinde kazandıkları tek maçtı. Finalde de Fransa'yı yine uzatmalara giden maçta tek golle devirdiler ve bu sayede kupaya uzandılar.

Shaqiri'den olağanüstü gol

Turnuvanın büyük ihtimalle en güzel golü, ikinci turda Polonya ile İsviçre'yi karşı karşıya getiren mücadelede Xherdan Shaqiri'nin Polonya filelerine gönderdiği goldü. Takımının 1-0 yenik götürdüğü maçta son sekiz dakikaya girilmek üzereyken ceza sahası üzerinden müthiş bir yarım voleyle topu ağlara göndermeyi başaran Shaqiri çoğu kişiye göre sadece bu turnuvanın değil, tüm Avrupa Şampiyonası tarihinin en güzel birkaç golünden birisine imzasını atmayı başarmıştı. Golle ilgili bir başka ilginç detay ise çoğunluk tarafından Avrupa Şampiyonalarının gelmiş geçmiş en güzel golü kabul edilen, EURO 88 finalinde Marco van Basten'in SSCB filelerine bıraktığı gol gibi Shaqiri'nin golünün de bir 25 Haziran'da gelmiş olmasıydı! Turnuvadaki diğer güzel gollerse Zoltan Gera'nın Portekiz'e, Hal Robson-Kanu'nun Belçika'ya, Radja Nainggolan'ın Galler'e, Dimitri Payet'in Romanya'ya, Marek Hamsik'in Rusya'ya, Luka Modric'in Türkiye'ye ve Cristiano Ronaldo'nun Macaristan'a attığı (ikincisi) goller olarak sıralanabilir.

Ev sahipliğinin getirdiği lânet

Avrupa Şampiyonaları, uzun süredir ev sahiplerinin istediği neticeleri elde edememeleriyle de dikkat çekiyor. Turnuva tarihinde mutlu sona ulaşan son ev sahibi ülke, 1984'te bunu başaran Fransa'ydı. O günden sonraysa ev sahipleri adına işler hep ters gitti (Öncesinde de İtalya ile İspanya birer kez evlerinde şampiyon olmuşlardı). 1988'de Federal Almanya, evindeki turnuvaya yarı finalde, ezeli rakibi Hollanda'ya son dakika golüyle 2-1 yenilerek veda ederken, 1992'deyse İsveç, yarı finalde Almanya'ya elenirken, turnuva sonunda, karşı kıyısında yer alan Danimarka'nın gelip kupayı alıp gitmesine tanıklık edecekti. 1996'da da İngiltere yine yarı finalde Almanya'ya penaltılarla boyun eğdi. 2000 yılında Avrupa Şampiyonası ilk kez bir ortaklık tarafından or-

ganize ediliyordu ve turnuvanın yarısı Belçika'da, yarısı da Hollanda'da oynanacaktı. Ev sahiplerinden Belçika; İtalya ve Türkiye'nin gerisinde kalarak henüz ilk tur sonunda devre dışı kalırken, Hollanda ise yarı finale kadar bütün maçlarını kazanmış fakat bu turda İtalya'ya penaltılar sonunda boyun eğmek zorunda kalmıştı. Ev sahibi ülkelerden 1984'te Fransa'nın elde ettiği başarıyı tekrarlamaya, aradan 20 yıl geçtikten sonra Portekiz çok yaklaşmıştı. Fransa'dan sonra ilk kez kendi evinde final gören ev sahibi, EURO 2004'te Portekiz olmuştu. Fakat onlar da turnuva tarihinin muhtemelen en büyük mucizesinin kurbanı oldular ve Lizbon'daki finalde Yunanistan'a 1-0 yenilerek çok büyük bir hayal kırıklığı yaşadılar. Bundan sonraki iki turnuvaysa ev sahipleri adına adeta skandal denilecek türden performanslara

sahip oldu. EURO 2008'de Avusturya-İsviçre, EURO 2012'de de Ukrayna-Polonya ortaklıkları turnuvayı düzenlemişlerdi ve bu dört ülkenin milli takımları da turnuvaya ilk turdan veda etti. Hatta Ukrayna hariç üçü, ilk tur gruplarını son sırada tamamladı. Dört takım, oynadığı 12 maçın sadece ikisini kazanabilirken, yedisinde sahadan mağlubiyetle ayrıldı. EURO 2016'da Fransa'nın artık ev sahipleri adına da şeytanın bacağı kırmasını birçok kişi bekliyordu belki ama onlar da yüzüp yüzüp kuyruğuna kadar gelmelerine karşın finalde Portekiz engeline takıldı. EURO 2020'nin de Avrupa genelinde düzenleneceği düşünüldüğünde, ev sahibi ülkelerin bu lâneti bitirebilmesi için en az 40 yıllık bir sürenin geçmesi gerektiği de şimdiden netleşmiş oluyor.

İngilizlerin bitmek bilmeyen çilesi

Futbolu icat eden İngilizler, bundan yaklaşık bir asır sonra oynamaya başlayacak olan Avrupa Şampiyonası'nda milli takımlarının alacağı skarlardan haberdar olsalardı herhalde icatları hususunda oturup bir kez daha düşünürlerdi. Bugüne dek 15 kez düzenlenen Avrupa Şampiyonaları'nda tam 10 farklı şampiyon çıktı. İspanya ve Almanya üçer kez bu mutluluğu yaşarken, Fransa da onları iki şampiyonlukla takip ediyor. Son şampiyon Portekiz ile birlikte İtalya, SSCB, Çekoslovakya, Hollanda, Danimarka ve Yunanistan'ın da birer şampiyonlukları var. Lâkin bu kadar ülke bu turnuvayı en az bir kez de olsa kazanırken, İngiltere'nin şu ana kadar şampiyonluğu bırakın bu turnuvada final oynamışlığı dahi yok. Bu noktada, şampiyonluğu olmayan fakat iki kez final oynayan Yugoslavya ile yine bir kez fi-

nalde boy gösteren Belçika'nın bile gerisindeler. İngiltere'nin turnuva tarihinde şu ana dek elde ettiği en büyük başarıysa, 1968'de kazandıkları üçüncülük. Yarı finalde Yugoslavya'ya yenilen İngiltere, bunun ardından o dönem oynanan üçüncülük maçında SSCB karşısına çıkmış ve rakibini 2-0 mağlup ederek kendisi adına artık 'tarihi' diye nitelendirilecek

bu dereceyi elde etmişti. İngilizlerin finale çok yaklaştığı bir başka turnuvaysa, ev sahipliğini üstlendikleri EURO 96 olmuştu fakat burada da yarı finalde Almanya'ya penaltılar sonucunda boyun eğmişlerdi. Turnuva tarihinde İngiltere gibi final göremeyen fakat yarı final oynayan diğer ülkelerse Macaristan (iki kez), İsveç, Türkiye ve Galler.

Dünya Kupası'nda başarı da uğursuzluk getiriyor

1988'deki turnuvayaysa yarı finalde veda etmişti. Bundan sonraysa dünya ikincilerinin bir sonraki Avrupa Şampiyonalarına ilk turdan veda ettikleri bir döneme girildi. 1994'te İtalya, 2002'de Almanya, 2006'da Fransa ve 2010'da Hollanda dünya ikincisi oluyor fakat dört takım da iki sene sonra katıldıkları Avrupa Şampiyonalarında ilk tur gruplarından bir türlü çıkamıyordu. Benzer bir durum, dünya üçüncüleri için de geçerli. Bugüne dek, bir Dünya Kupası'nda üçüncü sırayı alan takımlardan sadece Federal Almanya, 1970'teki o üçüncülüğü sonrasında 1972'de Avrupa şampiyonu olabildi. Bunun haricinde iki sene sonrasında Avrupa Şampiyonu olabilen herhangi bir dünya üçüncüsü çıkmadığı gibi Fransa'nın 1958'de, Almanların da 1970, 2006 ve 2010'da kazandıkları dünya üçüncülükleri sonrasında müteakip Avrupa Şampiyonalarına katılmaları haricinde dünya üçüncüsü olan takımlar çoğunlukla iki yıl sonraki Avrupa Şampiyonası'na katılmayı bile başaramadı. 1966'da Portekiz, 1974 ve 1982'de Polonya, 1986'da Fransa, 1990'da İtalya, 1994'te İsveç, 1998'de Hırvatistan, 2002'de Türkiye ve son olarak da 2014'te Hollanda dünya üçüncüsü olarak kürsüye çıktılar fakat iki sene sonrasında Avrupa Şampiyonası'nda boy göstermeyi başaramadılar.

Fransa'ya elenmesine tanıklık ettik. Dünya Kupası'nın Avrupa Şampiyonalarına yansıyan uğursuzlukları bu kadarla da sınırlı değil. Dünya Kupası'nı finalde kaybeden hiçbir takım, bugüne kadar o turnuvadan iki sene sonraki Avrupa Şampiyonası'ndan zaferle çıkamadı. 1958'de İsveç, 1962'de Çekoslovakya, 1966'da Federal Almanya ve 1970'te İtalya, Dünya Kupası'nı finalde kaybetmişti ve bu takımlar iki yıl sonraki Avrupa Şampiyonalarına katılmayı başaramamıştı. 1974'te ve 1978'de dünya ikincisi olan Hollanda, 1976'da Avrupa üçüncüsü, 1980'de de Avrupa dördüncüsü olurken, 1982 ve 1986 Dünya Kupaları'nın finalisti Federal Almanya ise 1984 Avrupa Şampiyonası'nda grup- tan çıkamamış, ev sa- hipliğini yaptığı

Avrupa Şampiyonaları, ev sahibi ülkelere, özellikle son zamanlarda ters geldiği gibi, iki yıl önceki Dünya Kupalarında başarılı olan takımlara da pek yaramıyor. Bugüne dek dünya şampiyonu olduktan sonra aynı başarıyı Avrupa Şampiyonası'nda da te- rarlayan sadece iki takım çıktı. 1998'de dünya şampiyonluğuna ulaştıktan sonra 2000'de Avrupa Şampiyonu olan Fransa ile 2010'da kazandığı dünya şampiyonluğunun devamında 2012'de bir kez daha Avrupa şampiyonu olan İspanya... Bu iki örnek haricindeyse, Avrupa Şampiyonası'na "son dünya şampiyonu" apoletiyle gelen takımları genelde hüsrana bekliyordu. 1968'de İngiltere üçüncülükle yetinirken, 1976'da Federal Almanya finalde Çekoslovakya'ya, Panenka'nın o meşhur penaltı- sıyla kaybediyordu. 1984'teyse son dünya şampiyonu İtalya, Avrupa Şampiyonası'na katılmayı dahi başaramamıştı. 1992'de Al- manya finalde bu kez Danimarka'ya boyun eğerken, EURO 2008'de de İtalya, çeyrek fi- nalde İspanya'ya penaltılar sonucunda elenmekten kurtulamadı. Son olarak da Almanya'nın EURO 2016'da yarı finalde

İspanya hükümlanlığının sonu

İspanya, önce EURO 2008'de, ardından da EURO 2012'de zafere ulaşarak Av- rupa Şampiyonalarında üst üste zafere ulaşan ilk takım olmuş ve tarihteki ye- rini almıştı. Söz konusu iki turnuvada da namağlup şampiyon olan İspanyol- ların Avrupa Şampiyonalarındaki son yenilgisiyse EURO 2004'te, Portekiz'e 1-0 mağlup oldukları maçtaydı. Sonraki iki turnuvada oynadığı 12 maçtan doku- zunu kazanırken üçünde berabere kalan (bunların ikisinde de penaltılarla tur atlamışlardı) İspanyollar, EURO 2016'ya da ilk iki maçını kazanarak

başladı ve bu sayede turnuvadaki ye- nilmezlik serisini de 14 maça çıkarttı. Bu rekor seriye noktayı koyansa, son grup maçında İspanya'yı, üstelik de 1-0 yenik duruma düşmesine karşın son dakikalarda bulduğu golle 2-1 mağlup eden Hırvatistan oldu. İspanya, bu mağ- lubiyetle birlikte adeta tılsımını da yiti- recek ve ikinci tura geldiğinde de İtalya'ya 2-0 mağlup olarak erkenden ülkesinin yolunu tutacaktı. İtalyanlar böylece bir bakıma, dört yıl önce İspan- ya'ya kaybetmiş oldukları finalin hesa- bını da sormuşlardı.

**En İyi
Üçüncüler,
gol
ortalamasını
aşağı mı
çekti?**

Katılımcı sayısının 24'e yükselmesiyle birlikte Avrupa Şampiyonası'nın formatı da doğal olarak değişti. Buna göre dörder takımlı altı gruptan oluşan ilk tur sonrasında gruplarında ilk iki sırayı alan takımlar doğrudan ikinci tura yükselirken, altı üçüncüden de en iyi puan ve averaja sahip olan dördü son 16 takım arasına adını yazdıracaktı.

EURO 2016'nın gol açısından hayli kısır başlaması neticesinde çoğu kişi bu yeni sistemi sorgulamaya başladı. Genel kanı, üçüncü sıranın da yetebilecek olması nedeniyle takımların öncelikle defansif oyunu ve bir puanı hedefledikleri yönündeydi. Tabii bu durum da gol sayısının hayli azalmasına neden oluyordu.

Peki, gerçekten de az golün nedeni bu statü müydü? Aslında bunun için öncelikle Dünya Kupalarının aynı statüyle oynan-

dığı 1986-1994 aralığındaki turnuvaların gol ortalamalarıyla, 32 takımla oynandığı 1998 ve sonrasındaki turnuvaların gol ortalamaları karşılaştırılabilir. Meksika 86'da gol ortalaması 2.54, İtalya 90'da 2.21 ve ABD 94'teyse 2.71'di. Üçünün ortalaması alındığındaysa 2.49'luk bir sonuçla karşılaşılıyor. Öte yandan Fransa 98'de gol ortalaması 2.67, Japonya/Kore 2002'de 2.52, Almanya 2006'da 2.30, Güney Afrika 2010'da 2.27 ve Brezilya 2014'te de 2.67 idi. Bu beş turnuvaların genel gol ortalaması da tıpkı ondan önceki üçü gibi 2.49 çıkıyor! Avrupa Şampiyonalarındaysa grup aşamaları sistemine geçilen 1980'den itibaren gol ortalamaları şu şekilde: EURO 80'de 1.93, EURO 84'te 2.73, EURO 88'de 2.27, EURO 92'de 2.13, EURO 96'da 2.06, EURO 2000'de 2.74, EURO 2004'te 2.48, EURO 2008'de 2.48 ve EURO 2012'de

de 2.45. Sekiz takımlı ilk dört turnuvaların genel gol ortalaması 2.27... 16 takımla oynanan sonraki beş turnuvadaysa 2.44. Görüldüğü gibi elimizde, turnuvadaki takım sayısının ve turnuva formatının, turnuvadaki gol ortalamasına direkt etki ettiğini gösterebilecek net bir veri yok. Eski formatın daha iyi olduğunu düşünenler, 2.06'luk gol ortalamasıyla EURO 96'nın, EURO 2016'nın 2.12'lik ortalamasının dahi gerisinde kaldığına nasıl bir açıklama getirebilir? Ya da Dünya Kupalarındaki 24 takımlı ve 32 takımlı turnuvalar arasında gol ortalamaları bakımından hiçbir fark olmaması nasıl izah edilebilir? Herhalde Avrupa Şampiyonası'ndaki bu yeni formatın nasıl sonuçlar doğurduğunu görmek için birkaç turnuva daha geçmesini bekleyip ona göre konuşmak daha sağlıklı olacak.

YENİ ARKO[®] MEN

ÜSTÜN PERFORMANS YENİDEN TANIMLANDI

**GELİŞTİRİLMİŞ
YOĞUN FORMÜL**

**ERGONOMİK
AMBALAJ**

Kaybedenler kulübü

Her turnuvada sadece bir tek şampiyon çıkıyor. Yola başlarken şampiyonluk hayali kuran takımlardan da biri hariç hepsi, turnuva sonuna gelindiğinde büyük hayal kırıklığı yaşıyor. Son iki Avrupa Şampiyonası'nın galibi İspanya ile son Dünya şampiyonu Almanya başta olmak üzere Fransa, İtalya ve İngiltere, EURO 2016'nın herhalde en büyük kaybedenleri oldu.

Onur Erdem

ALMANYA

Almanya adına aslında büyük turnuvalarda 1990'ların sonlarından itibaren işler bir türlü yolunda gitmemekteydi. EURO 96'yı kazanmalarının ardından Panzerler yedi büyük turnuvada iki kez final oynamakla yetinmiş, onları da

hasretine son vermektir. Elemelerde her ne kadar Polonya ve İrlanda'ya mağlup olsalar da gruplarını lider bitirmeyi başaran Almanlar, EURO 2016 C Grubu'nda bir kez daha Polonya ile bir araya gelmişlerdi belki ama bu kez ra-

kipleriyle golsüz berabere kaldılar, Ukrayna ile Kuzey İrlanda maçlarını da galibiyetle kapatınca averajla gruplarını lider tamamladılar. Bir sonraki aşamadaysa Slovakya'yı zorlanmadan 3-0'la geçen Almanya, çeyrek finaller

öncesinde turnuvanın belki de en önemli favorisi haline gelmişti. Ancak asıl mücadele de bundan sonra başlıyordu ve Almanya'nın çeyrek finaldeki rakibi, "belalısı" sayılabilecek İtalya'ydı. Öyle ki büyük turnuvalarda bundan öncesinde Almanya ile İtalya sekiz kez karşı karşıya gelmişlerdi ve bu maçlarda İtalya, rakibine hiç boyun eğmemişti. Söz konusu maçlardan sonuncusu, bir önceki Avrupa Şampiyonası'nın yarı finaliydi ve İtalya, o maçtan 2-1'lik galibiyetle ayrılmayı başarmıştı. Geçmişteki kritik eşleşmelerdeyse 1982 Dünya Kupası finalinde İtalya 3-1 kazanırken 1970 Dünya Kupası'nda yarı finalde uzatmalarda 4-3'lük galibiyete uzanan yine İtalyanlar olmuştu. Almanya'nın ev sahipliğini yaptığı 2006 Dünya Kupası'nda da

yine uzatmalarda ve yine yarı finalde gülen taraf, 2-0'lık skorla Gök Mavililerdi.

Fakat bu kez Almanlar rakiplerini geçme konusunda çok daha kararlıydı. Nitekim maçın büyük bölümünde üstün oynuyorlar, Mesut Özil'in golüyle öne de geçiyorlardı. Gelgelelim Jerome Boateng'in ceza sahası içerisinde amatörcüce elle oynaması sonucunda İtalyanların bir penaltı kazanması ve Leonardo Bonucci'nin de atışı gole çevirmesi neticesinde taraflar yine yenilemeyecek, 120 dakikanın bu şekilde sonuçlanmasının ardından da neticeyi penaltılar belirleyecekti. Almanlar, nihayet penaltılarla da olsa İtalyanlar karşısında gülmeyi başarınca da bir büyük engel daha aşılmış oluyor ve yarı finalde ev sahibi Fransa ile oynanacak maç beklenmeye başlıyordu.

Ne var ki Almanlar, İtalya karşısındaki oyun üstünlüğünü Fransa maçında sahaya yansıtmakta zorlanacaktı. Üstüne üstlük bir de ilk yarının sonlarında, sahanın en tecrübeli birkaç isminden biri olan

Bastian Schweinsteiger'in bir önceki maçta Boateng'in yaptığı hatanın tıpatıp aynısını yaparak penaltıya yol açması ve Antoine Griezmann'ın da atışı gole çevirmesiyle birlikte turnuvada ilk kez bir maçta geriye de düşüyorlardı. Almanların ikinci yarıdaki çabaları da durumu kendi lehlerine çevirebilmeleri için yeterli olmadığı gibi bitime yaklaşık 20 dakika kala Griezmann bir kez daha sahneye çıkıyor ve Almanya'nın turnuva dışında kaldığını ilân ediyordu.

Alınan bu 2-0'lık mağlubiyet, Almanların 2014 Dünya Kupası sonrasında elde ettikleri imajı sarstığı gibi, Avrupa şampiyonluğuna duydukları hasretin de en az bir dört yıl daha uzayacağını habercisiydi. Bundan sonrası için merak edilense, Almanya'nın bu kaybının ardından 2018 Dünya Kupası ve 2020 Avrupa Şampiyonası ile birlikte eskisinden daha güçlü bir biçimde geri mi döneceği yoksa söz konusu kaybın daha başka kayıpları da beraberinde mi getireceği?

FRANSA

Fransızlar, son olarak 1998 Dünya Kupası'na ev sahipliği yapmışlar ve turnuva sonunda zafere ulaşarak tarihlerinin ilk dünya şampiyonluğunu elde etmişlerdi. Onun öncesinde de 1984 Avrupa Şampiyonası'nın organizatörlüğünü Fransa üstlenmiş ve turnuva bitiminde gülen taraf yine ev sahipleri olmuştu. Kısacası Fransa'nın, kendi evinde düzenlenen turnuvalarda çok ciddi bir saha avantajı olduğu söylenebilirdi ve bunun da etkisiyle, EURO 2016 öncesinde Fransa, Almanya ile birlikte turnuvanın en büyük iki favorisinden biri olarak gösterilmekteydi. Öte yandan Fransızlar 1984'te Avrupa şampiyonu olduklarında Michel Platini, 1998'de Dünya şampiyonu olduklarında da Zinedine Zidane gibi iki süper stara sahipti. EURO 2016 öncesindeyse

kadrolarında baştan aşağı çok çok iyi oyuncular vardı belki ama Platini veya Zidane gibi gerektiğinde tek başına skor yükünü üstlenebilecek, aynı zamanda da takıma liderlik edecek bir isme sahip oldukları da söylenemezdi. İlk turda İsviçre, Romanya ve Arnavutluk'la aynı grupta yer alan Fransa'nın bu gruptan çok rahat bir biçimde çıkması bekleniyordu. Netice itibarıyla Fransızlar gruplarını lider olarak da tamamladı. Ancak Romanya ve Arnavutluk maçlarında galibiyet gollerinin maçın son anlarında gelmesi, İsviçre ile de golsüz berabere kalınması, futbol kamuoyunda Fransa hakkında çok ciddi soru işaretlerinin oluşmasına da yol açmıştı. İkinci turdaki İrlanda maçı da söz konusu soru işaretlerini dağıtmaya yetmedi. Öyle ki Fransa, maçın hemen başında penaltıdan yediği golle ilk yarıyı 1-0 geride kapatmıştı ve bu süre zarfında da rakibi karşısında çok fazla etkili olamamıştı. İkinci yarının ortala-

rına doğruysa bir anda parlayıp peş peşe iki gol bulan Fransızlar bu sayede turu geçmişlerdi. Bu maçın ardından bardağın boş tarafını görenlere göre Fransa, oyun açısından bir türlü rakiplerine kendisinden beklenen üstünlüğü kuramamaktaydı. Bardağın dolu tarafına bakan kesimse, Fransa'nın kaşla göz arasında bile skoru lehine çevirmeyi bilecek kadar tehlikeli bir ekip olduğuna vurgu yapıyordu. Çeyrek finalde İzlanda karşısında ortaya konan ofansif oyun ve elde edilen beş golü galibiyet ise nihayet Fransa'nın ritmini bulmaya başladığına dair bir gösterge olarak değerlendirilebilirdi. Ancak asıl büyük sınavın, yarı finalde Almanya ile oynanacak maç olduğu da şüphe götürmezdi. Yarı finalin diğer ayağında Portekiz ile Galler'in karşılaştığı düşünülürken, Almanya-Fransa eşleşmesi bir bakıma erken final olarak da nitelendirilebilirdi ve buradan finale yükselecek tarafın da büyük bir sürpriz yaşanmazsa kupaya da uzanması bekleniyordu. Fransa, bu zorlu sınavdan da ba-

rüyanın son bulmakta olduğu gerçeğinin farkına da çoğu kişi o zaman varabildi. Neticede Fransa, ev sahipliğini üstlendiği, kendisiyle birlikte turnuvanın en büyük iki favorisinden biri olarak gösterilen bir rakibi saf dışı bıraktığı ve finaldeki rakibinin de en önemli oyuncusunun maçın başlarında sakatlanıp oyun dışında kaldığı bir turnuvada, kupaya uzanmayı başaramadı. Haliyle onların EURO 2016 macerası da "büyük bir kayıp" hikâyesi olarak arşivlerdeki yerini aldı.

İSPANYA

Dünya futbolundaki en büyük hâkimiyetlerden birini, 2008-2012 yılları arasında İspanyollar kurmuştu. Peş peşe iki kez Avrupa Şampiyonu olarak bu alanda bir ilki başaran İspanyollar, bu ikisinin arasına da tarihlerinin ilk ve şu ana kadarki tek dünya şampiyonluklarını sıkıştırmıştı. EURO 2012 bitiminde, yani İspanyollar üst üste üçüncü büyük turnuvadan da zaferle ayrıldıklarında, birçok kişiye göre gelmiş geçmiş en başarılı millî takım haline gelmişlerdi ve çoğunluğun aklındaki yeğâne soru da böylesine bir takımı kimin, nasıl durduracağıydı. Yine önemli bir kesime göre, İspanya'yı kısa vadede durdurabilmek adeta imkânsızdı.

Ancak 2014 Dünya Kupası, bu şekilde düşünenler adına büyük bir şoka yol açtı. Zira İspanya, turnuvaya henüz ilk tur sonunda veda ediyordu ve ardında da Hollanda karşısında alınan 5-1'lik çok ağır bir mağlubiyet bırakmıştı. Yaşanan bu büyük çöküşün ardından, bu kez merak edilen İspanya'nın yeniden toparlanıp toparlanmayacağıydı. İnsanlar artık negatif noktalara daha çok odaklanmaya başlamıştı ve Puyol, Xavi, Villa gibi yıldızlarından artık yoksun olan İspanyolların, 2014'teki hüsrânın etkisinden kolay kolay kur-

tulamayacağı da ciddi biçimde dillendirilmeye başlanmıştı. Bu negatif havaya karşın İspanya, EURO 2016 elemelerinde sadece bir kere Slovakya'ya kaybetmişti ve grubunu lider tamamlayarak tur-

nuvadaki yerini aldı. İlk tur maçlarının ilk ikisinde de Çek Cumhuriyeti ve Türkiye önünde altı puan toplarken kalesinde tek gol dahi görmedi. Ancak gruptaki son maçında Hırvatistan'a karşı maçın

hemen başında 1-0 öne de geçmesine karşın 2-1 mağlup olan ve skor 1-1'ken bir de penaltı kaçıran İspanyollar, dört sene öncesindeki hallerinden eser olmadığını az da olsa belli etmişti. Bu mağlubiyet sonrasında grup liderliğini de Hırvatlara kapıran İspanyollar böylece ikinci turda İtalya ile eşleşti. İspanya, İtalya ile bir büyük turnuvada son olarak 2012 Avrupa Şampiyonası finalinde karşılaşmış ve rakibini 4-0'la adeta sürklase etmişti. Fakat EURO 2012 sonrasında İspanyolların yaşadığı çöküş, kendisini EURO 2016 ikinci turunda da gösterdi ve dört yıl önce rakibine 4-0 mağlup olan İtalya, bu kez sahadan 2-0'lık galibiyetle ayrılarak çeyrek finale yükselmeyi başardı. 2014 Dünya Kupası'nın ardından 2016 Avrupa Şampiyonası'nın da hayal kırıklığıyla sona ermesi

neticesinde de sekiz yıldır takımın başında olan tecrübeli teknik adam Vicente del Bosque görevinden ayrıldı. Ancak del Bosque'nin yerine Julen Lopetegui'nin getirilmesi, yeni soru işaretlerinin de belirmesine yol açtı. Zira Lopetegui, teknik adamlık kariyerinde İspanya'nın U19 ve U21 takımlarıyla Avrupa şampiyonlukları yaşamış olsa da son iki sezonda çalıştırdığı Porto ile tek bir kupa dahi kazanamadı ki Porto, 1970'lerin sonundan beri ilk defa iki seneyi kupa göremeden geçirmişti. 2018 Dünya Kupası elemelerinde İtalya ile aynı grupta yer alan İspanyolların eski günlerine dönememeleri halinde bu kez bir Dünya Kupası'nı kaçırmaları dahi ihtimal dâhilinde. Zira söz konusu eleme grubunun birincisi doğrudan finallere katılma hakkını elde ederken ikincisi baraj maçı oynamak zorunda kalacak.

tablo oluşmuştu ve takımın içinde bulunduğu girdaptan kurtulabilmesi adına da Juventus'u üç sene üst üste Serie A şampiyonluğuna taşıyan Antonio Conte, Gök Mavili-lerin yeni teknik direktörü olarak belirlenmişti. Her ne kadar İtalyan futbolunun yıldız oyuncu sorunu devam ediyor olsa da Conte, EURO 2016 elemelerinde Gök Mavililerin Hırvatistan ve Norveç'in önünde, fazla zorlanmadan grubunu lider tamamlamasını sağladı. Takımın turnuvaya da belki de en büyük sürpriz adayı olan Belçika'yı 2-0 yenerek başlaması İtalya'nın beklenenden çok daha iyi bir durumda olduğunu göstermekteydi. Sonrasında İsveç'i de tek golle geçen İtalyanlar, grup liderliğini garantilemeleri üzerine yedek takımla çıktıkları maçta İrlanda'ya 1-0 yenilseler de ikinci turda İspanya'yı özellikle taktiksel açıdan çok iyi bir oyun ortaya koyarak 2-0 mağlup etmeleri sonrasında yeniden fazlasıyla alkış alıyordu. Ancak çeyrek finaldeki Almanya maçı, İtalya'nın eski gücünün henüz çok gerisinde olduğunun da net bir şekilde ortaya çıkmasını sağladı. Örnek vermek gerekirse iki ekibin 10 yıl önceki Dünya Kupası yarı final randevusunda İtalyanlar 120 dakika boyunca Almanlara rahat oynama fırsatı tanımamış, rakipleri özellikle uzatmalarda gitgide oyundan düşerken maça çok daha fazla ağırlığını koymaya başlamış ve son anlarda bulduğu iki golle de sahadan 2-0 galip ayrılmıştı. Ne var ki 10 yıl sonrasında Almanya'nın maç boyunca üstün olduğu, İtalyanların neredeyse tamamen gol yememek üzerine çabaladığı ve hücumda da asgari düzeyde etkili olduğu bir senaryo sahnelenmekteydi. Elbette bu farklılıkta Almanların da o süre içinde gösterdiği gelişimin etkisi yadsınamazdı ama İtalyanların da savunma hattı haricinde ne denli vasat oyunculardan kurulu ol-

duğu da kendisini fazlasıyla belli etmekte olan bir gerçektir. Yine de İtalya, 1-0 geriye düştüğü maçta Boateng'in hediye ettiği bir penaltıyla normal süreyi 1-1'lik beraberlikle tamamladı, uzatmalarda da eşitlik bozulmayınca işi seri penaltı atışlarına kadar götürdü. Lâkin burada talih İtalyanların yüzüne gülmeyince Gök Mavililer için bir büyük turnuva daha erken sona ermiş oldu. İtalya adına işi daha da sorunlu hale getirense, alt yaş kategorilerinden de henüz çok heyecan verici bir ismin gelmemesi. Yeni bir Roberto Baggio veya Del Piero çıkmasını bırakın, genç millî takımlarda yer alan neredeyse hiç bir hücum oyuncusu ülkenin üç

büyük takımından birinin kadrosunda yer almıyor. Bir başka büyük soru işaretiyse, Chelsea'ye giden Antonio Conte'nin ardından millî takım teknik direktörlüğüne Giampiero Ventura'nın getirilmesi. Ventura, kariyeri boyunca 20'ye yakın takım çalıştırırken profesyonel düzeyde kazandığı tek somut başarı, 1996'da Lecce'yi Serie C şampiyonu yapmasıydı. Zaten kendisinin bugüne dek çalıştırdığı en üst düzey kulüpler de Sampdoria, Napoli ve Torino olmuştu. Gök Mavililerin bu şartlar altında İspanya ile birlikte yer aldığı 2018 Dünya Kupası eleme grubunda nasıl bir sonuç elde edeceği gerçekten büyük merak konusu.

1980'lerde ve 1990'larda Serie A, dünyanın açık ara en çok yıldız barındıran ligiydi. Ligde dünyanın dört bir yanından en iyi oyuncuların forma giyiyor olması muhtemelen yaşanan rekabet ortamı sayesinde İtalyan futbolcuların kalitesini de en üst seviyeye çekiyordu. 1994 Dünya Kupası'nda İtalyanlar finali penaltılarla kaybederken kadrolarında Roberto Baggio, Gianfranco Zola, Giuseppe Signori gibi tüm dünyanın gıptayla baktığı, tekniği ve oyun zekâsı en üst düzeyde forvet oyuncuları yer alıyordu. EURO 2000'de final oynayan ve 2006 Dünya Kupası'nı kazanan jenerasyondaysa Alessandro Del Piero ve Francesco Totti gibi iki sihirbaz vardı. Ancak sonrasında, İtalyan futbolunun kulüpler bazında yaşadığı geriye gidiş, bir noktadan sonra millî takıma da sirayet etmeye

başladı. 2006'daki dünya şampiyonluğu sonrasında sadece bir kez EURO 2012'de final oynayıp onda da İspanya'ya 4-0 kaybeden İtalya, iki Dünya Kupası'ndaysa ilk turu dahi geçemedi. Dahası, İtal-

yanların elinde, bir üstteki paragrafta örneklediğimiz biçimde büyük yıldızlar da artık yok. 2014 Dünya Kupası'na ilk turda veda edilmesi sonrasında İtalyan futbolunda hayli karamsar bir

İNGİLTERE

İngilizlerin 1966'da kazandığı dünya şampiyonluğu sonrasında büyük turnuvalardaki genel görünümü, turnuvaya çok iddialı bir biçimde gelmek ve sonrasında da o turnuvaya büyük bir şokla, erkenden veda etmek şeklindeydi. Son Dünya Kupası'nda ilk turda gruplarını son sırada tamamlayıp elenmişlerdi. Ondan önceki Dünya Kupası'ndaysa ikinci turda Almanya'dan dört gol yemişlerdi. Avrupa Şampiyonalarında 2004 ve 2012'ye çeyrek finalde penaltılarla veda ederlerken, 2008'e katılma başarısını dahi gösterememişlerdi.

EURO 2016 öncesindeyse İngiltere, elemelerde oynadığı 10 maçın 10'unu da kazanarak bu alanda en başarılı takım olmuştu ve İngilizlerin önemi bir kısmı, bu başarıyı baz alarak, millî takımlarının bu kez şeytanın bacağını kıracağına inanıyordu. Lâkin böyle düşünenlerin göz ardı ettiği bir husus vardı, o da İngiltere'nin bu galibiyetleri İsviçre, Slovenya, Estonya, Litvanya ve San Marino karşısında almış olmasıydı ki söz konusu rakiplere karşı oynanan 10

karşılaşmadan İsviçre deplasmanı haricindeki dokuzunun, büyük bir turnuvada iddialı olmayı amaçlayan bir takım için zaten çok da fazla zorlayıcı olması beklenemezdi. İngiltere'nin EURO 2016 ilk turundaki grubunun da benzer bir biçimde çok çetin olduğunu iddia etmek güçtü. Rusya, Galler ve Slovakya ile eşleşmişlerdi ki, böyle bir gruptan çıkamamaları düşünülemezdi. Nitekim ilk maçlarında son dakikada Rusya'dan yedikleri golle berabere kalsalar da ikinci maçlarında bu kez son dakika golüyle gülen taraf oluyor ve Galler'i 2-1 mağlup ediyorlardı. Son maçlarında Slovakya ile golsüz berabere kaldıklarında da grubu Galler'in ardında ikinci sırada tamamladılar. Yine de bu durumun onlar adına çok büyük bir kayıp olduğu söylenemezdi zira ikinci turda İzlanda ile eşleşmişlerdi ve rakipleri, son 16'ya kalan ekipler içerisinde belki de en tecrübesiz olanıydı. İngiltere, böylesine tecrübesiz bir rakiple oynamasına ve maçın henüz ilk dakikalarında bulunduğu

penaltı golüyle 1-0 öne de geçmesine karşın 15 dakika sonra rakibi karşısında 2-1 geriye düşüyor ve kalan upuzun süre içerisinde skoru değiştirecek bir şey yapmayınca da sahadan mağlubiyetle ayrılarak turnuvaya ikinci turda veda ediyordu. Büyük turnuvalarda son dönemde Uruguay, İtalya, Almanya ve Fransa'ya yenilen, iki kez Portekiz'e, bir kez de İtalya'ya penaltılarla elenen İngilizler, yine bir büyük turnuvayı, artık alışlageldiği üzere erkenden elenerek kapatmışlardı belki ama herhalde ilk defa böylesine düşük profilli bir takıma boyun eğiyorlardı.

Alınan bu mağlubiyet, elbette İngiliz futbol kamuoyunda büyük infial yarattı. İngilizlerin eski ünlü golcüsü Gary Lineker'ın "Bünyesindeki yanardağ sayısı, profesyonel futbolcu sayısından fazla olan bir ülkeye yenildik" sözleri de İzlanda mağlubiyetinin İngilizler için ne denli kabul edilmez bir netice olduğunu özetler nitelikteydi. Fakat İngiltere'nin makûs talihini kısa vadede yenip yenemeyeceği de hayli şüpheli zira elde edilen başarısızlık sonrasında görevi bırakan Roy Hodgson'ın yerine İngiliz Millî Takımı Sam Allardyce'a emanet edildi ki onun da profili, İtalya Millî Takımı'nda ipleri eline alan Ventura'ninkinden pek farklı değil. Allardyce'ın bugüne kadarki en büyük başarıları, Bolton Wanderers ile West Ham United'ı, kazandığı play-off'lar neticesinde Premier Lig'e taşımak. Kazandığı şampiyonluklarınsa biri İrlanda'da ikinci kademede, diğeri de İngiltere'de dördüncü kademede elde edilmiş şampiyonluklar. Allardyce'ın İngiltere ile başarılı olabilmesi için, kendi kariyer ortalamasının hayli üzerinde bir performans sergilemesi gerektiği çok açık.

TÜRKİYE KIRMIZI BEYAZ

Tüm renklere saygılıyız, kırmızı beyaza aşığız.
Milli takımın en renkli destekçisi DYÖ, ay yıldızla başarılar diler.

TFF

Türkiye Futbol Federasyonu
Turkish Football Federation

Takımların önüne geçen beş isim

EURO 2016 oyun kalitesi olarak bizlere çok şey vermedi, buna rağmen bazı oyuncu performansları takımlarının da önüne çıktı. Turnuva genelinde sıkıcı bir futbol oynansa da göze batan oyuncu performansları, takımlarını üst seviyeye taşımaya yetti. Bizler de o performansları sergileyen, turnuvanın öne çıkan beş oyuncusunun EURO 2016 hikâyesine göz attık.

Mustafa Koç

Bir büyük futbol organizasyonunu daha geride bıraktık. 2014 Dünya Kupası'ndan sonra futbolseverlerin merakla beklediği EURO 2016 bir ay boyunca Fransa'da büyük bir heyecana sahne oldu. Tüm tartışmalara rağmen, özellikle de terör tehdidinin ön planda olduğu turnuvada, bu yönde hiçbir sorun yaşanmadan sona gelindi. Bu sorunun taraftar katılımını etki-

lemesi beklenirken, tam tersine, üst düzeyde bir katılım gerçekleşti ve aslında turnuvanın en büyük yıldızı da taraftarlardı. İlk hafta yaşanan Rus ve İngiliz taraftarların birbirleriyle yaşadıkları çatışma hali haricinde tribünlerde ve sokaklarda muhteşem bir atmosfer yaşatmayı başardılar. Bu yönden belki de Avrupa Şampiyonaları tarihinin en başarılı organi-

zasyonunu izlemiş olabiliriz. Özellikle Galler, Kuzey İrlanda, İzlanda, Almanya ve ev sahibi Fransa taraftarları hem tribünlerde hem de sokaklarda eğlenmeyi ve eğlendirmeyi başardı. Saha dışında turnuvanın yıldızı bu beş ülkenin taraftarlarıyken, saha içinde de performanslarıyla turnuvaya damga vuran oyuncular vardı. Oyun kalitesi olarak son dönemlerin en kötü

turnuvasını geride bıraktık belki, ancak oynadıkları oyunla takımlarını üst turlara ya da finale taşıyan oyuncu performanslarına tanık olduk. Bu performanslar arasından en iyisine karar vermek tabii ki her zaman çok zordur. Bizler de saha performansları ve rakamlara bakarak turnuvaya damgasını vurmuş beş oyuncuyu değerlendirdik.

1- Antoine Griezmann (Fransa)

Ev sahibi Fransa turnuvanın doğal favorilerinden biriydi. Hem ev sahibi olmaları hem de takımın sahip olduğu potansiyel onları bir adım öne taşıyordu. Nitekim Fransa, turnuva boyunca dalgalı bir performans sergilese de beklentileri karşılamayı bildi ve finale kadar yükselmeyi başardı. Bu başarının altında kadrodaki birçok yıldızın imzası vardı ancak Antoine Griezmann turnuvaya öyle bir imza attı ki, takımın geri kalanından bir adım daha öne çıkmayı başardı. Turnuvanın hemen başında Dimitri Payet, hızlı bir giriş yapmıştı. Poul Pogba da hem Juventus'ta geçirdiği son iki sezon göz önünde bulundurulduğunda hem de vaat ettiği potansiyelle çok daha fazla göz önüne çıkacakmış gibi görünüyordu ancak daha bir ay önce Atletico Madrid'le Şampiyonlar Ligi'nde final oynamış

olan Griezmann, hepsini geride bırakacak bir performans sergilemeyi başardı. Fransa'nın grup maçlarındaki performansı tüm futbolseverler tarafından beğenilmemişti. Ancak Dimitri Payet'le birlikte Griezmann, takımın ikinci tura çıkmasında büyük rol oynadı. Özellikle grubun ikinci maçında son dakikalara kadar Fransa, Arnavutluk karşısında gol bulmakta zorlanmıştı. Maçın ikinci yarısında rakip kaleye abluka kurulmuş olsa da gol bir türlü gelmemişti. Ta ki 90'nci dakikada Griezmann sahneye çıkana kadar... Fransız futbolcu sağdan gelen topa ceza sahası içinde kafayla yaptığı vuruşla takımını öne geçirdi ve ikinci maçta da alınan üç puanla birlikte Fransa, gruptan çıkmayı garantiledi. Üçüncü maçta gelen golsüz beraberliğin ardından Horozlar, ikinci turda İrlanda Cumhuri-

yeti'yle eşleşti. Bu maçta da Griezmann rüzgârı esti. Başarılı oyuncu ilk yarıda penaltıdan yenilen golle yenik duruma düşen takımını 58 ve 61'inci dakikalarda attığı gollerle öne geçirmeyi başardı ve çeyrek finale taşıdı. Çeyrek finalde İzlanda karşısında beş gol atan Fransa'da Griezmann bir gol atmayı başardı ancak kaçırdıklarının sayısı çok daha fazlaydı. Daha çeyrek finale ulaşmışken gol sayısını dörde yükseltmeyi başaran Griezmann, iki de asist yaptı. Yarı finaldeki rakip, turnuvanın belki de Fransa'dan sonraki en güçlü favorisi Almanya'ydı. Fransız yıldız bu maça da damgasını vurdu. 45'inci dakikada kazanılan penaltı vuruşunda sorumluluğu alıp topun başına geçti ve golü atmayı başararak, final yolunda takımına önemli bir avantaj kazandı. İkinci yarıya skor üstünlüğünün özgüveniyle çıkan Fransa, çok

daha iyi performans sergiledi ve 72'nci dakikada yine Griezmann'ın golüyle 2-0'lık skoru elde etti. Bu skor da onları finale taşıdı. Finalde işler yolunda gitmedi ve Portekiz'e karşı kaybettiler, ancak Griezmann sergilediği bu performansla turnuvaya damga vuran en iyi oyuncu oldu. Griezmann toplamda atmış olduğu altı gol ve arkadaşlarına yaptığı iki asistle sekiz gole direkt etki etti. Aynı zamanda turnuvanın gol kralı olmayı da başardı. Toplam 26 gol girişiminde bulunan Fransız yıldız, Ronaldo'dan sonra bu alanda ikinci sırada kendine yer buldu. Turnuva boyunca beş isabetsiz şut attı ancak 14 şutu da kaleyi buldu. Toplamda 246 pas girişiminde bulundu ve 206 isabetli pas atarak yüzde 86'lık bir oran tutturmaya başardı. Tüm bunlar da onun turnuvanın en iyi oyuncusu unvanını almasına yetti.

2- Gareth Bale (Galler)

Turnuvaya katılma hakkı elde ettiği andan itibaren Galler'in göstereceği performans büyük merak konusuydu. 1958 Dünya Kupası'ndan sonra ilk kez büyük bir turnuvaya katılan Ejderhalar, Gareth Bale ve arkadaşlarının ortaya koyduğu muhteşem performansla tüm merakları gidermeyi başardı. Gruptan ilk sırada çıkmanın yanı sıra yarı finale kadar da ulaşarak tarihlerindeki en büyük başarıyı elde ettiler. Bunu yaparken de başta Gareth Bale olmak üzere tüm takım varını yoğunu ortaya koyarak harika bir performans sergiledi.

Gruplardaki üç maçta da gol atmayı başaran Bale turnuvaya takımıyla birlikte harika bir giriş yaptı. Bu üç golden ikisini serbest vuruştan atmayı başaran Galler yıldız, İngiltere ve Slovakya'nın canını yakmayı başardı. Takımının yarı finale kadar ulaşmasında üç gol, bir

asistlik katkı yapan Bale'in özellikle yarı final maçında Real Madrid'den takım arkadaşı Cristiano Ronaldo'ya karşı göstereceği performans da merak konusuydu, ancak Galli oyuncu bu maçta etkili olmadı. Takım olarak yarı finalde iyi bir performans sergileyemeyen Galler, yine de 58 yıl sonra katıldığı büyük bir turnuvada ülkesini gururlandırmayı başardı. Oynadığı altı maçta 533 dakika sahada kalan Bale, 141 başarılı pas yaptı ve yüzde 74'lük bir oran tutturdu. Turnuva boyunca toplam 25 gol girişiminde bulunan Galli futbolcunun kaleyi bulan 14 şutunun yanı sıra 7 tane de isabetsiz şutu vardı. Turnuvanın en destansı işlerinden birini başaran Galler, yıldız oyuncusunun sahada gösterdiği performansla da yarı finale ulaşmayı sonuna kadar hak etmiş oldu.

4- Dimitri Payet (Fransa)

Açılış maçında Fransa'ya galibiyeti getiren son dakika golü, aslında Payet için turnuvada bir kahramana dönüşme hikâyesinin başlangıcıydı. Bu daha sonra olacakların habercisi niteliğindeydi de aynı zamanda. West Ham'da geçirdiği harika bir sezonun ardından EURO 2016'da sergilediği performans aslında hiç de sürpriz değildi. Ancak yıllar boyunca merdivenleri tırmanış hikâyesi düşünüldüğünde Payet'in başarmış olduğu şey daha da masalsı bir hal alıyor.

Turnuvanın başlangıcı Fransa için oyun anlamında çok da şaşılmadı. Ancak özellikle ilk iki maçta son dakikalarda attığı iki muhteşem golle Dimitri Payet, hem kendi adına hem de Fransa adına işleri daha da heyecanlı hale getirmeye başlamıştı. Romanya ile oynanan açılış maçı 1-1 devam ederken 89'uncu dakikada attığı golle takımının grup maçlarına üç puanla başlamasını sağlayan yıldız futbolcu Arnavut-

luk'la oynanan ikinci maçta ise Antoine Griezmann'la birlikte takımını ipten almayı bildi. Son dakikasına kadar 0-0 giden maçın özellikle ikinci yarısı çok sıkıntılı geçmişti. Son dakikada ise önce Griezmann skoru 1-0 yaptı. Hemen ardından da Payet ortaya çıktı ve ceza sahası içinden yaptığı harika vuruşla takımı rahatlatı ve gruptan çıkmasını sağladı. Grubun üçüncü maçı ise 0-0 golsüz sonuçlandı ve Payet sadece grup aşamasını iki gol, bir asistle tamamlayarak turnuvaya harika bir giriş yapmış oldu.

İkinci turda İrlanda Cumhuriyeti 2-1'le geçilirken suskun kalan Payet, maç boyunca tüm önemli pozisyonların yaratıcısı olmayı başardı ve toplam dört kilit pas verdi. Çeyrek finaldeki rakip turnuvanın en büyük sürprizlerinden birine imza atan İzlanda'ydı. Fransa, İzlanda'ya karşı gol olup yağdı. Payet de bir gol, bir asistle maça damgasını vuranların arasında geliyordu. Ceza sahası dışından attığı gol de tıpkı attığı diğer goller gibi turnuvanın en iyi golleri arasındaki yerini aldı. Yarı finalde karşılaşılan Almanya tur-

nuvanın en önemli favorilerinden biriydi. Payet bu maçta çok fazla etkili olmadı ve 71'inci dakikada teknik direktör Didier Deschamps tarafından oyundan alındı. Ancak arkadaşları Almanya karşısında maçı 2-0 kazanarak finale yükselmeyi başardı. Finalse uzatmalar dâhil 0-0 bitti. Payet için yarı final maçındaki senaryo yine tekrarlandı ve maçın bu kez 58'inci dakikasında oyundan alındı. Fransa, Portekiz'e karşı final maçını kaybetti ve Payet için kahraman olarak başladığı hikâye hüsrarla bitti.

Turnuva boyunca soldan içeri girerek arkadaşlarına harika katkı veren Payet, EURO 2016 dendiğinde hatırlanacak ilk isimlerden biri olmayı başardı. Oynadığı tüm maçlarda arkadaşlarına 21 gol pozisyonu hazırlarken, kendisi de 20 gol girişiminde bulundu. Toplamda 243 başarılı pasa imza atarak yüzde 86 oranında pas isabeti tutturdu. Yedi şutu kaleyi bulmazken yedi şutu da isabetli olan yıldız futbolcu, turnuvayı üç gol, iki asistle bitirmeyi başarak Fransa'nın finale kadar ulaşmasında büyük rol oynadı.

72

73

3- Toni Kross (Almanya)

Tamam, Kross turnuva boyunca goller atmadı. Şaşılmaz çalımlar da atmadı. Çok fazla göze batan işler yapmamış olarak da görülebilir ancak Almanya'nın orta sahasının her şeyi olan Kross sessiz sedasız muhteşem işler yaparak turnuvayı tamamladı. Bastian Schweinsteiger'in sakatlıklar ve form düşüklüğü yaşamamasından sonra Almaya orta sahasının beyni haline gelen Kross, bu turnuvada da bu rolü sonuna kadar başarıyla yerine getirmeyi bildi. Özellikle turnuva boyunca Schweinsteiger ile beraber oynadıkları maçlarda ise performansı çok daha üst boyutlara çıktı. Saha içinde görev paylaşımını en iyi yapan ikililerden biri olan Bastian Schweinsteiger ve Toni Kross bu birlikteliği EURO 2016'da da başarıyla yerine getirdi. Yarı finalde Fransa karşısında alınan 2-0'lık yenilgiye kadar makine düzeninde işleyen sistem onları kupanın en büyük favorilerinden biri haline getirmişti. Almanya'nın turnuva boyunca oynadığı

altı maçta da ilk on birde yer alan Kross toplamda 360 dakika sahada kaldı. Sahada kaldığı bu sürede de muhteşem pas yeteneği ile dikkatleri çekmeyi başardı.

Kross turnuva boyunca oynadığı altı maçta toplam 653 pas girişiminde bulundu ve 608 başarılı pas gerçekleştirerek yüzde 93'lük bir oran tutturmayı başardı. Bu alanda da turnuvanın en iyi oyuncusu o oldu. Toplamda 42 orta girişiminde bulundu ve bu alanda da yüzde 21.43'lük bir başarı oranı tutturdu. Almanya'nın yarı finale ulaşmasında orta sahada oyunun beyni olarak yaptığı katkının yanı sıra defansif açıdan da büyük katkılar yaptı. En dikkat çekici katkısı da kazandığı topar ve bu toparları tekrar hücum alanına ulaştırmasıyla oldu. Alman yıldız, turnuva boyunca toplam 22 top kazandı ve bir kez de gollük bir pozisyonu önlemeyi başarak Almanya adına başarılı bir performans ortaya koydu.

5- Cristiano Ronaldo (Portekiz)

Kimseyi kızdırmayalım; dünyanın en iyi iki oyuncusundan biri. Kulüp takımları bazında tatmadığı başarı neredeyse kalmayan Portekizli yıldız, Portekiz Milli Takımı'yla bir kupa kaldırma hasretini bu turnuvada bitirmek istiyordu. İlk önemli turnuvası daha 19 yaşındayken kendi evlerinde düzenledikleri EURO 2004 olan Ronaldo, finalde Yunanistan'a kaybettikten sonra sahayı gözyaşlarıyla terk etmişti. Profesyonelliği ve sadece kazanmaya odaklı hırısı yüzünden çoğu futbolsevere antipatik gelen Portekizli, bu turnuvaya da bu karakterini tamamıyla sahaya yansıtarak başladı. Hem bu yüzden hem de teknik direktör Fernando Santos'un defansif anlayışı nedeniyle ileride pek fazla etkili olamayan Ronaldo turnuvaya

74 kötü başladı diyebiliriz. Gruptaki üç maçını da beraberlikle tamamlayan Portekiz'de Ronaldo da ilk golünü üçüncü, yani grubun son maçında atabildi. İlk maçta sahneye Nani çıkmışken, ikinci maç golsüz beraberlikle sonuçlanmıştı. Son maç ise Macaristan'la tam bir gol düellosu şeklinde geçti. Turnuvanın belki de en heyecanlı maçında Ronaldo, takımını attığı iki gol ve yaptığı asistle ipten almayı bildi ve 3-3 biten maçın ardından gruptan çıkmayı başardılar. İkinci turda Hırvatistan'a karşı 90 dakika 0-0'la geçilirken oyun olarak ne Ronaldo ne de takım arkadaşları sahaya bir şey koya-bilmişti. Uzatmanın ikinci yarısında ise Renato Sanches'in başlattığı kontratakta, Nani'nin pası ile altı pasın sağ çaprazında topla buluştu ve şutu kaleciden döndü. Dönen topu da Quaresma ağlara gönderdi ve Portekiz'i çeyrek finale çıkardı. Çeyrek finaldeki rakip Polonya'ydı. İki de-

fansif takımın karşılaşması da uzatmalara, oradan da penaltılara kadar gitti. Portekiz adına ilk penaltıyı kullanan Ronaldo topu ağlarla buluşturdu. Diğer dört arkadaşı da bunu başarınca, Portekiz normal sürede gelip gelmeden yarı finale kadar ulaşmış oldu. Yarı finalde rakip turnuvanın sürpriz takımlarından Galler'di. Real Madrid'den takım arkadaşı Bale ile karşılıklı bir düello beklentisi vardı ancak ikinci yarının hemen başında Ronaldo, üç dakika sonra da Nani skoru 2-0'a getirdi ve Galler'in direnişini

kırdı. Ronaldo kafayla attığı golde yine herkesi büyülemeyi başarmıştı. Maçtan sonra özellikle Ronaldo'nun golden önce topa yükselişi ve uzun süre havada kalmayı başarması günlerce konuşuldu. Turnuva başından beri Portekiz ilk kez bir maçın 90 dakikasını galibiyetle tamamlamayı başardı ve böylelikle finale yükseldi.

Finalde rakip ev sahibi Fransa'ydı. Ancak maç Ronaldo için büyük bir acıyla başladı. Karşılaşmanın hemen başında Dimitri Payet'in müdahalesiyle dizinden sakatlanan Portekizli yıldız, sağlık personelinin müdahalesiyle tekrar oyuna döndü. Yüzünden çok acı çektiği belli oluyordu ancak devam etmek için denemek istiyordu. Birkaç dakika sonra tekrar kendini yere bıraktı ve gözyaşları içinde devam edemeyeceğini kenara bildirip oyundan çıktı. Maç sonuna kadar kenardan arkadaşlarına destek olan Ronaldo, uzatmalarda Eder'in golüyle kazandıkları finalden sonra futbol kariyerinin başından beri hayalini kurduğu kupaya ulaşmış oldu. Teknik direktör Fernando Santos'un, turnuvanın başından sonuna kadar oyuncularından uygulamalarını istediği oyun anlayışı sonuca ulaşma adına başarılıydı ancak izleyenler açısından bir o kadar da can sıkıcıydı. Bu anlayış da hücumda Nani ile birlikte gol arayan Ronaldo'nun etkisiz kalmasına yol açıyordu. Yine de Ronaldo, turnuvaya damgasını vurmayı başardı. Attığı üç golün yanı sıra üç de asist yapan Ronaldo, hücumda bu kadar kısır olmalarına rağmen 46 gol girişiminde bulunarak bu alanda turnuvanın birincisi olmayı başardı. Toplamda kaleyi bulan 12 şut çeken Portekizli yıldızın 17 şutu da kaleyi ıskaladı.

BİZ YENİLMİYİZ!

DİYEMEM SANA...
BU YOLDA MAĞLUBİYET DE VAR.
BEN SANA KAN, TER, GÖZYAŞI YOK DİYEMEM.
ÜZÜLMEK DE VAR, ACI ÇEKMEK DE, İSYAN ETMEK DE.
BU YOLDA ENGELLER YOK, ÇUKURLAR YOK DİYEMEM.
TATSIZ SÜRPRİZLER... ZORLU VİRAJLAR... DİK YOKUŞLAR...
BİZ YENİLMİYİZ DİYEMEM.
AMA BİR TEK ŞEYİN SÖZÜNÜ VERİRİM:
PES ETMEYECEĞİMİZİN SÖZÜNÜ....
ÇÜNKÜ BİZ BİTTİ DEMEDEN, BİTMEZ.
SEN YANIMDA OL TÜRKİYE,
HİÇBİR ŞEY ZORUMUZA GİTMEZ.

petlas
Milli Takımlar
Resmî Lastik Tedarikçisi

Hangisi süper?

Beşiktaş-Galatasaray

Ü

İlkemizdeki futbol sezonu, büyük yarış alanı Spor Toto Süper Lig'in 19 Ağustos'ta başlamasıyla start alacak. Ancak bu uzun maratonun öncesinde ülke futbolunun en onurlu kupası için 13 Ağustos günü Konya Büyükşehir Stadi'nda dev bir karpışma olacak. Geçtiğimiz sezon 8 yıl aradan sonra Spor Toto Süper Lig'de şampiyonluğa ulaşan Beşiktaş ile Ziraat Türkiye Kupası'nı müzesine taşıyan Galatasaray, 10. Süper Kupa'nın sahibi olabilmek için kozlarını paylaşacak. Beşiktaş, Süper Kupa'da üçüncü kez boy gösteriyor. Siyah-beyazlı takım, bu isim altında ilk kez 2006 yılında düzenlenen Süper Kupa'yı, bugünkü rakibi Galatasaray'ı Al-

manya'da 1-0 yenerek kazanmıştı. Beşiktaş, ikinci Süper Kupa maçını ise 2009'da Fenerbahçe ile oynamış ve 2-0'lık skorla kaybetmişti.

Galatasaray'ın müzesinde ise dört Süper Kupa bulunuyor. İlki 2005-2006 sezonunda düzenlenen Süper Kupa'yı Beşiktaş'a 1-0 yenilerek kaybeden sarı-kırmızılı takım, 2008'de Kayserispor'u, 2012 ve 2013'te Fenerbahçe'yi, 2015'te de Bursaspor'u yenerek dört kez zafer yaşadı. 2014 yılında çıktığı beşinci finalinde Fenerbahçe'ye kaybeden Galatasaray, yedinci kez oynayacağı finalde Beşiktaş'ı mağlup ederek ülkenin en fazla Süper Kupa kazanan takımı unvanını perçinlemeyi amaçlıyor.

Türkiye Ligi Şampiyonu ile Türkiye Kupası şampiyonunu karşı karşıya getiren bir organizasyon düzenleme fikri ilk olarak 1965-66 sezonunda hayata geçirildi ve o tarihten bu güne kadar zaman zaman ke-sintiye de uğrasa farklı isimlerle bir

Cumhurbaşkanlığı Kupası

Sezon	Takımlar	Skor
1965-66	Galatasaray-Beşiktaş	2-0
1966-67	Beşiktaş-Alтай	1-0
1967-68	Fenerbahçe hem lig hem kupa şampiyonu olduğu için maç yapmadan kupayı aldı	
1968-69	Galatasaray-Göztepe	2-0
1969-70	Göztepe-Fenerbahçe	3-1
1970-71	Eskişehirspor-Galatasaray	3-2
1971-72	Galatasaray-Ankaragücü	3-0
1972-73	Fenerbahçe-Galatasaray	2-1
1973-74	Beşiktaş-Fenerbahçe	3-0
1974-75	Fenerbahçe-Beşiktaş	2-0
1975-76	Trabzonspor-Galatasaray	2-1
1976-77	Trabzonspor-Beşiktaş	1-1 (3-1 Pen.)
1977-78	Trabzonspor-Fenerbahçe	1-0
1978-79	Trabzonspor-Fenerbahçe	2-1
1979-80	Trabzonspor-Alтай	3-0

Devlet Başkanlığı Kupası

1980-81	Ankaragücü-Trabzonspor	1-0
1981-82	Galatasaray-Beşiktaş	2-0

Cumhurbaşkanlığı Kupası

1982-83	Trabzonspor-Fenerbahçe	2-0
1983-84	Fenerbahçe-Trabzonspor	1-0
1984-85	Fenerbahçe-Galatasaray	1-1 (4-2 Pen.)
1985-86	Beşiktaş-Bursaspor	2-1
1986-87	Galatasaray-Gençlerbirliği	3-2
1987-88	Galatasaray-Sakaryaspor	2-0
1988-89	Beşiktaş-Fenerbahçe	2-1
1989-90	Fenerbahçe-Beşiktaş	3-2
1990-91	Galatasaray-Beşiktaş	1-0
1991-92	Beşiktaş-Trabzonspor	2-1
1992-93	Galatasaray-Beşiktaş	2-0
1993-94	Beşiktaş-Galatasaray	3-1
1994-95	Trabzonspor-Beşiktaş	2-0
1995-96	Galatasaray-Fenerbahçe	3-0
1996-97	Galatasaray-Kocaelispor	2-1
1997-98	Beşiktaş-Galatasaray	2-1 (uz.)

Süper Kupa

2005-06	Beşiktaş-Galatasaray	1-0
2006-07	Fenerbahçe-Beşiktaş	2-1
2007-08	Galatasaray-Kayserispor	2-1
2008-09	Fenerbahçe-Beşiktaş	2-0
2009-10	Trabzonspor-Bursaspor	3-0
2011-12	Galatasaray-Fenerbahçe	3-2
2012-13	Galatasaray-Fenerbahçe	1-0
2013-14	Fenerbahçe-Galatasaray	0-0 (3-2 pen.)
2014-15	Galatasaray-Bursaspor	1-0

Spor Toto Süper Lig şampiyonu Beşiktaş ile Ziraat Türkiye Kupası sahibi Galatasaray, Konya Büyükşehir Stadi'nda Turkcell Süper Kupa'nın sahibi olmak için 13 Ağustos günü kozlarını paylaşacak. Beşiktaş, dördüncü kez oynayacağı Süper Kupa'da ikinci zaferine ulaşmak isterken, Galatasaray yedinci finalinde beşinci kupasını kazanarak rekorunu geliştirmeyi amaçlıyor.

kupa düzenlendi. Cumhurbaşkanlığı Kupası adı verilen ilk organizasyonda kupayı Galatasaray kazandı. Cumhurbaşkanlığı Kupası, 12 Eylül darbesinin yapıldığı dönemde 1980-81 ve 1981-82 sezonlarında iki kez Devlet Başkanlığı Kupası adı altında olmak üzere 1998 yılına kadar tam 33 kez düzenlendi. Galatasaray, 10 defayla bu kupayı en çok kazanan takım oldu. Beşiktaş ise bu kupada 15 kez final oynadı ve 7 defa kazanma onurunu yaşadı. 1998 yılında sona eren Cumhurbaşkanlığı Kupası'nın yerine tam 9 yıllık aradan sonra Süper Kupa organizasyonu kuruldu. Yine lig ve kupa şampiyonunu karşı karşıya getiren organizasyonun en önemli farkı, tarihi ve yeri konusundaydı. Cumhurbaşkanlığı Kupası hep Ankara'da düzenlenirken, Süper Kupa ilk defa ülke sınırlarının dışına taşarak Almanya'da organize edildi. Cumhurbaşkanlığı Kupası sezonun hemen bitiminde ve genellikle Haziran ayında eski kadrolarla oynanırken, Süper Kupa yeni sezonun öncesine taşındı ve yeni transferlerin de yer aldığı bir boy gösterisine dönüştü. Süper Kupa'yı 2006'da Beşiktaş, 2007'de Fenerbahçe, 2008'de Galatasaray, 2009'da Fenerbahçe ve 2010'da da Trabzonspor kazandı. 2011'de Süper Kupa organizasyonu sekteye uğradı. 2012 ve 2013'te Galatasaray'ın kazandığı kupanın 2014'teki sahibi Fenerbahçe oldu. 2015'teki son kupada ise bir kez daha Galatasaray mührü vardı.

Kupalardaki rekabet

Turkcell Süper Kupa'da kozlarını paylaşacak Beşiktaş ile Galatasaray, geçmişte Türkiye Kupası finali, Cumhurbaşkanlığı Kupası ve Süper Kupa'da 12 defa eşleşti. Galatasaray bu eşleşmelerde rakibine 7-5 üstünlük kurdu. 16

İki takım arasındaki son final buluşması 2005-06 sezonunun Süper Kupası'nda gerçekleşmiş ve Beşiktaş kazanmıştı.

maçın 7'sini de Galatasaray, 4'ünü Beşiktaş kazandı, 5 maç da berabere tamamlandı. Galatasaray'ın 19 golüne, Beşiktaş 13 golle karşılık verdi.

Süper Kupa ilk kez Konya'da

Süper Kupa'nın onuncu organizasyonuna Konya ilk kez ev sa-

hipliği yapıyor. İlk üçü Almanya'da, sonraki ikisi İstanbul Atatürk Olimpiyat Stadı'nda, altıncısı Erzurum'da, yedincisi Kayseri'de, sekizincisi Manisa'da, dokuzuncusu Ankara'da düzenlenen Süper Kupa organizasyonunun 2016'daki adresi, Konya'daki Büyükşehir Stadı. Konya Büyükşehir Stadyumu, temeli 17 Ekim 2012 tarihinde atılan

ve 2014 yılı Eylül ayında inşaatı tamamlanan, şehir merkezinde yeni bir tesisimiz. Futbol topu şeklinde yeşil ve beyaz membranlarla kaplı, UEFA kriterlerine uygun 42 bin seyirci kapasiteli stadyumda ilk maç, 2014-15 sezonunda Konyaspor ile Balıkesirspor arasında oynandı. Stat, 3-6 Eylül 2015 günlerindeki Letonya ve Hollanda maçlarıyla ilk kez ülkemizin milli sahnesi oldu. Letonya ile 1-1 berabere kalıp Hollanda'ya karşı 3-0'lık tarihi bir galibiyet aldığımız iki müsabakada Milli Takımımıza harika ev sahipliği yapan Konya Büyükşehir Stadyumu, 13 Ekim'de İzlanda'yı Selçuk İnan'ın son dakikada attığı muhteşem frikik golüyle yenip Avrupa Şampiyonası finalleri biletini cebimize koyduğumuz unutulmaz maçın da sahnelendiği alandı. Şimdi bu stat bir Süper Kupa maçına da ilk defa ev sahipliği yapacak.

Yeşil-beyaz futbol topu deseniyle çok özgün bir mimariye sahip olan stadyumun 84 turnikesi (her 500 seyirci için bir turnike olacak şekilde) ve 22 asansörü bulunuyor. Toplamda 450 bin metrekare yerleşke içerisinde bulunan komplekste stadyum ve spor salonu yer alırken, velodrom inşaatı da öngörülüyor. Yerleşkeye ulaşım, Konya Büyükşehir Belediyesi tarafından raylı sistem, otobüs ve minibüslerle sağlanıyor. 44 basamak ve iki katlı tribünlere haiz stadyumda, tribünlerin saha ile arasında yerine göre 7 ila 11 metre arasında açıklık yer alıyor. Yay şeklindeki iki tribünün arasına paralel olarak 50 adet locası bulunan stadyumda medya menşupları ise alt batı orta kanat kısmına konuşlandırıldı. İki katlı tribünlerin alt bölümünde ise 10 bin metrekare kapalı spor salonları bulunuyor.

Beşiktaş ile Galatasaray'ın Kupa Finalleri

Organizasyon	Sezon	Maç	1. Maç	2. Maç
Türkiye Kupası	1965-66	Galatasaray-Beşiktaş	1-0	
Cumhurbaşkanlığı Kupası	1965-66	Galatasaray-Beşiktaş	2-0	
Devlet Başkanlığı Kupası	1981-82	Galatasaray-Beşiktaş	2-0	
Cumhurbaşkanlığı Kupası	1990-91	Galatasaray-Beşiktaş	1-0	
Türkiye Kupası	1992-93	Galatasaray-Beşiktaş	1-0	2-2
Cumhurbaşkanlığı Kupası	1992-93	Galatasaray-Beşiktaş	2-0	
Türkiye Kupası	1993-94	Beşiktaş-Galatasaray	0-0	3-2
Cumhurbaşkanlığı Kupası	1993-94	Beşiktaş-Galatasaray	3-1	
Türkiye Kupası	1997-98	Beşiktaş-Galatasaray	1-1	1-1 (5-3 Pen.)
Cumhurbaşkanlığı Kupası	1997-98	Beşiktaş-Galatasaray	2-1 (uz.)	
Türkiye Kupası	1998-99	Galatasaray-Beşiktaş	0-0	2-0
Süper Kupa	2005-06	Beşiktaş-Galatasaray	1-0	

Kerim Zengin

Fenerbahçe'de bir sezon büyük bir çıkış yakaladıktan sonra gezgin bir oyuncuya dönüştü. Geçtiğimiz sezon Kardemir Karabükspor'la yaşadığı şampiyonlukla birlikte Süper Lig'e geri döndü. Artık 31 yaşına gelen tecrübeli sağ bekle futbol geçmişini, gençlere önerilerini ve ideallerini konuştuk.

Futbolu
bırakınca
öğretmen
olacağım!

Seni hepimiz Fenerbahçe'den hatırlıyoruz. Ancak önce-sini bir de senden dinleyelim. 13 Nisan 1985 Mersin doğumusun. Nasıl bir çocukluk geçirdin? Üç kardeşiz. Anne ve babamla güzel bir sevgi ortamında büyüdüm. Beşimiz de birbirimize çok bağlıyız. Takımında izin günleri olduğunda devamlı bir araya gelmeye çalışan bir aileyiz. Son derece mükemmel bir aile ortamında yetiştim. Ailenin en küçük çocuğuyum. Eşit koşullarda yetiştik. Çocukluğum güzel geçti diyebilirim. **Futbola Mersin'de başladın. Daha sonra Fenerbahçe'nin yolunu tuttun. Fenerbahçe'ye gidişin nasıl oldu?** Futbola Mersin'de başladım ama onun öncesi var. Daha önce Beşiktaş Futbol Okulu'nda bir senem geçti. 1 sene sonunda seçmelerde hak ettiğimi düşündüğüm halde alınmadım. Daha sonra Mersin'e geri dönüş yaptım. 13-14 yaşında Mersin'in altyapısında futbola başladım.

“Fenerbahçe'de birkaç sezon daha geçireceğimi düşünürken hiç hesapta olmayan bir şekilde kulüpten ayrıldım. Bunun sebebini hâlâ bilmiyorum. Ama sıkıntı yok. Hedeflerim doğrultusunda ilerlemeye devam ediyorum.

“En zor şartlarda bile umudumu hiçbir zaman kaybetmem. Çok zor şartlar altında bile kalsam hedef olduğu için o hedefe doğru acı çeksem bile devam ederim. Bugünlere ulaşacağıma inanmam ve çok çalışmam; beni arkadaşlarımdan ayıran özelliklerin başında geliyor.

“2000'li yıllarda gerçekten Türkiye'de keyif aldığımız, yıldızlarla dolu bir lig vardı. O zaman futbol adına her şey daha temizdi ve daha heyecanlıydı. Taraftarların bakış açısı olsun, futbolcular olsun daha güzel ortamlar vardı. Şu anda o ortamlardan çok uzak olduğumuzu düşünüyorum.

“Futbolu bıraktıktan sonra futbolun içinde bulunmak istemiyorum. Bu şu anki düşüncem. İleriye dönük hedeflerimde futbol yok. Ticaret olabilir. Bu sene yeniden yarım kalan üniversite eğitimime başlamak istiyorum. İleride öğretmen olup iyi bireyler yetiştirme amacım ilk sırada.

“Altyapıdan yukarı çıkarken ben ve arkadaşlarımdaki o heyecan ve savaşma azmi, şu anki gençlerde maalesef yok. İyi gençler de çok kolaycı. Hiçbir şey yapmadan bir an önce her şey bize verilsin istiyorlar. Çok duygusallar. Ne kadar zor şartlar altında da kalsalar duygusallığı bir tarafa bırakıp hedefleri doğrultusunda gitsinler.

Biraz geç sayılır aslında ama bu şekilde oldu. O sırada Riva'da millî takım seçmeleri oldu ve aslında o seçmeler Fenerbahçe'nin kapısını açtı diyebilirim. Orada bütün kulüp hocaları ve menajerler vardı. Bir çok takımdan gelen teklifler vardı. Orada Fenerbahçe'den hocalar beni istediklerini söylediler. Ben de seve seve kabul edeceğimi söyledim. Bunun sonucunda da transfer gerçekleşti. Fenerbahçe hayatım da bu şekilde başladı.

Gittiğin ilk sezonda çok fazla şans bulamasan bile ikinci sezonunda Şampiyonlar Ligi tecrübesi yaşadın ve o sene kazanılan 100. yıl şampiyonluğunda pay sahibi oldun. O sezonu nasıl anlattırır?

Gerçekten olmam gereken bir yerde olduğumu düşünüyordum. Fenerbahçe gibi büyük bir camiada bulundum. Bundan dolayı da çok mutluyum. Öyle kaliteli ve yıldız oyuncularla birlikte güzel anılara sahip olduğum için, Fenerbahçe gibi büyük bir camianın hedefleri doğrultusunda onlarla mücadele ettiğim için kendimi rüyada gibi görüyordum. Bitsin istemiyor insan gerçekten. İnsanların sana bakış açısı değişiyor. Yaşadığın yılları unutamıyorsun.

Türkiye'de büyük bir kesim kariyerinin Fenerbahçe ya da Avrupa'da devam edeceğini düşünüyordu. Ancak böyle olmadı ve Anadolu kulüplerinde forma giydin. Bunun sebeplerini öğrenebilir miyiz?

Bu tamamen benim dışımda gelişen bir olay. Gerçekten bilmiyorum. Fenerbahçe'de birkaç sezon daha geçireceğimi düşünürken hiç hesapta olmayan bir şekilde kulüpten ayrıldım. Uzaklaştırıldım diyebilirim. Bunun sebebini hâlâ bilmiyorum. Bundan dolayı da Anadolu

kulüplerinde forma giymeye başladım. Ama sıkıntı yok. Hedeflerim doğrultusunda ilerlemeye devam ediyorum. **Seninle birlikte futbola başlayan bir çok isim şu an futbol sahalarından silindi gitti ancak sen her şeye rağmen futbola tutundun. Seni futbola birlikte başladığın arkadaşlarından ayıran en önemli özellikler nedir?** En zor şartlarda bile umudumu hiçbir zaman kaybetmem. Çok zor şartlar altında bile kalsam hedef olduğu için o hedefe doğru acı çeksem bile devam ederim.

Bugünlere ulaşacağıma inanmam ve çok çalışmam; beni arkadaşlarımdan ayıran özelliklerin başında geliyor. **Dokuz farklı takımda forma giydin. Yaşadığın ilginç hikâyeleri bizimle paylaşır mısın?** Dokuz farklı takımda oynadım, farklı insanlar tanıdım ama kulüp bazlı bakarsak çok ilginç hikâyeler yaşadığımı söyleyemem. Sadece Mersin'de oynadığım dönemde Adana-Mersin İdman Yurdu maçında sakatlandığım bir anda kıvranırdım o

acıyla arkamda taraftarların attığı maytap patladı. İnanılmaz bir ses çıktı. Maç sonunda baktığımda forma tamamen yanmış ve sırtıma yapışmıştı. Böyle şeyler olabiliyor.

2000-2001 sezonunda yeşil sahalarla Mersin İdman Yurdu ile adım attın. Şu an 2016-2017 sezonuna başlıyoruz. Türkiye'de çok şey değişti. Sence futbol o yıllardan, bu yıllara nasıl bir değişim gösterdi?

2000'li yıllarda gerçekten Türkiye'de keyif aldığımız, yıldızlarla dolu bir lig vardı. O zaman futbol

adına her şey daha temizdi ve daha heyecanlıydı. Taraftarların bakış açısı olsun, futbolcular olsun daha güzel ortamlar vardı. Şu anda o ortamlardan çok uzak olduğumuzu düşünüyorum. Bundan daha da kötü olacağından korkuyorum. İnşallah o yıllara tekrar geri döneriz ve yeniden bir heyecan olur. **Daha önce formasını giydiğin Kardemir Karabükspor ile geçen sezon yolun tekrar kesişti ve şampiyonluk yaşayıp Süper Lig'e geri döndün. Yeni sezon**

çalışmaları nasıl gidiyor?

Kardemir Karabükspor ile geçen sezon yeniden bir araya geldik. Başkanımız irtibata geçmişti benle. Akhisar'dan ayrılıp yeniden Karabük yolu gözüktü bana. Hiç düşünmeden kabul ettim. Karabükspor'un ve başkanımızın bendeki yeri ayrı gerçekten. Oraya gidip kulübümüzü yeniden Süper Lig'e çıkarıp uzun yıllar oraya hizmet etmek; benim de hedeflerim arasındaydı. Kabul ettim. Bu sene de zaten çok iyi çalışıyoruz bu hedefler doğrultusunda. Acı çekiyor bütün takım sezon başı kampında. Bunun sonucunda da inşallah başarı gelecek diye umut ediyorum.

Spor Toto Süper Lig'e yeni yükselmış bir Kardemir Karabükspor olarak ilk sezondaki hedefiniz nedir?

Genelde klişedir kümede kalma sözleri... Daha önce bu ligde bir çok maça çıktığım için yeni çıkmış bir takım gibi gözüksede Kardemir Karabükspor; iyi çalışırsa, iyi ortam yakalarsa en iyi yerlere taşınacaktır. Hedefimiz kesinlikle bu... İnşallah bu da bizim için ilk sene ilk 10 içerisinde yer almamızı sağlar.

Defans oyuncusu olmana rağmen kariyerinde sadece üç kırmızı kart var. 200 maç oynamış bir futbolcu olarak bu durumu neye bağlıyorsun?

Defans oyuncusuyum ama az cezayla geçirdiğim uzun yıllar var. Bunu nasıl söyleyebilirim sizlere... Bir oyuncunun zamanlama ve se-zileri çok iyi olması lâzım. Benim de bundan dolayı avantajım var. Hamlelerim, pozisyon almada se-zilerim ve zamanlama açısından iyi olduğumu düşünüyorum. Bundan dolayı da az cezayla müsabakaları bitirip, bu şekilde kariyerime devam ediyorum.

Artık 31 yaşında tecrübeli bir defans oyuncususun. Kariyerinin bundan sonraki dönemini nasıl planlıyorsun?

Bu yaşımızı da gördük. Hiç böyle hayal etmiyorduk. Bundan 10 yıl önce bu yılların geleceğini düşünmüyorduk. Birkaç sezon daha Karabük'te kalmak istiyorum. Kariyerimi burada sonlandırmak istiyorum. Başkanımızla da bunu geçen sezon konuşmuştuk. Geçen yılı şampiyon tamamladık. Şimdi Süper Lig'deyiz. Şu anda kafamda başka bir yer yok. Sadece Karabük'e odaklı hedeflerim var. Belki de kariyerimi burada tamamlayıp, noktayı burada koyabilirim.

Futbolu bıraktıktan sonra hayatın hangi yönünde yürüyeceksin; bunu planladın mı?

Futbolu bıraktıktan sonra futbolun içinde bulunmak istemiyorum. Bu şu anki düşüncem. İleriye dönük hedeflerimde futbol yok. Ticaret olabilir. Bu sene yeniden yarım kalan üniversite eğitimime başlamak istiyorum. İleride öğretmen olup iyi bireyler yetiştirme amacım ilk sırada.

Futbolda pişmanlıkların ya da keşkelerin var mı?

Hayır, yok. İnandığım şeyler uğruna ilerleyen biriyim. Çok böyle, "Ah şu olsaydı; bu olsaydı" diyebi-

leceğim bir şey yok. Mutluyum. **Futbola yeni başlayan genç defans oyuncularına ne gibi tavsiyelerin olur?**

Benim dönemimde altyapıdan yukarı çıkarken ben ve arkadaşlarımdaki o heyecan ve savaşma azmi, şu anki gençlerde maalesef yok. İyi gençler de çok kolaycı. Hiçbir şey yapmadan bir an önce her şey bize verilsin istiyorlar. Çok duygusallar. Onlara şunu söyleyebilirim. Usanmadan, bıkmadan ne kadar zor şartlar altında da kalsalar duygusallığı bir tarafa bıraksınlar ve hedefleri doğrultusunda gitsinler.

Bizim unuttuğumuz, senin eklemek ya da söylemek istediklerin var mı?

Futbolun içindeyiz uzun yıllardır. Yeniden eski yıllara dönmeyi isterim. O eski heyecanlı sezonları yeniden yaşamak isterim. Benim sadece kabul edemediğim yabancı sayısının artması. Bundan dolayı da yerli oyuncular açısından bir sıkıntı oluyor. İnşallah yeniden eski dönemdeki gibi yabancı kuralı biraz daha istenilen rakamlara iner de piyasaya daha çok yerli oyuncular çıkar.

Carrefour

MİLLİ TAKIMLAR PERAKENDE TEDARİKÇİSİ

DESTEK LAZIMSA CARREFOURSA

Kalbimiz de desteğimiz de her zaman yanınızda.

TFF

#desteklazimsa

Avrupa için futbol vakti

Bu yaz futbol hasreti EURO 2016 sayesinde bir nebze daha kısa sürdü. Ancak futbolseverler için lig maratonu bambaşka bir öneme sahip. Avrupa'nın beş büyük liginde takımların sezon başı hazırlıkları, yapılan transferler ve teknik direktör değişiklikleriyle birlikte, yeni sezonda nelerle karşılaşabiliriz; bir göz atalım.

Premier Lig

Premier Lig'de yeni sezonla ilgili en büyük merak konusu, geçtiğimiz sezonun şampiyonu Leicester City'nin bu sezonu nasıl geçireceği. Şampiyonun bu sezon için kaderini belirleyecek en önemli etken tabii ki geçtiğimiz sezon şampiyonluk yolunda takımı sürükleyen oyuncuların geleceği. Takımının Jamie Vardy ve Rihad Mahrez birlikte en önemli oyuncusu olan N'Golo Kante, tercihini gitmekten yana kullandı. 32 milyon sterlin karşılığında Chelsea'nin yolunu tutan Fransız futbolcu, doldurulması çok zor bir boşluk bırakarak gitti. Kante, EURO 2016'da Fransa formasıyla da göz dolduran bir performans sergileyerek, geçtiğimiz sezonki performansını devam ettirdi ve Antonio Conte'nin yoğun ısrarı sonucu transfer edildi. Vardy için ise Arsenal'in yoğun baskısı sonuç vermedi. İngiliz golcü, bu yazının yazıldığı 29 Temmuz itibarıyla takımda kalmış görünüyor. Takımın bir diğer yıldızı Mahrez de Arsenal'in markajı altındaydı ancak Londra ekibi, Vardy gibi Cezayirli futbolcuyu da ikna edebilmiş değil. Tüm bunların yanı sıra Claudio Ranieri de boş durmuyor. Kante'nin yerine kulübün transfer rekoru kırılarak Nampalys Mendy transfer edildi. Gidenin yeri bu şekilde doldurulmuşken daha derin bir kadro oluşturmak için de adımlar atıldı.

Nampalys Mendy

Bunun en önemli örneği de CSKA'nın forveti Ahmed Musa transferi oldu. Bu sezon ligin yanı sıra Şampiyonlar Ligi macerasına da atılacak kulüp için iki yıldız oyuncunun takımda tutulması ve eklenecek birkaç iyi oyuncuyla gruptan çıkmak hiç de sürpriz olmayacaktır. Ancak ligde aynı performansı sergileyebilecekler mi? Bunu tüm futbolseverler merakla bekliyor olacak. Geçtiğimiz sezonu ikinci sırada bitiren Arsenal, yine Arsen Wenger'in eli sıkılığı ile yeni sezona hazırlandı. Geçtiğimiz sezon biter bitmez takıma katılan Granit Xhaka, yaz transfer döneminin Arsenal adına en önemli transferi olarak görülüyor. EURO 2016'daki performansı da göz dolduran Xhaka, gelecek sezon Londra ekibinin orta sahası için önemli bir aday. Wenger'in, Vardy ve Mahrez girişimlerinin başarısızlıkla sonuçlanması, kadro kalitesini artırması adına büyük bir

sorun oluşturdu. Ancak bu başarısızlığın ardından yeni hamleler de gelmedi. Özellikle forvet hattına yapılmak istenen takviye ve taraftarın da bu yönde baskısı, Olivier Giroud'nun EURO 2016'da sergilediği performansla bir nebze de olsa azalmış görünüyor. Ancak yıldız bir forvet oyuncusu beklerken takıma katılan Japon Takuma Asano, büyük şaşkınlık yarattı. Takıma üçüncü katılan isim de Bolton Wanderers'ın de-

Granit Xhaka

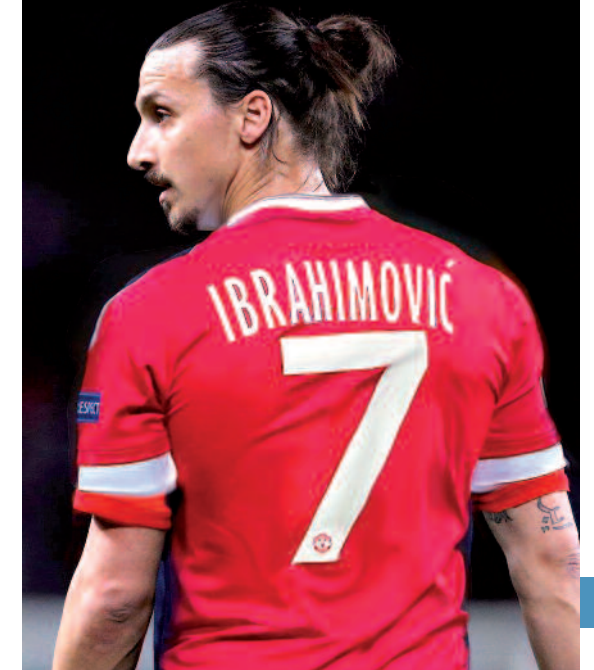

fans oyuncusu Rob Holding oldu. Arsenal'in ezeli rakibi Tottenham ise geçtiğimiz sezon sonu yenilediği iki sözleşme ile geleceğini garanti altına alarak yeni sezon hazırlıklarına başladı. Özellikle geçtiğimiz sezon takımı son viraja kadar şampiyonluk yarışında tutan teknik direktör Mauricio Pochettino ile ve takımın genç yıldızı Dele Alli ile sözleşme uzatıldı. Bunun yanı sıra iki önemli oyuncu da takıma katıldı. Southampton'dan transfer edilen Victor Wanyama, Pochettino'nun orta saha rotasyonu için elini kuvvetlendirecek bir transfer oldu. Özellikle de bu sezon Şampiyonlar Ligi'nde mücadele edecek takım için Wanyama'nın gelişi orta saha için önemli bir katkı sağladı. Bir diğer takviye de hücum hattına geldi. AZ Alkmaar'ın millî oyuncusu Vincent Janssen de forvet hattında Harry Kane'in üzerindeki baskıyı bir nebze azaltacaktır. Manchester City ise yeni sezona köklü bir değişiklikle başlıyor. Ma-

İlkay Gündoğan

nuel Pellegrini ile yollar ayrıldı ve takımın başına Pep Guardiola getirildi. Son üç sezonunu Bayern Münih'te geçiren Katalan teknik adam, takımın başına geçerek beklentileri de bir hayli artırdı. Özellikle ligde şampiyonluğun yakalanmasının ardında Mavililer artık Şampiyonlar Ligi'nde başarı hedefliyor. Takımda göreve başlamasıyla da Guardiola'nın ilk transferi İlkay Gündoğan oldu. Sahanın her alanında tapan sahip olma üzerine kurulu oyun anlayışı için İlkay, City'de önemli bir rol alacak. Tabii sakatlıklardan yakasını kurtarabilirse... Bir diğer transfer ise geçtiğimiz sezon Celta Vigo ve EURO 2016'da iyi bir performans sergileyen Nolito oldu. Hücum hattının önemli alternatiflerinden biri olmaya aday Nolito'nun forma için savaşa-acağı birçok isim de mevcut. Bir diğer transfer de Oleksandr Zinchenko. FC Ufa takımından transfer edilen 19 yaşındaki orta saha oyuncusu büyük ihtimalle kiralık olarak pişmesi için önümüzdeki sezonu başka bir kulüpte geçirecek. Alex Ferguson'ın ayrılmasından sonra geçtiğimiz üç sezonda kayıpları oynayan Manchester United da teknik direktör değişikliği ile yeni sezona başlayan bir diğer ekip. Takımın başına Jose Mourinho getirildi ve bu da beklentileri büyük bir oranda artırdı. Van Gaal yönetimindeki son iki sezonda sahadaki kötü ve defansif oyun anlayışı taraftarların büyük tepkisini çekmişti. Bunun yanında da başarı gelmeyince Hollandalı teknik adama yol göründü. Mourinho da sahaya koyduğu de-

fansif oyun anlayışıyla oldukça mimlenmiş bir isim ancak, geçmişine bakarak vaat ettiği başarı potansiyeli şimdilik taraftarları memnun etmiş durumda. Portekizli teknik adamın takımın başına geçmesiyle yaptığı ilk icraat, Viallarréal'in defans oyuncusu Eric Bailly'yi transfer etmek olmuştur. Defans hattına yapılan bu takviyeden sonra hücum hattına yönelen Mourinho yıllardır uzaktan övdüğü Zlatan Ibrahimović'e de sonunda kavuştu. Paris Saint-Germain'le sözleşmesi sona eren İsveçli golcü, Manchester United'la anlaştı ve Premier Lig hayalini de gerçekleştirmiş oldu. Orta sahaya da Borussia Dortmund'dan Henrikh Mkhitaryan transfer edilerek, iddialı bir takım yaratma adına önemli adımlar atılmış oldu. Böylece Chelsea'de de yıldızları bir türlü barışmayan Juan Mata ile de yolların ayrılmasına kesin gözüyle bakılmaya başlandı.

L

a Liga'da geçtiğimiz sezon son haftalara kadar süren harika bir şampiyonluk yarışı vardı. Ligin son virajına girerken puan kayıplarıyla Atletico Madrid ile arasındaki fark kapanan Barcelona, rakiplerini umutlandırsa da ligo şampiyon olarak tamamlamayı başardı. Geçtiğimiz sezonki transfer yasağı ve özellikle yaşanan sakatlıklardan sonra, kulübünün de yetersiz olması nedeniyle büyük sıkıntılar yaşayan Katalan ekibi, bu yaz transfer dönemini bu eksikliğini giderme yönünde hamleler yaparak geçirdi. İlk olarak Lyon'da çok iyi işler yapan ve kendini kanıtlayan Fransız defans oyuncusu Samuel Umtiti'yi kadrosuna katan Barcelona, Beşiktaş ile anlaşarak takımdan ayrılan Adriano'nun yerini de Paris Saint-Germain'in genç sol bek oyuncusu Lucas Digne ile doldurdu. Böylelikle Jordi Alba ile birlikte Digne sol bek rotasyonunu sezon boyunca sağlamış olacak. Defans bölgesine yapılan bu takviyelerin yanı sıra orta saha alternatiflerini de artırmayı hedefleyen Katalanlar, bu bağlamda iki transfer gerçekleştirdi. Geçtiğimiz sezon Villarreal'de iyi bir performans sergileyerek göze giren Denis Suarez, Barcelona orta sahasının alternatiflerinden biri oldu. Bir diğer transfer ise Real Madrid'in elinden kapıldı. Son iki sezonunu Valencia'da geçiren Andre Gomes ile Real Madrid anlaşmak üzereydi. Ancak son anda devreye giren Barcelona oyuncuyu ve kulübünü ikna etmeyi başardı ve Gomes, Bar-

Samuel Umtiti

celona'ya geldi. Real Madrid ise bu transfer döneminde alışılmadık şekilde sessiz geçiyor. Daha önce 20 milyon euroya Juventus'a sattıkları Alvaro Morata'yı geri satın alma opsiyonunu kullanarak takıma döndüren efla-tun-beyazlılar, bunun dışında herhangi bir transfer açıkla-

masında bulunmadı. Poul Pogba'ya karşı olan ilginin bu yaz transfer döneminde artık çok daha açık olduğu kesin ancak Fransız yıldızın eski takımı Manchester United'ın bu konudaki ısrarı ve teklif ettiği rakamlar, Madrid ekibinin umutlarını kırmış durumda. Buna rağmen teknik direktör Zinedine Zidane, transferin gerçekleşeceğine dair umudunu sürdürüyor. Bunun yanı sıra Barcelona'ya kaptırılan Andre Gomes de planları alt üst etmiş gibi görünüyor. Bir diğer Madrid ekibi Atletico ise daha hareketli bir yaz geçiriyor. Sezonun sona ermesine yakın teknik direktör Diego Simeone'nin özellikle Premier Lig

Alvaro Morata

Gaitan

takımlarıyla adı anılmaya başlamıştı. Ancak Arjantinli teknik adam, takımda kalarak bağlılığını bir kez daha göstermiş oldu. Geçtiğimiz sezon yoğun uğraşlar verilmesine rağmen Benfica ile anlaşamamış ve transferi yatan Gaitan'da bu sen mutlu sona erişildi ve Arjantinli futbolcu Atletico Madrid'e transfer oldu. Hırvatistan Milli Takımı ile ilk olarak 2014 Dünya Kupası'nda sahne alan sağ bek Sime Vrsaljko da Atletico'nun bir diğer transfer hamlesi oldu. Hızı ve güçlü fiziği ile dikkat çeken Hırvat oyuncu Juanfran'la forma savaşı veriyor olacak. Madrid ekibinin bir diğer transferi de yine Portekiz'den oldu. Geçtiğimiz

sezon Portekiz'in en iyi genç oyuncularından biri olarak gösterilen Diego Jota da kırmızı-beyazlılara imza attı. Villarreal ise iki sezondur ligde ve UEFA Avrupa Ligi'nde yaşadığı sıkışı sürdürebilmek için transfer sezonunu hızlı geçiren bir diğer takım oldu. Real Madrid'de forma şansı bulamayan ve geçtiğimiz sezonun ikinci yarısını Valencia'da kiralık olarak geçiren Denis Cheryshev, Sarı Denizaltıların ilk transferi oldu. Rus orta saha oyuncusu, daha önce 2014-15 sezonunda da kiralık olarak Villarreal forması giymişti. Bunun yanı sıra Pato da Villarreal ile tekrar Avrupa'ya döndü. 26 yaşındaki Brezilyalı futbolcu Corinthians formasıyla tekrar eski günlerine dönüş ışığı vermişti ve geçtiğimiz sezon Chelsea'ye kiralık olarak gelmişti. Ancak Londra'da fazla forma şansı bulamamış ve kendini gösterememişti. Şimdi İspanya'da kendisine o şans verilmiş durumda. Geçtiğimiz sezon UEFA Avrupa Ligi'ni tekrar kazanan ve rekor kıran Sevilla da transfer döneminin hareketli takımlarından biri. Teknik direktörünü Paris Saint-Germain'e kaptıran Sevilla, ilk olarak boşalan koltuğu doldur-

Franco Vazquez

makla işe başladı. Geçtiğimiz dört yıl boyunca Şili Milli Takımı ile harika işlere imza atan Jorge Sampaoli, takımın başına getirildi. Transferler de onun ardından tek tek açıklandı. İtalya Milli Takımı'nda da forma giyen Franco Vazquez Palermo'dan transfer edildi. Inter'e transfer olan Ever Banega'nın yerini doldurması planlanan Vazquez'in yanı sıra Brezilya'nın son dönemde yetiştirmiş olduğu en önemli orta saha oyuncularından biri olarak gösterilen Ganso da önemli transfer hamlelerinden biri olarak dikkat çekti. Yine aynı bölgeye Sampdoria'nın Arjantinli genç oyuncusu Joaquin Correa da transfer edilerek alternatifler artırıldı. Son transfer de İspanya'dan geldi. Geçtiğimiz sezonun sonunda ligden düşen Getafe'nin orta saha oyuncusu Pablo Sarabia da Sevilla'nın bu yaz transfer döneminde kadrosuna kattığı bir diğer isim oldu.

Pato

A

lmany'a da işler bildiğiniz gibi... Bayern Münih bu sezona da en büyük favori olarak giriyor. Pep Guardiola'nın takımdan ayrılmasından sonra göreve getirilen Carlo Ancelotti, asıl hedef olan Şampiyonlar Ligi kupası için mücadele verecek. Zira Guardiola, üst üste kazanılan şampiyonluklara rağmen Avrupa kupalarında herhangi bir başarı elde edememişti. Her sezon ligin sivrilene oyuncularını kadrosuna katarak transfer sezonuna başlayan Bav'ya ekibi bu sezon da Borussia Dortmund'un kaptanı ve eski oyuncuları Mats Hummels'i kadrosuna bedelsiz olarak kattı. Sözleşmesi sona eren Hummels, Bayern'in teklifine evet diyerek Dortmund'dan ayrıldı. Bayern'in gerçekleştirdiği bir diğer önemli transfer ise Portekiz'den oldu. Özellikle EURO 2016'da ortaya koyduğu performansla dikkatleri üzerine çeken 19 yaşındaki orta saha oyuncusu Renato Sanches, Benfica'dan transfer edildi.

Borussia Dortmund ise son yılların en hareketli transfer dönemini geçiriyor. Geçtiğimiz sezon Tomas Tuchel yönetiminde tekrar yükselişe geçen sarı-siyahlılar, kaptan Hummels'i Bayern'e kaptırdı ancak yerini hemen doldurmayı da bildi. Barcelona'dan Marc Bartra ile anlaşıldı ve defans hattında doğan boşluk giderildi. İlkay Gündoğan'ın Manchester City'ye transferi sonrası

Renato Sanches

Emre Mor

o bölgeye de Bayern Münih'te forma şansı bulmakta zorlanan Sebastian Rode transfer edildi. Ancak asıl göze batan transferler hücum hattına yapıldı. Geçtiğimiz sezonun devre arasında yaz transfer dönemine kadar Beşiktaş'ın transfer etmek için uzun uğraşlar verdiği Emre Mor, Dortmund taraftarını heyecanlandıran en önemli transferlerden biri oldu. Danimarka'da gösterdiği performansın yanı sıra Emre, EURO 2016'da Türkiye Milli Takımı formasıyla da dikkatleri üzerine çekmeyi başarmıştı. Bir diğer önemli transfer de Manchester United'a transfer olan Henrikh Mkhitaryan'ın yerine, daha önce olaylı bir şekilde Bayern'e transfer olan Mario Götze oldu. Bayern'de aradığını bulamayan Alman futbolcu tekrar yuvasına dönüş yaptı. Sarı-siyahlıların hücum hattına yaptığı diğer dikkat çeken transferleri ise Ousmane Dembele ve Andre Schürrle oldu. Dembele, birçok büyük kulübün markajı altındaydı ancak yetenekleri ile büyüleyen yıldız adayı Dortmund'u tercih etti. Chel-

sea'de yeterince şans bulamayanca ülkesine dönüş yapan ve Wolfsburg'da tekrar eski günlerine geri dönen Andre Schürrle de 30 milyon euro karşılığında transfer edildi ve Borussia Dortmund'un son dönemlerde en fazla para harcadığı oyuncularından biri oldu. Geçtiğimiz sezon sergilediği performansla Şampiyonlar Ligi vizesi alan Bayer Leverkusen, mütevazı kadrosuyla bu sezon da aynı istikrarı gösterme potansiyeli taşıyor. Christoph Kramer'i Borussia Mönchengladbach'a kaptırdılar ancak tamamı Bundesliga takımlarından dört futbolcuyu transfer ederek yeni sezona hazırlanmaya başladılar. FC Ingolstadt'dan Ramazan Özcan'ı kaleye takviye olarak kadrosuna katan Leverkusen, hücum hattına da Hoffenheim'dan Kevin Volland'ı transfer

ederek alternatifleri çoğalttı. Yine Ingolstadt'dan Avusturya Milli Takımı'nın da önemli oyuncularından olan Julian Bumgartlinger transfer edilerek, orta saha sağlamaya alındı. Geçtiğimiz sezon iyi bir performans sergileyemeyerek ligin beşinci sırada bitiren Schalke, transfer dönemine hızlı bir giriş yaptı. Son dönemin en önemli yıldız adaylarından biri olarak gösterilen ve büyük takımların markajı altında olan Basel'in genç yeteneği Breel Embolo, tercihini Mavililerden yana kullandı ve geleceğini Schalke'ye teslim etti. Hücum hattına önemli bir oyuncuyu katan Schalke, defans hattına da ligin tecrübeli oyuncularından Naldo'yu transfer etti. Son olarak Wolfsburg forması giyen Naldo, tecrübesiyle mavililere yardımcı olacak.

Embolo

Serie A

Serie A'da geçen sezon da Juventus hegemonyası devam etti. Ve görünen o ki bu hegemonya daha çok sürecek. Yaptığı akılcı yatırımlar ve transfer hamleleriyle Serie A'yı süpüren, önceki sene Şampiyonlar Ligi finaline kadar yükselmeyi başaran Juventus, bu hamlelerine bu yaz da devam etti. Transfer gündemi Pogba'nın takımdan hangi rekor ücretle ayrılacağına yoğunlaşmışken, onlar ihtiyaç olan bölgelere akılcı takviyeler yaptı. En önemli takviye de hücum hattına yapıldı. Alvaro Morata'nın Real Madrid'e geri dönmesinin ardından hücum hattındaki eksiklik, Napoli'de özellikle geçtiğimiz sezon harikalar yaratan

Higuain

Gonzalo Higuain transfer edilerek dolduruldu. Sözleşmesindeki 94 milyon euro olan serbest kalma maddesi yerine getirilerek transfer edilen Arjantinli yıldız, Napoli'de ise hain ilân edildi. Bir diğer önemli transfer de Roma'dan gerçekleştirildi. Roma'nın en önemli oyuncularından Pjanic Miralem, kadroya dâhil edildi. Bu transfer de Pogba'nın gidişi

üzerine alınmış bir önlem olarak yorumlandı. Geçtiğimiz sezon Juve'nin bir dönem tökezlemesiyle uzun bir süre ligin ilk sırada götüren Napoli, Higuain'in takımdan ayrılmasının şokunu üzerinden atmaya çalışıyor. Yeri doldurulması zor olan Arjantinli yıldızın boşluğunu doldurmak içinse alternatifler konuşuluyor. İlk ortaya atılan isim Ajaxlı Arka-

Hummels

Giaccherini

diusz Milik oldu. Bu transferin de 35 milyon euro civarında maliyeti olması düşünüyor. Ciro Immobile de güçlü adaylardan biriydi ancak İtalyan futbolcu ile Lazio sözleşme imzaladı ve kadrosuna kattı. Bu belirsizlik sürerken Napoli'nin geçtiğimiz sezon Bologna'da kiralık olarak forma giyen Emanuele Giaccherini hamlesi şu ana kadar tek göze batan transferi olarak görülüyor.

Roma ise gelecek sezon adına daha umutlu. Rudi Garcia ile işler yolunda gitmeyince geçtiğimiz sezon içinde yollar ayrılmış ve Luciano Spaletti ile anlaşılmıştı. Daha önce de Roma'da görev yapan Spaletti, bir dönem oynattığı futbolla beğeni toplamıştı. Ancak geçtiğimiz sezon gelir gelmez kulübün her şeyi olan Totti ile yaşadıkları tartışma gündeme oturdu. Totti'yi oynatmaması ve bu konuda kaptanın verdiği demeçler sonrası patronun kendi olduğunu göstermek isteyen İtalyan teknik adam, onu kadro dışı bırakmıştı. Daha sonra buzlar eridi ve Roma'yı birkaç maçta sonradan oyuna girerek ipten alan kaptan, hâlâ takım için ne kadar önemli olduğunu da göstermişti. Bu transfer döneminde Inter'den Juan Jesus'ı transfer ederek, defans hattını güçlendiren başkent temsilcisi, Brezilya'dan da üç futbolcu transfer etti. Santos'un genç sol beki Emerson Palmieri, Brezilya Millî

Takımı'nın da formasını giymeyen başlayan Internacional'li kaleci Alisson Becker ve Fluminense'de yıldızı parlayan 19 yaşındaki orta saha oyuncusu Gerson da Silva kadroya dâhil edildi. Potansiyeli olan genç oyunculara yönelik başkent temsilcisinde mevcut kadro da büyük ölçüde korunmaya çalışıldı.

Inter, geçtiğimiz sezon Roberto Mancini'nin gelişi ile toparlanmış gibi görünse de çok kötü bir sezonu daha geride bıraktı. Diğer Milano takımı Milan gibi girdikleri çöküş sürecinden bir türlü toplanamadılar. Son iki sezondur daha yüksek profilli oyuncuları kadrolarına katmaya çalışan iki takım da özellikle son dönemlerdeki teknik direktör seçimleriyle de büyük hayal kırıklıkları yaşamıştı. Mancini, geçtiğimiz sezon devraldığı takımı daha dengeli bir hale getirmeye başardı ancak bu süreç çok sancılı geçti. Ligi dördüncü sırada bitmeyi başardılar ancak bir üstteki takımla 13 puan fark vardı. Tüm uğraşlarına ve çok daha dengeli bir takım ortaya çıkarmayı başarmasına rağmen taraftar Mancini'nin performansından ve takımın oyunundan memnun değil. Hatta onun takımdan ayrılması yönünde de büyük baskı var ancak bu yazı yazılırken İtalyan teknik adam hâlâ görevinin başındaydı. Geçtiğimiz sezon Fenerbahçe'de yaşadığı sorunların ardından sözleşmesini uzatmayan Caner, Inter'in bu yaz transfer dönemi için ilk hamlesi oldu. Türkiye'de görev yaptığı dönemden tanıdığı Caner'i giden Telles'in yerine tercih eden Mancini, orta saha için de Sevilla'da harikalar yaratan Ever Banega'yı transfer etti. Milan'da ise işler çok daha vahim durumda. Geçtiğimiz tüm sezonu taraftar protestoları eşliğinde geçiren kırmızı-siyahlıların en büyük kazanımı geçtiğimiz sezon kaleyi emanet ettikleri Gianluigi

Donnarumma olmuştu. Sinisa Mihajlovic'in görevden alınmasıyla, onun yerine getirilen Vincenzo Montella, daha fazla umut veren bir hamle oldu. Ancak kadro kalitesi olarak rakiplerinin çok gerisindeler. Bu transfer döneminde de eldeki fazlalıklardan kurtulmayı hedefleyip kalburüstü oyuncularını elde tutmaya çalıştılar ve şu ana kadar sadece iki transfer yapabildiler. River Plate'in 29 yaşındaki defans oyuncusu Leonel Vangioni ile Pascara'dan Gianluca Lapadula kadroya katılan isimler oldu.

Caner

Son dört sezonu üst üste şampiyonlukla tamamlayan Paris Saint-Germain, sezona teknik direktör değişikliğiyle başladı. Yapılan yatırımlar ligde meyvelerini vermiş ve yenilmez bir takım oluşturulmuştu ancak Avrupa'da gelmeyen başarı Laurent Blanc ile yolların ayrılmasına neden oldu. Fransız teknik adamdan boşalan koltuğa da son üç yılda Sevilla'ya üç UEFA Avrupa ligi kazandıran İspanyol Unai Emery getirildi. İspanyol teknik adam da gelirken yanında Sevilla'dan Grzegorz Krychowiak'ı getirdi. Hâlihazırda harika bir kadroya sahip olan başkent temsilcisi, geçtiğimiz sezon Sevilla orta sahasında yaptığı işlerle öne çıkan Polonyalı orta saha oyuncusunu da transfer ederek önemli bir yıldızla daha

Ben Arfa

Ligue 1

sahip olmuş oldu. Bir diğer önemli transfer hamlesi de Fransa için den geldi. Yaşadığı düşüşten sonra Nice formasıyla tekrar eski günlerine dönen Hatem Ben Arfa da Paris temsilcisinin bir diğer hamlesi oldu. Ibrahimovic'in ayrılmasından sonra Cavani'nin santrfor pozisyonunda değerlendirilecek olması, Ben Arfa'ya da hücum hattında yer açtı. Geçtiğimiz sezon kazanılan şampiyonluk aslında Ligue 1'in durumunun ne kadar içler acısı boyutta olduğunu da ortaya koydu. Ligde sıvrılan neredeyse her oyuncunun Premier Lig'e transfer oluşu, seviye olarak biraz daha düşük profildeki oyuncuların da Avrupa'nın diğer liglerine dağılması, ligin kalitesini bir hayli düşürmüştü. Dışarıya sürekli oyuncu ihracı özellikle son yıllarda takımlardaki oyuncu sirkülasyonunu da artırdı. Buna en iyi örnek ise Marsilya. Marsilya'nın 2014-15 sezonunda kadrosunda bulunan 27 oyuncudan bu sezon sadece bir oyuncu kaldı. Bu kulübün ne kadar kötü yönetildiğinin yanı sıra oyuncu sirkülasyonunun da ne boyutlarda olduğunu gösteren önemli bir veri. Paris Saint-Germain gibi yabancı sermayeli kulüplerin de yaptıkları yatırımlar ve oyuncu

kalitesinin ligin geri kalanına göre çok yukarılarda olması aranının kapanamayacak derecede açılmasına neden oluyor. Son dönemlerde Monaco da yabancı sermayeli yatırımcıların ilgi odağı olmuş ve yaptığı transferlerle Parin Saint-Germain tarzı bir yapılanmanın içine girilmişti. Ancak bu süreç çok uzun sürmedi. Bu tarz para girişlerinin ligin dengesini bozmasının yanı sıra diğer büyük ve şampiyonluk yaşamış kulüpler de kötü yönetimlerin uygulamaları da eklenecek neredeyse dibe batma noktasına geldi.

Marsilya ve Lyon da bu durumun en göze çarpan örnekleri. Marsilya, önceki sezon Marcelo Bielsa yönetiminde neredeyse şampiyon olacakken, sezonun ikinci yarısında yaşadığı büyük düşüşle şaşkınlık yaratmıştı. Saha sonra Bielsa ile yollar ayrıldı ve çöküş daha da hızlı bir şekilde devam etti. Geçtiğimiz sezonu 13'üncü sırada bitiren kulüp için bu sezonda da pek fazla umut görünmüyor. Lyon'da da aynı durum söz konusu. Sahip oldukları en büyük yıldız Alexandre Lacazette'i elde tutmak için büyük uğraş veren kulüp, bu sezon da Paris Sain-Germain seviyesine yaklaşma adına umut vermiyor. Şampiyonlar Ligi'nde mücadele edecek takım, Marsilya ile sözleşmesi sona eren defans oyuncusu Nicolas Nkoulou ile sözleşme imzaladı. Özellikle Premier Lig'den de taliplisi olan yıldız oyuncu Fransa'da kalmayı tercih etti. Monaco ise Şampiyonlar Ligi ön elemesini geçmeyi hedefliyor. Buna dönük transferler yaparak kadrosunu derinleştirip daha da güçlü hale getirmeyi başardı.

Berlin Panteri'ne saygı duruşu

Türk futbolu şüphesiz ki bugüne kadar birçok büyük değer yetiştirdi, yetiştirmeye de devam ediyor. Ancak bazı insanlar var ki, bu devrandan göçüp gittiklerinde gönlümüzde bıraktıkları büyük boşluk sanki hiç dolmayacak gibi geliyor... İşte bu isimlerden biri de adını spor tarihimize altın harflerle yazdırmış Turgay Şeren büyüğümüzdü.

Rasim Artagan

H

erkesin kalbindeki yeri elbet farklıdır Turgay ağabeyin ama ben kendisini çok sıcak bir sohbet ve muhabbetle hatırlıyorum. 2000 yılıydı... O zamanlar çalıştığım Akşam Gazetesi'nde muhabirliğin yanı sıra rahmetli Kazım Kanat ağabeyin de asistanlığını yapıyordum. 18 yaşında genç bir gazeteci adayıydım ve Kazım ağabey gibi dev bir gazeteci bile beni başlı başına büyütüyordu. Ekranlarda görünen muhalif kişiliğinin ardında kocaman bir kalp yatıyordu ve kendisinden gerçekten çok şey öğreniyordum. Ayaklı bir kütüphane gibiydi. Bir gün gazeteye geldim ve spor servisinin ortasında toplanmış kalabalığı uzaktan gördüm. İlk dikkatimi çeken uzun boylu birinin tok sesiydi... Turgay ağabey etrafında toplanmış çalışanlarla sohbet ediyordu. Ben geldiğimde de Kazım ağabey, "İşte benim asistan da geldi Turgay ağabey... Kıpır kıpır bir kerata..." diyerek beni tanıştırdı. Düşünsenize 18 yaşında gencecik bir çocuksunuz ve karşınızda kocaman boyuyla sevecen mi sevecen bir Turgay

Şeren var... Elini öptüm; kısa da olsa sıcacık bir sohbet etme imkânı buldum... O günden sonra kendisini maçlarda, basın tribünlerinde ya da televizyon stüdyolarında gördüğümde de suratımda kocaman bir gülümsemeyle koşa koşa yanına gittim ve beni her defasında da aynı samimiyetle karşıladı. Peki kimdi Turgay Şeren? İnsanların ona bu kadar büyük saygı ve hürmet göstermesinin ardındaki neden neydi? 15 Mayıs 1932 yılında Keçiören'de doğdu... Mustafa Kemal Atatürk'ün özel kalem müdür müavinlerinden Sabit Şevki Şeren ve öğretmen Münevver Şeren'in ikinci erkek çocuğu olarak dünyaya geldi. İsmi, Mustafa Kemal Atatürk tarafından Türkay olarak kondu. İlkokul dördüncü sınıfa kadar Çorlu'da okudu. İstanbul'daki Galatasaray Lisesi'nde parasız yatılı sınavlarını kazandı ve eğitimine burada devam etti. Lise üçüncü sınıfta öğrenim gördüğü sırada babasını kaybetti. Lise hayatında gerek öğretmenleri, gerekse arkadaşlarının adını

Turgay diye telaffuz etmesinin ardından Turgay adını kullanmaya başladı. 1952 yılında liseden mezun oldu. Lise hayatı boyunca forvet oynamıştı Turgay Şeren... Ancak Galatasaray'da forma giymeye başlayınca o dönemki teknik direktör Peter Molloy'un yönlendirmesiyle kaleci pozisyonuna geçti. Kariyeri boyunca formasını giydiği Galatasaray'daki ilk maçına 1949-1950 sezonunda çıktı. 30 Ekim 1949'da, Vefa ile oynanan ve takımının 1-0 kazandığı İstanbul Ligi karşılaşmasında ilk kez sarı-kırmızılı formayı sırtına geçirdi. 6 Kasım 1949'daki 1-0 kaybettikleri Fenerbahçe maçında ilk derbi heyecanını yaşadı. O maçta kalesinde gördüğü gol, aynı zamanda Şeren'in Galatasaray'da oynadığı resmi maçlarda yediği ilk goldü. İstanbul Futbol Ligi'nin 1949-50 sezonunda 9 maçta çıkıp kalesinde 7 gol görürken takımı Galatasaray ligi üçüncü sırada tamamladı ve Millî Eğitim Kupası'nda oynamaya hak kazandı. Takımının bu organizasyonda oynadığı 14 maçın 13'ünde koruduğu kalede 5 gol gördü. Şeren, sakatlığı sebebiyle 23 Nisan'daki Fenerbahçe maçında oynamamıştı. Ligde en az gol yiyen takım olan Galatasaray, ligi Fenerbahçe'nin ardından ikinci sırada tamamladı. Turgay Şeren, sezonu toplamda 22 lig maçıyla bitirdi ve bu maçlarda toplam 11 gol yerken 11 maçta kalesinde gol görmedi. 1954-55, 1955-56 ve 1957-58 sezonlarında İstanbul Profesyonel Ligi; 1961-62 ve 1962-63 sezonlarında Lig; 1962-63, 1963-64 ve 1965-66 sezonlarında Türkiye Kupası şampiyonlukları yaşadı. Sarı-kırmızılı formaya 1966-1967 sezonunda veda etti rahmetli Şeren... Kalecilik yaptığı süre boyunca 369'u

lig olmak üzere 405 resmi maçta görev aldı. Yeşil sahalara veda ettiği gün; resmi maçlar göz önüne alındığında Galatasaray tarihinin en çok maça çıkan oyuncusuydu Turgay Şeren. 1950 ile 1952 yılları arasında Ümit Millî Takım'da, 1950 ile 1966 yılları arasında ise A Millî Takım'da oynadı. Rahmetli Turgay ağabey için 17 Haziran 1951 tarihinin çok ayrı bir önemi bulunuyor... Çünkü bu tarihte Türkiye; Berlin'deki Olimpiyat Stadı'nda Batı Almanya'nın karşısına çıktı. Bu tarih aynı zamanda Batı Almanya için de çok büyük önem taşıyordu. Almanlar; İkinci Dünya Savaşı sonrası ilk uluslararası futbol karşılaşmasını bizimle yapacaktı. Millîlerimiz henüz 19 yaşındaki kaleci Turgay Şeren'in yanı sıra Naci Özkaya (Galatasaray), Müjdat Yetkiner (Fenerbahçe), Eşref Özmenç (Beşiktaş), Ali İhsan Karayigit (Beşiktaş), Hüseyin Saygun (Beşiktaş), Mehmet Ali Has (Fenerbahçe), Erol Keskin (Fenerbahçe), Recep Adanır (Beşiktaş), Gündüz Kılıç (Galatasaray), Muzaffer Tokaç (Galatasaray) ilk 11'iyle sahadaydı. Tribünde yaklaşık 110 bin kişi vardı! Ki bu rakam şu an için bile çok büyük bir hayaldir! Çünkü Fenerbahçe 52, Galatasaray 55, Beşiktaş 42 bin kişilik statlara sahip! Türkiye'de bu ebatta bir stat yok! Avrupa'nın en büyük stadı olan Camp Nou 99 bin 354, Wembley ise 99 bin kişilik kapasiteye sahip! Ayrıca o tarihlerde millî maçlar çok büyük bir olaydı... Avrupa'da savaş birkaç yıl önce bitmişti ve harp nedeniyle ara verilen maçların yeniden başlaması insanların ilgisini zirveye çıkarıyordu. Berlin şehrinin de bugünkü haline göre dörtte üçü yoktu! Havaalanının bile sadece pisti kalmıştı. Millî Takımımız bu piste Dakota tipi uçakla zar-zor inebilmişti.

Maç saati geldiğinde Milli Takımı-mızı psikolojik olarak da çok zor bir ortam bekliyordu. Çünkü rahmetli Turgay ağabeyin anlattığına göre 110 bin kişinin hınca hınç doldurduğu stadın sahasının kenarı, harp malûlî Alman askerlerle doluydu. Kimisinin kolu, kimisinin bacağı, kimisinin de vücudunun yarısı yoktu! O manzara karşısında futbolcularımızın yaşadığı duygu yoğunluğunu ve psikolojilerini şu an tahmin bile edemeyiz bence...

Ayrıca çok ilginç bir detay daha vardı o yıllarda... Kaleciler eldiven giymiyordu çünkü eldiven diye bir şey de yoktu! Turgay ağabeyin o maçlardaki fotoğraflarına baktığımızda ellerinin çıplak olduğunu görürüz. Bu arada ilginç bir anıyı da paylaşmalıyız. Millî Takımımızın efsane isimlerinden Gündüz Kılıç, bu inanılmaz ortamda tarihte hiç görülmemiş bir jest yapmıştı. Turgay ağabeyin anlattığına göre, "Gel bakalım Turgay. Sen bu maçta sahaya benim yanımda çıkıyorsun" dedi ve santraya kadar elinden tutarak götürdü; yanından ayırmadı. Bugün bu olay size sıradan gelebilir ancak o dönem böyle bir şeyin yaşanması,

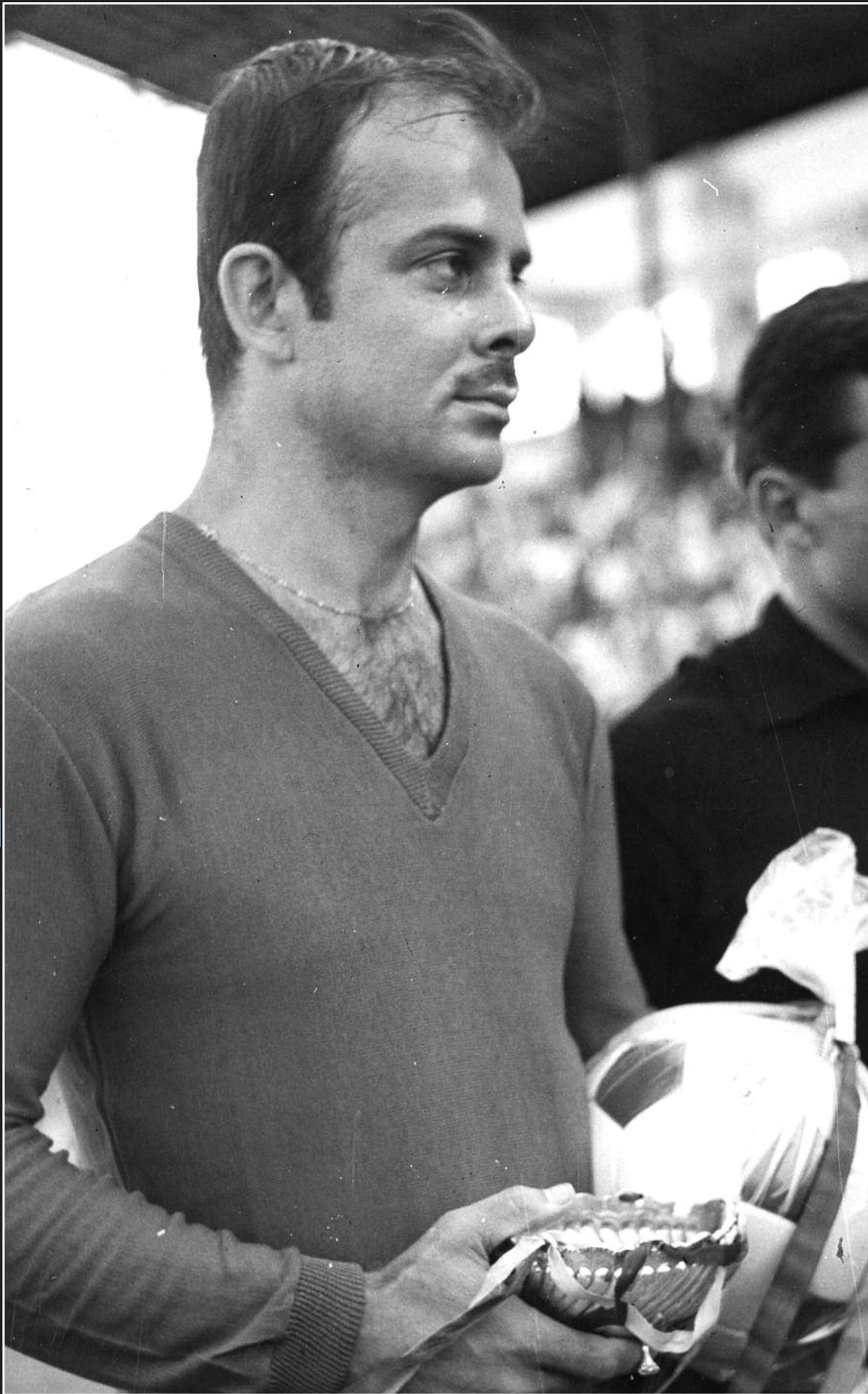

çıplak gözle uzaylı görmekle neredeyse eşdeğer bir şeydi... Maça çok iyi başlayan Millî Takımımız, henüz 5. dakikada Recep Adanır ile golü bulmuş ve 1-0'ı yakalamıştı. Müjdat Yetkiner ile Naci Özkaya maç boyunca sürekli moral vermişti 19 yaşındaki Turgay Şeren'e... Gençecik bu kaleci Almanya'nın efsane forvetlerinin inanılmaz ataklarına tek başına karşı durdu. Devre bu şekilde biterken ünlü hakem Carpani, soyunma odasına giden Turgay ağabeyin sırtını sıvazlamış ve, "Bu genç yaşına, böylesine yoğun baskılı bir ortama rağmen gerçekten çok iyi oynuyorsun, bravo!" demişti. Bu arada bir detayı daha atlamayalım. Bu Almanya'nın kadrosu, 1954 yılında Dünya Şampiyonu oldu! Maçın ikinci yarısı da 1-0 mağlup olan Batı Almanya'nın ataklarıyla başladı ve devam etti. Birçok atağı gençecik Turgay Şeren önüyor ve 110 bin Alman taraftarının da alkışını alıyordu. İkinci yarının ortalarında Almanlar çift vuruş kazandı. Fritz Walter topun başına geçti ve sert bir vuruş yaptı. Turgay Şeren topa hiç müdahale etmeden ayağını kaldırdı, gol oldu. 110 bin kişilik stat, bu golle sevince boğulurken hakem Carpani, "Hayır" dedi ve golü iptal etti. Carpani daha sonra bu golü neden iptal ettiği sorusunu; "Bakın 19 yaşındaki bir çocuk oyuna ne kadar hâkim! Ben çift vuruş verdim ancak Fritz Walter tek şutla golü attı. Bu genç kaleci de ayağını kaldırdı ve bilerek topun geçmesine izin verdi. Çünkü gol olmayacağını biliyordu!" diyerek cevaplamıştı. Fritz Walter de daha sonra yazdığı otobiyografisinde bu olayı anlatır ve gençecik bir kaleci olan Turgay Şeren'i bu dikkatinden ötürü tebrik eder... Bu pozisyondan sonra Almanlar ataklarını daha da sıklaştırdı. Sağdan-soldan sayısız pozisyon oluyordu ve bizim kaleimizi resmen topla dövüyorlardı. Ancak ya genç Turgay ya direk ya da defans gole engel oluyordu. Bu sıralarda inanılmaz bir pozisyon

daha yaşandı. Oyuna sonradan giren Fenerbahçeli Lefter Küçükandonyadis, topu eliyle yere vurarak sektiren Alman kaleci Turek'in elinden kaptı ve vuruşunu yaptı. Lefter "Gol" diye tribünlere doğru koşarken o top nasıl olduysa bir öbek çime takıldı ve yön değiştirip direktten geri, kaleci Turek'in kucağına geldi. Batı Almanya birbiri ardına yakaladığı atakları inanılmaz şekilde sıklaştırdı. Bunun neticesinde de 70. dakikada Haferkamp'la golü buldu ve eşitliği sağladı: 1-1. O maçta genç Turgay kadar Fenerbahçe'nin efsane oyuncusu Lefter de çok iyi oynuyordu. 85. dakikada bir korner oldu. Kornerden gelen topa Muzaffer Tokaç inanılmaz bir vole vurdu ve Türkiye imkânsız derecesindeki bir maçtan galibiyeti çıkartmayı başardı: 2-1. Turgay ağabey son dakikayı şöyle anlatır: "Hakem Carpani maçın bitiş düdüğünü çaldı. Ancak Almanlar da biz de oynamaya devam ettik. Çünkü duymuyorduk, farkında değildik bittiğinin. Carpani koşarak geldi ve eliyle topu tuttu. Maçın sona erdiğini bu şekilde anlayabildik... Maçtan sonra hepimizin elini sıktı. Kenarda oturan Alman harp malûlleri ellerindeki sopalarla kafama vurmak istediler ama polis engel oldu. Türkiye'nin galibiyetini kendilerine yediremediler. Çünkü savaşta zaten mağlup olmuşlardı ve bu maçta yenilmek onlara çok ağır gelmişti. Top soyunma odasına geldi ve biz hepimiz imzaladık; Almanlar imzalamadı. Soyunma odalarında büyük bir kargaşa vardı." Şimdi gelelim Turgay ağabeye "Berlin Panteri" lâkabının nasıl verildiğine... Evet, bu maçta yaptığı sayısız muhteşem kurtarıştan sonra bu lâkabı almıştır ama kim tarafından? Ertesi gün Türkiye'deki bütün gazeteler, Turgay Şeren'den övgüyle söz eder... Ancak isim babası sanılanın aksine Türkler değil; Almanlardır. Maçtan sonraki gün bütün Alman gazetelerinde Turgay Şeren'den, "BERLİN PANTERİ" diye söz edilir.

Bu lâkap da Almanlardan hayatımıza girer... O dönem maçı ne radyo yayınlar ne de televizyon... Zaten hepi topu birer-ikişer Alman radyosu, TV'si vardır. Çok zor zamanlar olduğu için Türkiye'den hiçbir gazeteci maçı takip etmez. Ancak karşılaşmayı izlemeye gelen Alman gazeteciler, rahmetli Turgay ağabeye fotoğraflarını hediye eder. Alman basını aynı zamanda şaşkıncıdır da... Gazetelerde yapılan yorumlarda, "Bir kaleci nasıl olabilir de 90 dakika boyunca bu kadar ayakta kalabilir? Bu bir futbol mucizesi. Alman Millî Takımı'nı sakın eleştirmeyin çünkü karşısında bir kaleci buldular ve bu kaleciyi de geçemediler" denir. Maçtan sonra takımın ağabeyi Gündüz Kılıç, genç Turgay Şeren'i yanına alır ve kutlamaya götürür. Alman sokaklarında gezen kabilemiz, eğlence yerlerinde galibiyeti kutlamak ister. Ancak eğlence yeri dediysek bugünkü koşullar aklınıza gelmesin. Savaştan yeni çıkan Almanya'daki eğlence mekânlarının yarısı yoktur ya da tahtalarla kapatılmıştır. Çalan müzikte insanlar günün stresini atmaya çalışır. Turgay ağabey o geceyi, "Gittiğimiz yerde beni gören herkes 'Torman... Torman... Torman' diye bağıyordu. Anlam verememiştim. Sonradan öğrendim ki kaleci demekmiş... İnsanların hafızasına böyle kazanmak gerçekten unutulmaz bir duyguydu" diye anlatır. O gün Turgay ağabeyin bu kadar iyi oynamasının belki de tek nedeni; Türk Millî Takımı'nın kendisinin arkasında dimdik durması ve dünya devi Almanya karşısında çok iyi bir performans göstermesiydi. 19 yaşında başlayan bu serüvende Turgay Şeren A Millî Takımımızda 46 kez kaleye geçti ve 38 kez de kaptanlık pazubandını taktı. Kariyeri boyunca Galatasaray formasını terleten ve 19 yıl sahaya çıkan Turgay ağabey, 1967 yılında futbolu bıraktığında Lefter Küçükandonyadis ile birlikte A Millî Takımın formasını en çok

giyen oyuncuydu. Aktif futbolculuk döneminden hemen sonra Turgay ağabey için teknik direktörlük kariyeri başladı. 1968-69 sezonu başında Mersin İdman Yurdu'nun teknik direktörlüğüne geldi. 1969-70 sezonunda Vefa, 1970-71 sezonunda Samsun-

por, 1971-1973 yılları arasında yeniden Mersin İdman Yurdu, 1974'te yeniden Vefa ve son olarak 1979-80 sezonunda hayatını adadığı ve âşık olduğu Galatasaray'ı çalıştırdı; sonrasında da zaten yeşil sahalara bu kez gerçekten veda etti. Bir dönem ise televizyonda yayınlanan futbol

programlarında yorumculuk yaptı. Turgay ağabey 1965 yılının Haziran ayında kurulan Türkiye Profesyonel Futbolcular Sendikası'nın kurucuları arasında yer aldı. Aynı yıl çekilen ve dönemin Galatasaray kadrosundan takım arkadaşı Metin Oktay'ın hayatını konu alan Taçsız Kral filminde kendisi olarak oynadı. 1960'larda, çeşitli basılı yayınlarda yayınlanan bir reklamda görüldü. Futbolculuk kariyerini sonlandırmasının ardından, teknik direktörlüğün yanında Milliyet gazetesinde futbol haberleri ve köşe yazarlığı da yapmaya başladı. 1987'ye kadar Milliyet'te çalıştı. Son olarak 2004 Eylül'ünde Star gazetesinden ayrıldı ve bazı isimlerle beraber Medya24 adlı web sitesinin kuruluşunda yer aldı. Bir müddet sonra Akşam gazetesine geçen Şeren, burada 2012'ye kadar yazılar yazdı. Türk Telekom ve Galatasaray tarafından, 2011-12 sezonu başından beri Türk Telekom Arena'da oynanan lig maçlarından önce gerçekleştirilen "Galatasaray Efsanelerini Anıyor, Türk Telekom Dünyaya Duyuruyor" projesi kapsamında, 16 Ekim 2011'de Galatasaray'ın Bursaspor ile oynadığı maçta Turgay Şeren anıldı ve kulübe yaptığı hizmetlerden ötürü kendisine bir plaket takdim edildi. Turgay ağabey gerçekten çok özel bir insandı. Gördüğünüz an hiç tanımasanız bile kendisine saygı duyabiliyordunuz. Böyle bir görüntüsü vardı. Dilim döndüğünce ve biraz da hadim olmayarak Turgay ağabeyi anlatmaya çalıştım. Bir yanlışım varsa şimdiden affola... Sözlerimi şöyle bitirmek istiyorum. Türk futbolunun bir diğer büyük efsanesi Lefter Küçükandonyadis vefat ettiğinde, Galatasaraylı taraftarlar; Taçsız Kral Metin Oktay'a atfen, "CENNET ARTIK ÇİFT FOR-VE'T" demişlerdi ve bu benim tüylerimi diken diken etmişti. Şimdi görüyorum ki cennette artık kale de emin ellerde...

Türkiye

opet'te fark var, temizlik var. ürünler de güzel, daha ne olsun?
yolculukta güvenilir ve güvenli gerçek duraklar.

opet ile kaliteli günleri yakala, hem yakıttan hem zamandan tasarruf et.
opet istasyonlarından çok memnunuz. zaten ben opet'ten başka yerden yakıt almıyorum, çok teşekkürler opet.
opet'in kurumsal kimliğine, personelinin duyarlılığına sonsuz teşekkürler. özellikle istasyonda unuttuğumuz çantamızın bize ladesinde emeği geçenlere ayrıca teşekkürler. aklı kelden, yakıtı opet'ten alacağım diyorum.

opet candır, gerisi yalandır.
yolculuğumuz boyunca

güvenerek

yolumu gözüdığımız yer.

gerçekten temizlik ve kalite açısından rakipsiz.

en bakımlı petrol istasyonları opet'in.

güler yüzle karşılıyorlar ve çok temiz, hijyenik.

çok beğeniyorum opet'i.

iyi ki varsınız,

en iyisi opet.

tebrik ederim opet. temiz tuvaletleriniz ile zaten takdir topluyorsunuz.

yıllardır motorin ve benzin alıyorum, ondan da memnunuz. bir de çocuklara trafik kurallarını öğretmek konusundaki çabanızdan ötürü teşekkür ederim. opet yolları kısaltıyor.

Türkiye temiz tuvaleti opet'ten öğrendi.

sadece temiz tuvalet projesi değil, örnek köy projesi, yest yil projesi de vardır. gelibolu ve çanakkale şehitliğimize büyük projeler ile destek olmuştur.

tuvalet denince opet.

20 senedir

opet'ten

başka yerden

yakıt almam.

her zaman

opet

yakıt kalitesinde de,
temizlikte de

1 numara

dedi.

Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması'nda, akaryakıt sektöründe müşteri bağlılık seviyesi en yüksek marka Opet seçildi. Performans, kalite, hizmet denince Türkiye yine Opet dedi. H herkese sonsuz teşekkürler.

*Bu ilandaki müşteri yorumları, gerçek Opet müşterilerinin sosyal medya hesaplarından alınmıştır.

Koç

/Opet

/OpetTr

opet

TMS - Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması, KalDer - Türkiye Kalite Derneği ve Ipsos Anket ve Ölçüm A.Ş. Etik Kurulundan onaylanmıştır. Araştırma Temmuz - Ekim 2015 döneminde, 18 yaş üzeri toplam 14.688 kişi ile kapalı görüşmeler (özellikle telefonla aradık yöntemle (CATI) yapılmıştır. Her soru için 1.500 kişi ile yapılan temsili görüşmeler ile gerçekleştirilmiştir. Opet, TMS 2015'te akaryakıt istasyonları markaları arasında birinci olmuştur.

Futbolun koca çınarı

Türk futbolunda yaprak dökümü sürüyor. Spor tarihimize adını altın harflerle yazdıran Turgay Şeren'in ardından bir büyük değerimizi daha Temmuz ayı içerisinde kaybettik. Galatasaray'ın efsane isimlerinden, A Milli Takımımızın da teknik direktörlüğünü yapmış Bülent Eken, 93 yaşında hayata gözlerini yumdu...

Rasim Artagan

9 3 yıllık yaşamına gerçekten çok güzel hatıralar sığdırdı koca çınar... 26 Ekim 1923 doğumlu olan Bülent Eken, 1940 yılında Galatasaray'da futbola başladı. Hatta yaşı küçük olduğu için bazı maçlarda özel izinle oynuyordu. Defans oyuncusu olarak futbol hayatına start veren Bülent Eken, "zamanın en iyi stoperi" olarak anılıyordu. Sert futboluyla rakiplerine korku salan futbol efsanesi, "Ben serttim ama akşam da rakip takım oyuncularıyla beraber oturur sohbet ederdik. Kimse benden şikâyet etmezdi" diye konuşurdu.

İki kardeş bir arada

"Rakibim ne kadar büyürse ben de o kadar büyürüm" düsturuyla futbol oynayan Bülent Eken, henüz 10 yaşındayken Türkiye Yüzme Şampiyonu olmuştu. Sporcu kişiliğini çocuk yaşta ortaya koyan Bülent Eken, daha sonra sıırıyla atlama dalında da önemli başarılar elde etti. Ayakları iri olduğu için Bülent Eken'in adı bir anda, "Paytak Bülent"e çıkmıştı. Kardeşi Reha Eken'le bir dönem Galatasaray'da birlikte forma giydi.

Galatasaray'daki başarılı futbolu, Bülent Eken'in uluslararası arenada da fark edilmesini sağlamıştı. Ordu Milli Takım, İtalya ile maç yapacaktı. O zamanki adıyla Milli Müdafaa Bakanlığı, Bülent Eken'i Ankara'ya çağırır. Eken, tecrübesi nedeniyle bakanlık tarafından Ordu Milli Takımı'nın antrenörlüğüne atanır. Ordu Milli Takım, Eken'in önderliğinde İtalya'ya gider. Oradaki başarılı futbolunun ardından da Roma'ya transfer olur. Ancak çeşitli anlaşmazlıklar nedeniyle bu transfer gerçekleşmez.

İtalya'da bir Türk

Yine de İtalya ile Bülent Eken'in bağı kopmaz. Kendisini çok beğenen İtalya'nın Salernitana kulübü, Galatasaray'ın başarılı defans oyuncusunu transfer eder. Eken, Şükrü Gülesin'le birlikte Avrupa'ya giden ilk futbolculardandır... Hemen sonrasında da Lefter, Bülent Esel, Can Bartu gibi isimler Avrupa'nın yolunu tutar... Bir yıllık Salernitana macerasının ardından İtalya'nın ünlü Palermo kulübüne transfer olur, bir yıl da burada top oynar. Tecrübeli oyuncunun Paler-

mo'ya transferi de hayli ilginçtir. Şükrü Gülesin, Palermo'ya transfer olmuştur ve Bülent Eken'in, Salernitana'daki maçlarının hepsine Palermo takımını götürür. Bu vesileyle de Palermo takımı, Bülent Eken'i iyice tanır; bir sezon sonra da transfer eder. Bülent Eken, Palermo'daki bir anısını şöyle anlatır: "Bir maç esnasında bir pozisyon oldu. Ben röveşataya kalktım. Güzel bir vuruş oldu ancak gol olmadı. Pozisyon bittikten birkaç saniye sonra İtalya'nın o dönemki aktrislerinden bir tanesi maç durduğu anda yanıma geldi ve boynuma sarıldı. Benimle fotoğraf çekti. Benim için ol-

dukça ilginç bir andı..."

Atatürk sevgisi

Tecrübeli futbol adamı iki yıllık İtalya macerasının ardından Galatasaray'a geri döner. Ardından 1955 yılında da aktif futbol yaşantısına Galatasaray'da nokta koyar. 1948-1954 yılları arasında ay-yıldızlı formayı da 13 kez giyer ve 1 gol atar. Ay-yıldızlı forma altında çok ilginç bir hikâyesi de vardır Bülent Eken'in... Türkiye, 1948 Londra Olimpiyatları'nda Yugoslavya ile çeyrek final maçı yapar. Bobek isimli futbolcu, markajından bir türlü kaçamadığı Bülent Eken'i kızdırmanın yolunu, Atatürk'e dil uzatarak bulmayı hedefler. Nihayetinde hedefine de ulaşır. Atatürk'e edilen sözlere dayanamayan Bülent Eken, çok sert bir tekme atar Bobek'e ve neticesinde de kırmızı kart görür. Aynı maçta Mitiç isimli oyuncu da aynı şekilde Şükrü Gülesin'i kızdırır ve aynı şekilde oyuncumuz kırmızı kart görür; Türkiye karşılaşmayı 3-1 kaybeder ve elenir. Bülent Eken'in Atatürk sevgisi çok başkadır. Atatürk'le tanışmasını Eken bir röportajında şöyle anlatmıştır: "...Atatürk, uzaktan aile tanıdığımızdı. Babam Ömer Naili, Sofya'da ataşeydi. Oradan da tanışırılar. 4.5-5 yaşlarındaydım, efsane pilot Vecihi Hürkuş aile dostumuz. Moda'da gösteri uçuşu yapacakmış. Gösteriye gittik. Atatürk orada beni gördü, kucığına aldı ve babama, 'Naili, bu çocuk ne kadar bana benziyor' dedi. O anı iyi hatırlıyorum..." İlginç anılar birbirini takip eder... Türk futbolu, bazı özel maçlarda

kaleye geçen futbolcuları unutmaz... Bu olaylardan birisi de bir Fenerbahçe-Galatasaray maçında yaşanır... Galatasaray kalecisi Necdet sakatlanır. Takım kaptanı Bülent Eken bir karar verir ve kaleye geçer. 83 dakika kalede kalır ve karşılaşma 2-2 sonuçlanır. Futbolla ilgili hemen hemen herkese bu soru muhakkak sorulmuştur: "Dünyadaki en iyi futbolcu sizce kimdir?..." Bu soruya Bülent Eken'in kimsenin aklına-hayaline gelmeyecek bir cevabı vardır: "...Ben hasbelkader birçok yerde oynadım. Şimdi herkes Pele diyor, Maradona diyor ama benim gördüğüm en büyük futbolcu Fenerbahçeli Fikret Arıcan'dı. Ben onun kadar büyük topçu görmedim. Futbolda iki önemli oluşum vardır: Gol yapmak ve gol yememek. Fikret abi, kalecilik hariç, çünkü boyu kısaydı, sahanın her yerinde oynayabilir, hem gol atar hem de gol atılmasını engelleyebilirdi. Biz gençtik, o yaşlıydı ama yine bize kök söktürürdü. Top hâkimiyetinde kesinlikle Messi'den daha iyiydi ama Messi daha çabuk. Fikret abinin altı bacağı var gibiydi. Ama Messi'nin biraz daha hızlı olduğunu söyleyebilirim."

Ustalık diploması İtalya'dan

Eken yeşil sahalara veda etse de kopamaz meşin yuvarlaktan... İşini lâyıkıyla yapmak isteyen bir teknik direktör olmayı kafasına koymuştur ve bunun yolu da öncelikle eğitimden geçmektedir. İtalya macerası, Eken'e çok önemli tecrübeler katmakla birlikte gördüğü futbol eğitimi de kafasına kazın-

mıştır. Bu sebeple futbolculuk kariyerine nokta koyduktan sonra teknik direktörlük eğitimi için yine İtalya'nın yolunu tutar. Antrenörlük kursu için önce Triesse'ye, ardından da Milano'ya gider. Bütün İtalyan teknik direktörler, Milano'daki bu okuldan mezun olur. Eken de bu okulu başarıyla bitirir ve teknik adamlık kariyeri başlar. 1963 yılında Türk Milli Takımı'nı çalıştıran Bülent Eken, başta Galatasaray, Karagömrük, İzmirspor, Karşıyaka, Adanaspor, Altay ve Göztepe olmak üzere birçok takımın teknik direktörlüğünü üstlendi. Eken, 1970-71 sezonunda Adanaspor ile 2. Lig'i ilk sırada tamamlayıp 1. Lig'e (Bugünkü Süper Lig) yükselmeyi başardı. Bülent Eken 91 yaşına kadar aktif şekilde çalışma hayatını sürdürdü. 25 Temmuz 2016 tarihinde 93 yaşındayken nefesi son bulsa da yeşil sahalara bıraktığı birbirinden değerli izler; dünya var oldukça silinmeyecek.

1. Hafta

Şanlıurfaspor-Ümraniyespor
Denizlispor-Bandırmaspor
Altınordu-Giresunspor
Manisaspor-Elazığspor
Mersin İ.Y.-Y. Malatyaşpor
Balıkesirspor-Eskişehirspor
Boluşpor-Sivasspor
Samsunspor-Adana Demir
Gaziantep BB-Göztepe

2. Hafta

Göztepe-Altınordu
Giresunspor-Balıkesirspor
Ümraniyespor-Manisaspor
Adana Demir-Denizlispor
Bandırmaspor-Gaziantep BB
Eskişehirspor-Şanlıurfaspor
Elazığspor-Boluşpor
Sivasspor-Mersin İ.Y.
Y. Malatyaşpor-Samsunspor

3. Hafta

Elazığspor-Ümraniyespor
Şanlıurfaspor-Giresunspor
Manisaspor-Eskişehirspor
Altınordu-Bandırmaspor
Denizlispor-Y. Malatyaşpor
Balıkesirspor-Göztepe
Boluşpor-Mersin İ.Y.
Samsunspor-Sivasspor
Gaziantep BB-Adana Demir

4. Hafta

Göztepe-Şanlıurfaspor
Ümraniyespor-Boluşpor
Giresunspor-Manisaspor
Adana Demir-Altınordu
Bandırmaspor-Balıkesirspor
Mersin İ.Y.-Samsunspor
Eskişehirspor-Elazığspor
Sivasspor-Denizlispor
Y. Malatyaşpor-Gaziantep BB

5. Hafta

Elazığspor-Giresunspor
Şanlıurfaspor-Bandırmaspor
Manisaspor-Göztepe
Denizlispor-Mersin İ.Y.
Altınordu-Y. Malatyaşpor
Balıkesirspor-Adana Demir
Boluşpor-Samsunspor
Ümraniyespor-Eskişehirspor
Gaziantep BB-Sivasspor

PTT 1. Lig Fikstürü

2016-2017 sezonu 19-20-21-22 Ağustos tarihlerinde başlayacak; sezonun ilk yarısı 16 hafta, ikinci yarısı ise 18 hafta oynanacak. İlk yarı, 25 Aralık 2016'da sona erecek, ikinci yarı ise 7-8-9 Ocak 2017 tarihlerinde başlayacak. Sezon 21 Mayıs 2017 tarihinde oynanacak 34. hafta müsabakalarıyla sona erecek.

6. Hafta

Göztepe-Elazığspor
Giresunspor-Ümraniyespor
Samsunspor-Denizlispor
Adana Demir-Şanlıurfaspor
Bandırmaspor-Manisaspor
Mersin İ.Y.-Gaziantep BB
Eskişehirspor-Boluşpor
Sivasspor-Altınordu
Y. Malatyaşpor-Balıkesirspor

7. Hafta

Elazığspor-Bandırmaspor
Eskişehirspor-Giresunspor
Şanlıurfaspor-Y. Malatyaşpor
Manisaspor-Adana Demir
Altınordu-Mersin İ.Y.
Balıkesirspor-Sivasspor
Boluşpor-Denizlispor
Gaziantep BB-Samsunspor
Ümraniyespor-Göztepe

8. Hafta

Göztepe-Eskişehirspor
Giresunspor-Boluşpor
Bandırmaspor-Ümraniyespor
Adana Demir-Elazığspor
Samsunspor-Altınordu
Denizlispor-Gaziantep BB
Mersin İ.Y.-Balıkesirspor
Sivasspor-Şanlıurfaspor
Y. Malatyaşpor-Manisaspor

9. Hafta

Elazığspor-Y. Malatyaşpor
Şanlıurfaspor-Mersin İ.Y.
Eskişehirspor-Bandırmaspor
Altınordu-Denizlispor
Manisaspor-Sivasspor
Boluşpor-Gaziantep BB
Balıkesirspor-Samsunspor
Giresunspor-Göztepe
Ümraniyespor-Adana Demir

10. Hafta

Gaziantep BB-Altınordu
Bandırmaspor-Giresunspor
Samsunspor-Şanlıurfaspor
Adana Demir-Eskişehirspor
Denizlispor-Balıkesirspor
Mersin İ.Y.-Manisaspor
Sivasspor-Elazığspor
Göztepe-Boluşpor
Y. Malatyaşpor-Ümraniyespor

11. Hafta

Göztepe-Bandırmaspor
Elazığspor-Mersin İ.Y.
Eskişehirspor-Y. Malatyaşpor
Şanlıurfaspor-Denizlispor
Manisaspor-Samsunspor
Boluşpor-Altınordu
Balıkesirspor-Gaziantep BB
Ümraniyespor-Sivasspor
Giresunspor-Adana Demir

12. Hafta

Adana Demir-Göztepe
Gaziantep BB-Şanlıurfaspor
Mersin İ.Y.-Ümraniyespor
Bandırmaspor-Boluşpor
Samsunspor-Elazığspor
Denizlispor-Manisaspor
Altınordu-Balıkesirspor
Sivasspor-Eskişehirspor
Y. Malatyaşpor-Giresunspor

13. Hafta

Göztepe-Y. Malatyaşpor
Elazığspor-Denizlispor
Şanlıurfaspor-Altınordu
Eskişehirspor-Mersin İ.Y.
Manisaspor-Gaziantep BB
Boluşpor-Balıkesirspor
Bandırmaspor-Adana Demir
Ümraniyespor-Samsunspor
Giresunspor-Sivasspor

14. Hafta

Adana Demir-Boluşpor
Gaziantep BB-Elazığspor
Balıkesirspor-Şanlıurfaspor
Samsunspor-Eskişehirspor
Mersin İ.Y.-Giresunspor
Altınordu-Manisaspor
Denizlispor-Ümraniyespor
Sivasspor-Göztepe
Y. Malatyaşpor-Bandırmaspor

15. Hafta

Y. Malatyaşpor-Adana Demir
Elazığspor-Altınordu
Eskişehirspor-Denizlispor
Şanlıurfaspor-Boluşpor
Bandırmaspor-Sivasspor
Manisaspor-Balıkesirspor
Ümraniyespor-Gaziantep BB
Göztepe-Mersin İ.Y.
Giresunspor-Samsunspor

16. Hafta

Gaziantep BB-Eskişehirspor
Samsunspor-Göztepe
Boluşpor-Y. Malatyaşpor
Balıkesirspor-Elazığspor
Mersin İ.Y.-Bandırmaspor
Denizlispor-Giresunspor
Altınordu-Ümraniyespor
Şanlıurfaspor-Manisaspor
Sivasspor-Adana Demir

17. Hafta

Elazığspor-Şanlıurfaspor
Eskişehirspor-Altınordu
Manisaspor-Boluşpor
Bandırmaspor-Samsunspor
Ümraniyespor-Balıkesirspor
Göztepe-Denizlispor
Giresunspor-Gaziantep BB
Adana Demir-Mersin İ.Y.
Y. Malatyaşpor-Sivasspor

18. Hafta

Y. Malatyaşpor-Mersin İ.Y.
Göztepe-Gaziantep BB
Adana Demir-Samsunspor
Giresunspor-Altınordu
Ümraniyespor-Şanlıurfaspor
Bandırmaspor-Denizlispor
Eskişehirspor-Balıkesirspor
Sivasspor-Boluşpor
Elazığspor-Manisaspor

19. Hafta

Şanlıurfaspor-Eskişehirspor
Manisaspor-Ümraniyespor
Mersin İ.Y.-Sivasspor
Altınordu-Göztepe
Denizlispor-Adana Demir
Gaziantep BB-Bandırmaspor
Boluşpor-Elazığspor
Balıkesirspor-Giresunspor
Samsunspor-Y. Malatyaşpor

20. Hafta

Ümraniyespor-Elazığspor
Adana Demir-Gaziantep BB
Giresunspor-Şanlıurfaspor
Bandırmaspor-Altınordu
Mersin İ.Y.-Boluşpor
Eskişehirspor-Manisaspor
Sivasspor-Samsunspor
Göztepe-Balıkesirspor
Y. Malatyaşpor-Denizlispor

21. Hafta

Elazığspor-Eskişehirspor
Şanlıurfaspor-Göztepe
Manisaspor-Giresunspor
Denizlispor-Sivasspor
Altınordu-Adana Demir
Gaziantep BB-Y. Malatyaşpor
Samsunspor-Mersin İ.Y.
Boluşpor-Ümraniyespor
Balıkesirspor-Bandırmaspor

22. Hafta

Samsunspor-Boluşpor
Göztepe-Manisaspor
Giresunspor-Elazığspor
Adana Demir-Balıkesirspor
Mersin İ.Y.-Denizlispor
Bandırmaspor-Şanlıurfaspor
Eskişehirspor-Ümraniyespor
Sivasspor-Gaziantep BB
Y. Malatyaşpor-Altınordu

23. Hafta

Elazığspor-Göztepe
Şanlıurfaspor-Adana Demir
Manisaspor-Bandırmaspor
Altınordu-Sivasspor
Denizlispor-Samsunspor
Ümraniyespor-Giresunspor
Gaziantep BB-Mersin İ.Y.
Balıkesirspor-Y. Malatyaşpor
Boluşpor-Eskişehirspor

24. Hafta

Samsunspor-Gaziantep BB
Adana Demir-Manisaspor
Giresunspor-Eskişehirspor
Denizlispor-Boluşpor
Mersin İ.Y.-Altınordu
Bandırmaspor-Elazığspor
Sivasspor-Balıkesirspor
Y. Malatyaşpor-Şanlıurfaspor
Göztepe-Ümraniyespor

25. Hafta

Elazığspor-Adana Demir
Eskişehirspor-Göztepe
Şanlıurfaspor-Sivasspor
Manisaspor-Y. Malatyaşpor
Altınordu-Samsunspor
Ümraniyespor-Bandırmaspor
Gaziantep BB-Denizlispor
Boluşpor-Giresunspor
Balıkesirspor-Mersin İ.Y.

26. Hafta

Samsunspor-Balıkesirspor
Gaziantep BB-Boluşpor
Adana Demir-Ümraniyespor
Denizlispor-Altınordu
Mersin İ.Y.-Şanlıurfaspor
Bandırmaspor-Eskişehirspor
Sivasspor-Manisaspor
Göztepe-Giresunspor
Y. Malatyaşpor-Elazığspor

27. Hafta

Eskişehirspor-Adana Demir
Şanlıurfaspor-Samsunspor
Elazığspor-Sivasspor
Manisaspor-Mersin İ.Y.
Altınordu-Gaziantep BB
Giresunspor-Bandırmaspor
Ümraniyespor-Y. Malatyaşpor
Boluşpor-Göztepe
Balıkesirspor-Denizlispor

28. Hafta

Bandırmaspor-Göztepe
Samsunspor-Manisaspor
Gaziantep BB-Balıkesirspor
Adana Demir-Giresunspor
Altınordu-Boluşpor
Mersin İ.Y.-Elazığspor
Sivasspor-Ümraniyespor
Denizlispor-Şanlıurfaspor
Y. Malatyaşpor-Eskişehirspor

29. Hafta

Göztepe-Adana Demir
Elazığspor-Samsunspor
Şanlıurfaspor-Gaziantep BB
Eskişehirspor-Sivasspor
Manisaspor-Denizlispor
Giresunspor-Y. Malatyaşpor
Ümraniyespor-Mersin İ.Y.
Boluşpor-Bandırmaspor
Balıkesirspor-Altınordu

30. Hafta

Balıkesirspor-Boluşpor
Samsunspor-Ümraniyespor
Adana Demir-Bandırmaspor
Gaziantep BB-Manisaspor
Altınordu-Şanlıurfaspor
Mersin İ.Y.-Eskişehirspor
Denizlispor-Elazığspor
Sivasspor-Giresunspor
Y. Malatyaşpor-Göztepe

31. Hafta

Elazığspor-Gaziantep BB
Eskişehirspor-Samsunspor
Şanlıurfaspor-Balıkesirspor
Manisaspor-Altınordu
Göztepe-Sivasspor
Giresunspor-Mersin İ.Y.
Ümraniyespor-Denizlispor
Boluşpor-Adana Demir
Bandırmaspor-Y. Malatyaşpor

32. Hafta

Balıkesirspor-Manisaspor
Boluşpor-Şanlıurfaspor
Samsunspor-Giresunspor
Adana Demir-Y. Malatyaşpor
Gaziantep BB-Ümraniyespor
Altınordu-Elazığspor
Mersin İ.Y.-Göztepe
Sivasspor-Bandırmaspor
Denizlispor-Eskişehirspor

33. Hafta

Elazığspor-Balıkesirspor
Eskişehirspor-Gaziantep BB
Manisaspor-Şanlıurfaspor
Giresunspor-Denizlispor
Ümraniyespor-Altınordu
Adana Demir-Sivasspor
Bandırmaspor-Mersin İ.Y.
Y. Malatyaşpor-Boluşpor
Göztepe-Samsunspor

34. Hafta

Balıkesirspor-Ümraniyespor
Boluşpor-Manisaspor
Samsunspor-Bandırmaspor
Gaziantep BB-Giresunspor
Mersin İ.Y.-Adana Demir
Altınordu-Eskişehirspor
Denizlispor-Göztepe
Şanlıurfaspor-Elazığspor
Sivasspor-Y. Malatyaşpor

Spor Toto 2. Lig

Beyaz Grup Fikstürü

1. Hafta
K.A. Selçukspor-K. Maraşspor
Keçiörengücü-Bucaspor
Nazilli B.-Hacettepe
Fethiyespor-F. Karagümrük
İstanbulspor-Pendikspor
BB Erzurumspor-Amed Sportif
A. Üsküdar 1908-Ofspor
Z. Kömürspor-Kocaeli Birlik
B. Tepecik-Sivas B.

2. Hafta
Amed Sportif-K.A. Selçukspor
Kocaeli Birlik-A. Üsküdar 1908
Pendikspor-B. Tepecik
F. Karagümrük-BB Erzurumspor
Hacettepe-İstanbulspor
Sivas B.-Z. Kömürspor
Bucaspor-Fethiyespor
K. Maraşspor-Nazilli B.
Ofspor-Keçiörengücü

3. Hafta
İstanbulspor-K. Maraşspor
B. Tepecik-Hacettepe
F. Karagümrük-Bucaspor
Z. Kömürspor-Pendikspor
Nazilli B.-Amed Sportif
Fethiyespor-Ofspor
Keçiörengücü-Kocaeli Birlik
BB Erzurum-K.A. Selçukspor
A. Üsküdar 1908-Sivas B.

4. Hafta
Pendikspor-A. Üsküdar 1908
Bucaspor-BB Erzurumspor
K. Maraşspor-B. Tepecik
Amed Sportif-İstanbulspor
Hacettepe-Z. Kömürspor
Ofspor-F. Karagümrük
Sivas B.-Keçiörengücü
Kocaeli Birlik-Fethiyespor
K.A. Selçukspor-Nazilli B.

5. Hafta
BB Erzurumspor-Nazilli B.
Z. Kömürspor-K. Maraşspor
A. Üsküdar 1908-Hacettepe
Keçiörengücü-Pendikspor
Bucaspor-Ofspor
B. Tepecik-Amed Sportif
F. Karagümrük-Kocaeli Birlik
İstanbulspor-K.A. Selçukspor
Fethiyespor-Sivas B.

6. Hafta
K. Maraşspor-A. Üsküdar 1908
K.A. Selçukspor-B. Tepecik
Ofspor-BB Erzurumspor
Kocaeli Birlik-Bucaspor
Nazilli B.-İstanbulspor
Sivas B.-F. Karagümrük
Amed Sportif-Z. Kömürspor
Hacettepe-Keçiörengücü
Pendikspor-Fethiyespor

7. Hafta
B. Tepecik-Nazilli B.
Keçiörengücü-K. Maraşspor
Fethiyespor-Hacettepe
Ofspor-Kocaeli Birlik
Z. Kömürspor-K.A. Selçukspor
A. Üsküdar 1908-Amed Sportif
BB Erzurumspor-İstanbulspor
F. Karagümrük-Pendikspor
Bucaspor-Sivas B.

8. Hafta
Sivas B.-Ofspor
K.A. Selçukspor-A. Üsküdar 1908
İstanbulspor-B. Tepecik
Kocaeli Birlik-BB Erzurumspor
Pendikspor-Bucaspor
Nazilli B.-Z. Kömürspor
Hacettepe-F. Karagümrük
Amed Sportif-Keçiörengücü
K. Maraşspor-Fethiyespor

9. Hafta
F. Karagümrük-K. Maraşspor
A. Üsküdar 1908-Nazilli B.
Bucaspor-Hacettepe
Keçiörengücü-K.A. Selçukspor
BB Erzurumspor-B. Tepecik
Fethiyespor-Amed Sportif
Ofspor-Pendikspor
Z. Kömürspor-İstanbulspor
Kocaeli Birlik-Sivas B.

10. Hafta
Amed Sportif-F. Karagümrük
Hacettepe-Ofspor
İstanbulspor-A. Üsküdar 1908
Pendikspor-Kocaeli Birlik
Sivas B.-BB Erzurumspor
B. Tepecik-Z. Kömürspor
K. Maraşspor-Bucaspor
K.A. Selçukspor-Fethiyespor
Nazilli B.-Keçiörengücü

11. Hafta
Ofspor-K. Maraşspor
Fethiyespor-Nazilli B.
BB Erzurumspor-Z. Kömürspor
Keçiörengücü-İstanbulspor
Kocaeli Birlik-Hacettepe
A. Üsküdar 1908-B. Tepecik
F. Karagümrük-K.A. Selçukspor
Bucaspor-Amed Sportif
Sivas B.-Pendikspor

12. Hafta
Amed Sportif-Ofspor
Z. Kömürspor-A. Üsküdar 1908
Pendikspor-BB Erzurumspor
K. Maraşspor-Kocaeli Birlik
K.A. Selçukspor-Bucaspor
Nazilli B.-F. Karagümrük
İstanbulspor-Fethiyespor
B. Tepecik-Keçiörengücü
Hacettepe-Sivas B.

13. Hafta
Ofspor-K.A. Selçukspor
Sivas B.-K. Maraşspor
Bucaspor-Nazilli B.
Keçiörengücü-Z. Kömürspor
Pendikspor-Hacettepe
BB Erzurum-A. Üsküdar 1908
Fethiyespor-B. Tepecik
Kocaeli Birlik-Amed Sportif
F. Karagümrük-İstanbulspor

14. Hafta
K. Maraşspor-Pendikspor
Nazilli B.-Ofspor
K.A. Selçukspor-Kocaeli Birlik
Hacettepe-BB Erzurumspor
İstanbulspor-Bucaspor
B. Tepecik-F. Karagümrük
A. Üsküdar 1908-Keçiörengücü
Z. Kömürspor-Fethiyespor
Amed Sportif-Sivas B.

15. Hafta
Sivas B.-K.A. Selçukspor
Kocaeli Birlik-Nazilli B.
F. Karagümrük-Z. Kömürspor
K. Maraşspor-Hacettepe
Keçiörengücü-BB Erzurum
Fethiyespor-A. Üsküdar 1908
Pendikspor-Amed Sportif
Bucaspor-B. Tepecik
Ofspor-İstanbulspor

16. Hafta
K.A. Selçukspor-Pendikspor
B. Tepecik-Ofspor
İstanbulspor-Kocaeli Birlik
Z. Kömürspor-Bucaspor
Amed Sportif-Hacettepe
A. Üsküdar 1908-F. Karagümrük
BB Erzurum-K. Maraşspor
Keçiörengücü-Fethiyespor
Nazilli B.-Sivas B.

17. Hafta
F. Karagümrük-Keçiörengücü
Pendikspor-Nazilli B.
Ofspor-Z. Kömürspor
Bucaspor-A. Üsküdar 1908
Hacettepe-K.A. Selçukspor
Fethiyespor-BB Erzurumspor
Kocaeli Birlik-B. Tepecik
K. Maraşspor-Amed Sportif
Sivas B.-İstanbulspor

2016-2017 sezonunda Spor Toto 2. Lig; Beyaz ve Kırmızı Grup olarak iki gruba ayrıldı. İki grupta da 18 takım yer alıyor. Spor Toto 3. Lig'de ise müsabakalar 3 grupta oynanacak. Lig 1. Grup'ta 19, 2 ve 3. Gruplarda ise 18 takımdan oluşuyor. Spor Toto 2 ve 3. Lig'de sezon 3 Eylül 2016 tarihinde oynanacak maçlarla başlayacak. İlk yarı 18 Aralık 2016 tarihindeki müsabakalarla son bulurken ikinci devre 15 Ocak 2017 tarihinde start alacak. İki ligde de sezon 30 Nisan 2017 tarihindeki karşılaşmalarla son bulacak.

18. Hafta
Pendikspor-İstanbulspor
Sivas B.-B. Tepecik
Amed Sportif-BB Erzurum
Ofspor-A. Üsküdar 1908
K. Maraşspor-K.A. Selçukspor
Kocaeli Birlik-Z. Kömürspor
Hacettepe-Nazilli B.
F. Karagümrük-Fethiyespor
Bucaspor-Keçiörengücü

19. Hafta
Nazilli B.-K. Maraşspor
Fethiyespor-Bucaspor
İstanbulspor-Hacettepe
BB Erzurum-F. Karagümrük
A. Üsküdar 1908-Kocaeli Birlik
B. Tepecik-Pendikspor
K.A. Selçukspor-Amed Sportif
Keçiörengücü-Ofspor
Z. Kömürspor-Sivas B.

20. Hafta
Hacettepe-B. Tepecik
K.A. Selçukspor-BB Erzurum
Sivas B.-A. Üsküdar 1908
Bucaspor-F. Karagümrük
K. Maraşspor-İstanbulspor
Pendikspor-Z. Kömürspor
Amed Sportif-Nazilli B.
Ofspor-Fethiyespor
Kocaeli Birlik-Keçiörengücü

21. Hafta
B. Tepecik-K. Maraşspor
Z. Kömürspor-Hacettepe
BB Erzurumspor-Bucaspor
Nazilli B.-K.A. Selçukspor
Fethiyespor-Kocaeli Birlik
F. Karagümrük-Ofspor
İstanbulspor-Amed Sportif
A. Üsküdar 1908-Pendikspor
Keçiörengücü-Sivas B.

22. Hafta
K.A. Selçukspor-İstanbulspor
Amed Sportif-B. Tepecik
Nazilli B.-BB Erzurumspor
Hacettepe-A. Üsküdar 1908
Ofspor-Bucaspor
K. Maraşspor-Z. Kömürspor
Kocaeli Birlik-F. Karagümrük
Pendikspor-Keçiörengücü
Sivas B.-Fethiyespor

23. Hafta
İstanbulspor-Nazilli B.
A. Üsküdar 1908-K. Maraşspor
Keçiörengücü-Hacettepe
B. Tepecik-K.A. Selçukspor
Bucaspor-Kocaeli Birlik
Fethiyespor-Pendikspor
BB Erzurumspor-Ofspor
Z. Kömürspor-Amed Sportif
F. Karagümrük-Sivas B.

24. Hafta
Nazilli B.-B. Tepecik
Kocaeli Birlik-Ofspor
İstanbulspor-BB Erzurum
Amed Sportif-A. Üsküdar 1908
Sivas B.-Bucaspor
Pendikspor-F. Karagümrük
K.A. Selçukspor-Z. Kömürspor
K. Maraşspor-Keçiörengücü
Hacettepe-Fethiyespor

25. Hafta
Z. Kömürspor-Nazilli B.
Fethiyespor-K. Maraşspor
F. Karagümrük-Hacettepe
A. Üsküdar 1908-K.A. Selçukspor
BB Erzurum-Kocaeli Birlik
B. Tepecik-İstanbulspor
Bucaspor-Pendikspor
Keçiörengücü-Amed Sportif
Ofspor-Sivas B.

26. Hafta
Pendikspor-Ofspor
B. Tepecik-BB Erzurumspor
Nazilli B.-A. Üsküdar 1908
Sivas B.-Kocaeli Birlik
Hacettepe-Bucaspor
K. Maraşspor-F. Karagümrük
İstanbulspor-Z. Kömürspor
K.A. Selçukspor-Keçiörengücü
Amed Sportif-Fethiyespor

27. Hafta
Keçiörengücü-Nazilli B.
Bucaspor-K. Maraşspor
Ofspor-Hacettepe
Fethiyespor-K.A. Selçukspor
Z. Kömürspor-B. Tepecik
F. Karagümrük-Amed Sportif
Kocaeli Birlik-Pendikspor
A. Üsküdar 1908-İstanbulspor
BB Erzurumspor-Sivas B.

28. Hafta
Pendikspor-Sivas B.
K. Maraşspor-Ofspor
Hacettepe-Kocaeli Birlik
Z. Kömürspor-BB Erzurum
B. Tepecik-A. Üsküdar 1908
Amed Sportif-Bucaspor
K.A. Selçukspor-F. Karagümrük
Nazilli B.-Fethiyespor
İstanbulspor-Keçiörengücü

29. Hafta
Kocaeli Birlik-K. Maraşspor
F. Karagümrük-Nazilli B.
Fethiyespor-İstanbulspor
A. Üsküdar 1908-Z. Kömürspor
Sivas B.-Hacettepe
Bucaspor-K.A. Selçukspor
Ofspor-Amed Sportif
Keçiörengücü-B. Tepecik
BB Erzurumspor-Pendikspor

30. Hafta
Hacettepe-Pendikspor
K.A. Selçukspor-Ofspor
Amed Sportif-Kocaeli Birlik
A. Üsküdar 1908-BB Erzurum
İstanbulspor-F. Karagümrük
Nazilli B.-Bucaspor
B. Tepecik-Fethiyespor
Z. Kömürspor-Keçiörengücü
K. Maraşspor-Sivas B.

31. Hafta
Pendikspor-K. Maraşspor
Ofspor-Nazilli B.
Bucaspor-İstanbulspor
Fethiyespor-Z. Kömürspor
BB Erzurumspor-Hacettepe
F. Karagümrük-B. Tepecik
Keçiörengücü-A. Üsküdar 1908
Kocaeli Birlik-K.A. Selçukspor
Sivas B.-Amed Sportif

32. Hafta
Amed Sportif-Pendikspor
İstanbulspor-Ofspor
Nazilli B.-Kocaeli Birlik
B. Tepecik-Bucaspor
Z. Kömürspor-F. Karagümrük
A. Üsküdar 1908-Fethiyespor
Hacettepe-K. Maraşspor
BB Erzurum-Keçiörengücü
K.A. Selçukspor-Sivas B.

33. Hafta
Pendikspor-K.A. Selçukspor
Fethiyespor-Keçiörengücü
Sivas B.-Nazilli B.
Bucaspor-Z. Kömürspor
Ofspor-B. Tepecik
K. Maraşspor-BB Erzurum
F. Karagümrük-A. Üsküdar 1908
Hacettepe-Amed Sportif
Kocaeli Birlik-İstanbulspor

34. Hafta
Nazilli B.-Pendikspor
Z. Kömürspor-Ofspor
B. Tepecik-Kocaeli Birlik
Keçiörengücü-F. Karagümrük
A. Üsküdar 1908-Bucaspor
K.A. Selçukspor-Hacettepe
BB Erzurumspor-Fethiyespor
Amed Sportif-K. Maraşspor
İstanbulspor-Sivas B.

Spor Toto 2. Lig

Kırmızı Grup Fikstürü

1. Hafta
Tuzlaspor-Kırklarelispor
Etimesgut B.-Tokatspor
K. Erciyes-Hatayspor
Menemen B.-İnegölspor
Ankaragücü-Aydınspor 1923
1461 Trabzon-Gümüşhane
Bugsas-Karşıyaka
Kastamonu 1966-Sarıyer
Eyüpspor-Niğde B.

2. Hafta
İnegölspor-Bugsas
Sarıyer-Eyüpspor
Niğde B.-Etimesgut B.
Hatayspor-Kastamonu 1966
Karşıyaka-Tuzlaspor
Kırklarelispor-Ankaragücü
Gümüşhanespor-Menemen B.
Aydınspor 1923-K. Erciyes
Tokatspor-1461 Trabzon

3. Hafta
K. Erciyes-Kırklarelispor
Menemen B.-Tokatspor
Bugsas-Gümüşhanespor
Tuzlaspor-İnegölspor
Hatayspor-Aydınspor 1923
Ankaragücü-Karşıyaka
Etimesgut B.-Sarıyer
Kastamonu 1966-Eyüpspor
1461 Trabzon-Niğde B.

4. Hafta
Tokatspor-Bugsas
Aydınspor 1923-Kastamonu 1966
Eyüpspor-Etimesgut B.
İnegölspor-Ankaragücü
Gümüşhanespor-Tuzlaspor
Niğde B.-Menemen B.
Kırklarelispor-Hatayspor
Karşıyaka-K. Erciyes
Sarıyer-1461 Trabzon

5. Hafta
Aydınspor 1923-Kırklarelispor
Tuzlaspor-Tokatspor
K. Erciyes-İnegölspor
Ankaragücü-Gümüşhanespor
Hatayspor-Karşıyaka
1461 Trabzon-Eyüpspor
Menemen B.-Sarıyer
Kastamonu 1966-Etimesgut B.
Bugsas-Niğde B.

6. Hafta
Sarıyer-Bugsas
Kırklarelispor-Kastamonu 1966
Tokatspor-Ankaragücü
Niğde B.-Tuzlaspor
Eyüpspor-Menemen B.
Karşıyaka-Aydınspor 1923
İnegölspor-Hatayspor
Gümüşhanespor-K. Erciyes
Etimesgut B.-1461 Trabzon

7. Hafta
Kastamonu 1966-1461 Trabzon
Ankaragücü-Niğde B.
Aydınspor 1923-İnegölspor
K. Erciyes-Tokatspor
Hatayspor-Gümüşhanespor
Kırklarelispor-Karşıyaka
Tuzlaspor-Sarıyer
Bugsas-Eyüpspor
Menemen B.-Etimesgut B.

8. Hafta
Karşıyaka-Kastamonu 1966
Etimesgut B.-Bugsas
Sarıyer-Ankaragücü
Eyüpspor-Tuzlaspor
Gümüşhane-Aydınspor 1923
1461 Trabzon-Menemen B.
Tokatspor-Hatayspor
Niğde B.-K. Erciyes
İnegölspor-Kırklarelispor

9. Hafta
Aydınspor 1923-Tokatspor
Kastamonu 1966-Menemen B.
Karşıyaka-İnegölspor
Kırklarelispor-Gümüşhane
Ankaragücü-Eyüpspor
K. Erciyes-Sarıyer
Hatayspor-Niğde B.
Tuzlaspor-Etimesgut B.
Bugsas-1461 Trabzon

10. Hafta
İnegölspor-Kastamonu 1966
Menemen B.-Bugsas
Gümüşhanespor-Karşıyaka
Etimesgut B.-Ankaragücü
Niğde B.-Aydınspor 1923
1461 Trabzon-Tuzlaspor
Sarıyer-Hatayspor
Tokatspor-Kırklarelispor
Eyüpspor-K. Erciyes

11. Hafta
Karşıyaka-Tokatspor
Tuzlaspor-Menemen B.
İnegölspor-Gümüşhanespor
Aydınspor 1923-Sarıyer
Hatayspor-Eyüpspor
Kastamonu 1966-Bugsas
Kırklarelispor-Niğde B.
K. Erciyes-Etimesgut B.
Ankaragücü-1461 Trabzon

12. Hafta
Gümüşhane-Kastamonu 1966
Bugsas-Tuzlaspor
Menemen B.-Ankaragücü
Niğde B.-Karşıyaka
Eyüpspor-Aydınspor 1923
Tokatspor-İnegölspor
Etimesgut B.-Hatayspor
1461 Trabzon-K. Erciyes
Sarıyer-Kırklarelispor

13. Hafta
Gümüşhanespor-Tokatspor
Kastamonu 1966-Tuzlaspor
K. Erciyes-Menemen B.
Karşıyaka-Sarıyer
Kırklarelispor-Eyüpspor
İnegölspor-Niğde B.
Ankaragücü-Bugsas
Aydınspor 1923-Etimesgut B.
Hatayspor-1461 Trabzon

14. Hafta
Tokatspor-Kastamonu 1966
Tuzlaspor-Ankaragücü
Eyüpspor-Karşıyaka
1461 Trabzon-Aydınspor 1923
Niğde B.-Gümüşhanespor
Sarıyer-İnegölspor
Menemen B.-Hatayspor
Etimesgut B.-Kırklarelispor
Bugsas-K. Erciyes

15. Hafta
Niğde B.-Tokatspor
Aydınspor 1923-Menemen B.
K. Erciyes-Tuzlaspor
İnegölspor-Eyüpspor
Gümüşhanespor-Sarıyer
Ankaragücü-Kastamonu 1966
Karşıyaka-Etimesgut B.
Hatayspor-Bugsas
Kırklarelispor-1461 Trabzon

16. Hafta
Kastamonu 1966-Niğde B.
1461 Trabzon-Karşıyaka
Eyüpspor-Gümüşhanespor
Etimesgut B.-İnegölspor
Bugsas-Aydınspor 1923
Sarıyer-Tokatspor
Tuzlaspor-Hatayspor
Ankaragücü-K. Erciyes
Menemen B.-Kırklarelispor

17. Hafta
Karşıyaka-Menemen B.
Aydınspor 1923-Tuzlaspor
Hatayspor-Ankaragücü
Tokatspor-Eyüpspor
Niğde B.-Sarıyer
Kırklarelispor-Bugsas
K. Erciyes-Kastamonu 1966
Gümüşhanespor-Etimesgut B.
İnegölspor-1461 Trabzon

18. Hafta
Gümüşhanespor-1461 Trabzon
Sarıyer-Kastamonu 1966
Tokatspor-Etimesgut B.
Karşıyaka-Bugsas
Niğde B.-Eyüpspor
Aydınspor 1923-Ankaragücü
Kırklarelispor-Tuzlaspor
İnegölspor-Menemen B.
Hatayspor-K. Erciyes

19. Hafta
Ankaragücü-Kırklarelispor
Kastamonu 1966-Hatayspor
1461 Trabzon-Tokatspor
Menemen B.-Gümüşhanespor
Bugsas-İnegölspor
K. Erciyes-Aydınspor 1923
Tuzlaspor-Karşıyaka
Eyüpspor-Sarıyer
Etimesgut B.-Niğde B.

20. Hafta
Gümüşhanespor-Bugsas
Sarıyer-Etimesgut B.
Eyüpspor-Kastamonu 1966
Karşıyaka-Ankaragücü
Tokatspor-Menemen B.
İnegölspor-Tuzlaspor
Aydınspor 1923-Hatayspor
Kırklarelispor-K. Erciyes
Niğde B.-1461 Trabzon

21. Hafta
Hatayspor-Kırklarelispor
Bugsas-Tokatspor
Tuzlaspor-Gümüşhanespor
Kastamonu 1966-Aydınspor 1923
Ankaragücü-İnegölspor
K. Erciyes-Karşıyaka
1461 Trabzon-Sarıyer
Etimesgut B.-Eyüpspor
Menemen B.-Niğde B.

22. Hafta
Niğde B.-Bugsas
Etimesgut B.-Kastamonu 1966
Gümüşhanespor-Ankaragücü
Kırklarelispor-Aydınspor 1923
Tokatspor-Tuzlaspor
Sarıyer-Menemen B.
Karşıyaka-Hatayspor
İnegölspor-K. Erciyes
Eyüpspor-1461 Trabzon

23. Hafta
Kastamonu 1966-Kırklarelispor
Hatayspor-İnegölspor
Ankaragücü-Tokatspor
K. Erciyes-Gümüşhanespor
Bugsas-Sarıyer
Aydınspor 1923-Karşıyaka
Menemen B.-Eyüpspor
1461 Trabzon-Etimesgut B.
Tuzlaspor-Niğde B.

24. Hafta
Eyüpspor-Bugsas
1461 Trabzon-Kastamonu 1966
Niğde B.-Ankaragücü
Sarıyer-Tuzlaspor
İnegölspor-Aydınspor 1923
Etimesgut B.-Menemen B.
Gümüşhanespor-Hatayspor
Tokatspor-K. Erciyes
Karşıyaka-Kırklarelispor

25. Hafta
Kırklarelispor-İnegölspor
Hatayspor-Tokatspor
Aydınspor 1923-Gümüşhane
Kastamonu 1966-Karşıyaka
Tuzlaspor-Eyüpspor
Ankaragücü-Sarıyer
Bugsas-Etimesgut B.
K. Erciyes-Niğde B.
Menemen B.-1461 Trabzon

26. Hafta
1461 Trabzon-Bugsas
Menemen B.-Kastamonu 1966
İnegölspor-Karşıyaka
Eyüpspor-Ankaragücü
Tokatspor-Aydınspor 1923
Etimesgut B.-Tuzlaspor
Niğde B.-Hatayspor
Gümüşhane-Kırklarelispor
Sarıyer-K. Erciyes

27. Hafta
Kırklarelispor-Tokatspor
Bugsas-Menemen B.
Karşıyaka-Gümüşhanespor
Kastamonu 1966-İnegölspor
Hatayspor-Sarıyer
K. Erciyes-Eyüpspor
Ankaragücü-Etimesgut B.
Aydınspor 1923-Niğde B.
Tuzlaspor-1461 Trabzon

28. Hafta
Bugsas-Kastamonu 1966
Tokatspor-Karşıyaka
1461 Trabzon-Ankaragücü
Sarıyer-Aydınspor 1923
Menemen B.-Tuzlaspor
Etimesgut B.-K. Erciyes
Niğde B.-Kırklarelispor
Eyüpspor-Hatayspor
Gümüşhanespor-İnegölspor

29. Hafta
İnegölspor-Tokatspor
Ankaragücü-Menemen B.
Kastamonu 1966-Gümüşhane
Aydınspor 1923-Eyüpspor
Kırklarelispor-Sarıyer
Hatayspor-Etimesgut B.
Tuzlaspor-Bugsas
K. Erciyes-1461 Trabzon
Karşıyaka-Niğde B.

30. Hafta
Tuzlaspor-Kastamonu 1966
Bugsas-Ankaragücü
Sarıyer-Karşıyaka
Tokatspor-Gümüşhanespor
Niğde B.-İnegölspor
Etimesgut B.-Aydınspor 1923
1461 Trabzon-Hatayspor
Eyüpspor-Kırklarelispor
Menemen B.-K. Erciyes

31. Hafta
Kastamonu 1966-Tokatspor
Hatayspor-Menemen B.
Ankaragücü-Tuzlaspor
İnegölspor-Sarıyer
Karşıyaka-Eyüpspor
Kırklarelispor-Etimesgut B.
K. Erciyes-Bugsas
Gümüşhanespor-Niğde B.
Aydınspor 1923-1461 Trabzon

32. Hafta
Tokatspor-Niğde B.
Etimesgut B.-Karşıyaka
Kastamonu 1966-Ankaragücü
Sarıyer-Gümüşhanespor
Eyüpspor-İnegölspor
Menemen B.-Aydınspor 1923
Bugsas-Hatayspor
Tuzlaspor-K. Erciyes
1461 Trabzon-Kırklarelispor

33. Hafta
Kırklarelispor-Menemen B.
Hatayspor-Tuzlaspor
K. Erciyes-Ankaragücü
Gümüşhanespor-Eyüpspor
Tokatspor-Sarıyer
Aydınspor 1923-Bugsas
İnegölspor-Etimesgut B.
Niğde B.-Kastamonu 1966
Karşıyaka-1461 Trabzon

34. Hafta
Sarıyer-Niğde B.
Menemen B.-Karşıyaka
Tuzlaspor-Aydınspor 1923
Etimesgut B.-Gümüşhane
1461 Trabzon-İnegölspor
Bugsas-Kırklarelispor
Kastamonu 1966-K. Erciyes
Ankaragücü-Hatayspor
Eyüpspor-Tokatspor

Spor Toto 3. Lig

1. Grup Fikstürü

1. Hafta
Bayburt GÖİ-Ankara Demir
Kocaelispor-Tekirdağspor
Kızılcaabölük-Sancaktepe B.
Manavgatspor-Van BB
Altay-24Erzincanspor
Çorum B.-Beylerbeyi
Kartalspor-Gölcükspor
Kütahyaspor-Erzin B.
B. Nilüferspor-Cizrespor

2. Hafta
Beylerbeyi-Kızılcaabölükspor
Gölcükspor-Altay
Tekirdağspor-Kartalspor
24Erzincanspor-Çorum B.
Erzin B.-B. Nilüferspor
Van BB-Kütahyaspor
Cizrespor-Bayburt GÖİ
Sancaktepe B.-Kozan B.
Ankara Demir-Kocaelispor

3. Hafta
Altay-Tekirdağspor
Kartalspor-Ankara Demirspor
Kütahyaspor-Manavgatspor
B. Nilüferspor-Van BB
Kızılcaabölük-24Erzincanspor
Çorum Belediye-Gölcükspor
Kozan B.-Beylerbeyi
Bayburt GÖİ-Erzin B.
Kocaelispor-Cizrespor

4. Hafta
Gölcükspor-Kızılcaabölükspor
Cizrespor-Kartalspor
Ankara Demirspor-Altay
Manavgatspor-B. Nilüferspor
Tekirdağspor-Çorum B.
Erzin B.-Kocaelispor
24Erzincanspor-Kozan B.
Van BB-Bayburt GÖİ
Beylerbeyi-Sancaktepe B.

5. Hafta
Bayburt GÖİ-Manavgatspor
B. Nilüferspor-Kütahyaspor
Çorum B.-Ankara Demirspor
Kızılcaabölükspor-Tekirdağspor
Sancaktepe B.-24Erzincanspor
Kocaelispor-Van BB
Kozan B.-Gölcükspor
Kartalspor-Erzin B.
Altay-Cizrespor

6. Hafta
Ankara Demir-Kızılcaabölük
24Erzincanspor-Beylerbeyi
Van BB-Kartalspor
Erzin B.-Altay
Cizrespor-Çorum B.
Tekirdağspor-Kozan B.
Kütahyaspor-Bayburt GÖİ
Manavgatspor-Kocaelispor
Gölcükspor-Sancaktepe B.

7. Hafta
Kartalspor-Manavgatspor
Kocaelispor-Kütahyaspor
Sancaktepe B.-Tekirdağspor
Kozan B.-Ankara Demirspor
Altay-Van BB
Bayburt GÖİ-B. Nilüferspor
Beylerbeyi-Gölcükspor
Çorum B.-Erzin B.
Kızılcaabölükspor-Cizrespor

8. Hafta
Erzin B.-Kızılcaabölükspor
Tekirdağspor-Beylerbeyi
Manavgatspor-Altay
Kütahyaspor-Kartalspor
Gölcükspor-24Erzincanspor
Van BB-Çorum B.
Cizrespor-Kozan B.
B. Nilüferspor-Kocaelispor
Ankara Demir-Sancaktepe B.

9. Hafta
Kocaelispor-Bayburt GÖİ
Çorum B.-Manavgatspor
Altay-Kütahyaspor
Beylerbeyi-Ankara Demir
24Erzincanspor-Tekirdağspor
Kartalspor-B. Nilüferspor
Kızılcaabölükspor-Van BB
Sancaktepe B.-Cizrespor
Kozan B.-Erzin B.

10. Hafta
Tekirdağspor-Gölcükspor
Manavgatspor-Kızılcaabölük
Ankara Demir-24Erzincan
Kütahyaspor-Çorum B.
Bayburt GÖİ-Kartalspor
B. Nilüferspor-Altay
Cizrespor-Beylerbeyi
Van BB-Kozan B.
Erzin B.-Sancaktepe B.

11. Hafta
Altay-Bayburt GÖİ
Kızılcaabölük-Kütahyaspor
Kartalspor-Kocaelispor
Gölcükspor-Ankara Demir
Çorum B.-B. Nilüferspor
Sancaktepe B.-Van BB
Kozan B.-Manavgatspor
Beylerbeyi-Erzin B.
24Erzincanspor-Cizrespor

12. Hafta
B. Nilüferspor-Kızılcaabölük
Erzin B.-24Erzincanspor
Bayburt GÖİ-Çorum B.
Van BB-Beylerbeyi
Cizrespor-Gölcükspor
Kocaelispor-Altay
Ankara Demir-Tekirdağspor
Kütahyaspor-Kozan B.
Manavgatspor-Sancaktepe B.

13. Hafta
Beylerbeyi-Manavgatspor
Sancaktepe B.-Kütahyaspor
Kızılcaabölükspor-Bayburt GÖİ
Çorum Belediye-Kocaelispor
Altay-Kartalspor
Kozan Bld.Spor-B. Nilüferspor
24Erzincanspor-Van BB
Gölcükspor-Erzin B.
Tekirdağspor-Cizrespor

14. Hafta
Van BB-Gölcükspor
Kocaelispor-Kızılcaabölükspor
Manavgatspor-24Erzincan
Kartalspor-Çorum B.
Kütahyaspor-Beylerbeyi
Bayburt GÖİ-Kozan B.
Erzin B.-Tekirdağspor
Cizrespor-Ankara Demirspor
B. Nilüferspor-Sancaktepe B.

15. Hafta
24Erzincanspor-Kütahyaspor
Sancaktepe B.-Bayburt GÖİ
Kozan B.-Kocaelispor
Kızılcaabölükspor-Kartalspor
Çorum Belediye-Altay
Beylerbeyi-B. Nilüferspor
Gölcükspor-Manavgatspor
Tekirdağspor-Van BB
Ankara Demirspor-Erzin B.

16. Hafta
Altay-Kızılcaabölükspor
Kütahyaspor-Gölcükspor
Erzin B.-Cizrespor
B. Nilüferspor-24Erzincan
Bayburt GÖİ-Beylerbeyi
Kartalspor-Kozan B.
Van BB-Ankara Demirspor
Manavgatspor-Tekirdağspor
Kocaelispor-Sancaktepe B.

17. Hafta
Ankara Demir-Manavgatspor
24Erzincanspor-Bayburt GÖİ
Tekirdağspor-Kütahyaspor
Beylerbeyi-Kocaelispor
Sancaktepe B.-Kartalspor
Gölcükspor-B. Nilüferspor
Kozan B.-Altay
Kızılcaabölükspor-Çorum B.
Cizrespor-Van BB

18. Hafta
Kocaelispor-24Erzincanspor
Kartalspor-Beylerbeyi
B. Nilüferspor-Tekirdağspor
Çorum Belediye-Kozan B.
Kütahyaspor-Ankara Demir
Altay-Sancaktepe B.
Manavgatspor-Cizrespor
Van BB-Erzin B.
Bayburt GÖİ-Gölcükspor

19. Hafta
Kozan B.-Kızılcaabölükspor
Erzin B.-Manavgatspor
Cizrespor-Kütahyaspor
Tekirdağspor-Bayburt GÖİ
Gölcükspor-Kocaelispor
24Erzincanspor-Kartalspor
Beylerbeyi-Altay
Sancaktepe B.-Çorum B.
Ankara Demir-B. Nilüferspor

20. Hafta
Cizrespor-B. Nilüferspor
Beylerbeyi-Çorum B.
24Erzincanspor-Altay
Gölcükspor-Kartalspor
Tekirdağspor-Kocaelispor
Ankara Demir-Bayburt GÖİ
Erzin B.-Kütahyaspor
Van BB-Manavgatspor
Sancaktepe B.-Kızılcaabölük

21. Hafta
B. Nilüferspor-Erzin B.
Bayburt GÖİ-Cizrespor
Kozan B.-Sancaktepe B.
Kocaelispor-Ankara Demir
Kartalspor-Tekirdağspor
Kızılcaabölükspor-Beylerbeyi
Altay-Gölcükspor
Çorum B.-24Erzincanspor
Kütahyaspor-Van BB

22. Hafta
Gölcükspor-Çorum B.
Van BB-B. Nilüferspor
Ankara Demirspor-Kartalspor
Tekirdağspor-Altay
Cizrespor-Kocaelispor
Beylerbeyi-Kozan B.
Manavgatspor-Kütahyaspor
Erzin B.-Bayburt GÖİ
24Erzincanspor-Kızılcaabölük

23. Hafta
Kocaelispor-Erzin B.
Kartalspor-Cizrespor
B. Nilüferspor-Manavgatspor
Altay-Ankara Demirspor
Çorum B.-Tekirdağspor
Kızılcaabölükspor-Gölcükspor
Sancaktepe B.-Beylerbeyi
Bayburt GÖİ-Van BB
Kozan B.-24Erzincanspor

24. Hafta
Ankara Demirspor-Çorum B.
Kütahyaspor-B. Nilüferspor
Cizrespor-Altay
Erzin B.-Kartalspor
Gölcükspor-Kozan B.
Van BB-Kocaelispor
24Erzincan-Sancaktepe B.
Manavgatspor-Bayburt GÖİ
Tekirdağspor-Kızılcaabölük

25. Hafta
Altay-Erzin B.
Çorum B.-Cizrespor
Bayburt GÖİ-Kütahyaspor
Kozan B.-Tekirdağspor
Kızılcaabölük-Ankara Demir
Sancaktepe B.-Gölcükspor
Beylerbeyi-24Erzincanspor
Kartalspor-Van BB
Kocaelispor-Manavgatspor

26. Hafta
Erzin B.-Çorum B.
Gölcükspor-Beylerbeyi
Manavgatspor-Kartalspor
Van BB-Altay
Ankara Demir-Kozan B.
Kütahyaspor-Kocaelispor
B. Nilüferspor-Bayburt GÖİ
Tekirdağspor-Sancaktepe B.
Cizrespor-Kızılcaabölükspor

27. Hafta
Kızılcaabölükspor-Erzin B.
Kozan B.-Cizrespor
Altay-Manavgatspor
Kartalspor-Kütahyaspor
Beylerbeyi-Tekirdağspor
Sancaktepe B.-Ankara Demir
Kocaelispor-B. Nilüferspor
24Erzincanspor-Gölcükspor
Çorum Belediye-Van BB

28. Hafta
Tekirdağspor-24Erzincanspor
Manavgatspor-Çorum B.
B. Nilüferspor-Kartalspor
Ankara Demir-Beylerbeyi
Kütahyaspor-Altay
Bayburt GÖİ-Kocaelispor
Erzin B.-Kozan B.
Cizrespor-Sancaktepe B.
Van BB-Kızılcaabölükspor

29. Hafta
Beylerbeyi-Cizrespor
Sancaktepe B.-Erzin B.
Kızılcaabölük-Manavgatspor
Çorum Belediye-Kütahyaspor
Kartalspor-Bayburt GÖİ
24Erzincan-Ankara Demir
Gölcükspor-Tekirdağspor
Altay-B. Nilüferspor
Kozan Bld.Spor-Van BB

30. Hafta
Cizrespor-24Erzincanspor
B. Nilüferspor-Çorum B.
Bayburt GÖİ-Altay
Kocaelispor-Kartalspor
Erzin B.-Beylerbeyi
Ankara Demir-Gölcükspor
Manavgatspor-Kozan B.
Van BB-Sancaktepe B.
Kütahyaspor-Kızılcaabölük

31. Hafta
24Erzincanspor-Erzin B.
Gölcükspor-Cizrespor
Sancaktepe B.-Manavgatspor
Çorum B.-Bayburt GÖİ
Kozan B.-Kütahyaspor
Altay-Kocaelispor
Tekirdağspor-Ankara Demir
Kızılcaabölük-B. Nilüferspor
Beylerbeyi-Van BB

32. Hafta
Van BB-24Erzincanspor
Kocaelispor-Çorum B.
Erzin B.-Gölcükspor
Manavgatspor-Beylerbeyi
Kartalspor-Altay
Cizrespor-Tekirdağspor
B. Nilüferspor-Kozan B.
Kütahyaspor-Sancaktepe B.
Bayburt GÖİ-Kızılcaabölükspor

33. Hafta
Tekirdağspor-Erzin B.
Ankara Demirspor-Cizrespor
24Erzincanspor-Manavgat
Beylerbeyi-Kütahyaspor
Kozan B.-Bayburt GÖİ
Kızılcaabölükspor-Kocaelispor
Sancaktepe B.-B. Nilüferspor
Çorum B.-Kartalspor
Gölcükspor-Van BB

34. Hafta
Kütahyaspor-24Erzincan
Altay-Çorum B.
B. Nilüferspor-Beylerbeyi
Manavgatspor-Gölcükspor
Kocaelispor-Kozan B.
Van BB-Tekirdağspor
Erzin B.-Ankara Demirspor
Bayburt GÖİ-Sancaktepe B.
Kartalspor-Kızılcaabölükspor

35. Hafta
Cizrespor-Erzin B.
Tekirdağspor-Manavgatspor
Beylerbeyi-Bayburt GÖİ
Gölcükspor-Kütahyaspor
Sancaktepe B.-Kocaelispor
Kızılcaabölükspor-Altay
Kozan B.-Kartalspor
24Erzincanspor-B. Nilüferspor
Ankara Demirspor-Van BB

36. Hafta
Bayburt GÖİ-24Erzincanspor
B. Nilüferspor-Gölcükspor
Kocaelispor-Beylerbeyi
Altay-Kozan B.
Manavgatspor-Ankara Demir
Kütahyaspor-Tekirdağspor
Kartalspor-Sancaktepe B.
Çorum Belediye-Kızılcaabölük
Van BB-Cizrespor

37. Hafta
Cizrespor-Manavgatspor
Ankara Demir-Kütahyaspor
Gölcükspor-Bayburt GÖİ
24Erzincanspor-Kocaelispor
Beylerbeyi-Kartalspor
Sancaktepe B.-Altay
Erzin B.-Van BB
Tekirdağspor-B. Nilüferspor
Kozan B.-Çorum B.

38. Hafta
Kartalspor-24Erzincanspor
Altay-Beylerbeyi
Kızılcaabölükspor-Kozan B.
Bayburt GÖİ-Tekirdağspor
B. Nilüferspor-Ankara Demir
Çorum B.-Sancaktepe B.
Kütahyaspor-Cizrespor
Manavgatspor-Erzin B.
Kocaelispor-Gölcükspor

Spor Toto 3. Lig

2. Grup Fikstürü

1. Hafta
Kırkhanspor-Batman Petrol
Düzcespor-Silivrispor
Erbaaspor-Dardanelspor
Yomraspor-TM Kırıkkale
Tire 1922-Derincespor
H. E. Adıvar-Manisa BB
Dersimspor-Kemer 2003
Pazarspor-Yeşil Bursa
B.B Bodrumspor-Çatalcaspor

2. Hafta
Kemer 2003-B.B Bodrumspor
Silivrispor-Dersimspor
Dardanelspor-Tire 1922
Çatalcaspor-Pazarspor
Derincespor-H. E. Adıvar
Yeşil Bursa-Erbaaspor
TM Kırıkkale-Kırkhanspor
Manisa BB-Yomraspor
Batman Petrol-Düzcespor

3. Hafta
B.B Bodrumspor-Silivrispor
Dersimspor-Batman Petrol
H. E. Adıvar-Dardanelspor
Yomraspor-Kırkhanspor
Manisa BB-Derincespor
Düzcespor-TM Kırıkkale
Pazarspor-Kemer 2003
Tire 1922-Yeşil Bursa
Erbaaspor-Çatalcaspor

4. Hafta
Batman Petrol-B.B Bodrumspor
Çatalcaspor-Tire 1922
Kemer 2003-Erbaaspor
Silivrispor-Pazarspor
Yeşil Bursa-H. E. Adıvar
Derincespor-Yomraspor
Dardanelspor-Manisa BB
Kırkhanspor-Düzcespor
TM Kırıkkale-Dersimspor

5. Hafta
Yomraspor-Düzcespor
Derincespor-Dardanelspor
Pazarspor-Batman Petrol
Erbaaspor-Silivrispor
Dersimspor-Kırkhanspor
B.B Bodrumspor-TM Kırıkkale
Tire 1922-Kemer 2003
Manisa BB-Yeşil Bursa
H. E. Adıvar-Çatalcaspor

6. Hafta
Düzcespor-Dersimspor
Kırkhanspor-B.B Bodrumspor
Silivrispor-Tire 1922
TM Kırıkkale-Pazarspor
Kemer 2003-H. E. Adıvar
Çatalcaspor-Manisa BB
Batman Petrol-Erbaaspor
Yeşil Bursa-Derincespor
Dardanelspor-Yomraspor

7. Hafta
Pazarspor-Kırkhanspor
Erbaaspor-TM Kırıkkale
H. E. Adıvar-Silivrispor
Tire 1922-Batman Petrol
B.B Bodrumspor-Düzcespor
Manisa BB-Kemer 2003
Dardanelspor-Yeşil Bursa
Derincespor-Çatalcaspor
Yomraspor-Dersimspor

8. Hafta
Dersimspor-B.B Bodrumspor
TM Kırıkkale-Tire 1922
Düzcespor-Pazarspor
Kırkhanspor-Erbaaspor
Batman Petrol-H. E. Adıvar
Çatalcaspor-Dardanelspor
Kemer 2003-Derincespor
Yeşil Bursa-Yomraspor
Silivrispor-Manisa BB

9. Hafta
Tire 1922-Kırkhanspor
H. E. Adıvar-TM Kırıkkale
Erbaaspor-Düzcespor
Manisa BB-Batman Petrol
Derincespor-Silivrispor
Dardanelspor-Kemer 2003
Yomraspor-B.B Bodrumspor
Yeşil Bursa-Çatalcaspor
Pazarspor-Dersimspor

10. Hafta
Düzcespor-Tire 1922
Kemer 2003-Yeşil Bursa
Dersimspor-Erbaaspor
B.B Bodrumspor-Pazarspor
Kırkhanspor-H. E. Adıvar
Silivrispor-Dardanelspor
Batman Petrol-Derincespor
TM Kırıkkale-Manisa BB
Çatalcaspor-Yomraspor

11. Hafta
Manisa BB-Kırkhanspor
Derincespor-TM Kırıkkale
H. E. Adıvar-Düzcespor
Yeşil Bursa-Silivrispor
Dardanelspor-Batman Petrol
Yomraspor-Pazarspor
Çatalcaspor-Kemer 2003
Erbaaspor-B.B Bodrumspor
Tire 1922-Dersimspor

12. Hafta
B.B Bodrumspor-Tire 1922
Silivrispor-Çatalcaspor
Batman Petrol-Yeşil Bursa
Pazarspor-Erbaaspor
Dersimspor-H. E. Adıvar
TM Kırıkkale-Dardanelspor
Kırkhanspor-Derincespor
Düzcespor-Manisa BB
Kemer 2003-Yomraspor

13. Hafta
Dardanelspor-Kırkhanspor
Yeşil Bursa-TM Kırıkkale
Derincespor-Düzcespor
Kemer 2003-Silivrispor
Çatalcaspor-Batman Petrol
Yomraspor-Erbaaspor
Tire 1922-Pazarspor
Manisa BB-Dersimspor
H. E. Adıvar-B.B Bodrumspor

14. Hafta
Batman Petrol-Kemer 2003
Pazarspor-H. E. Adıvar
B.B Bodrumspor-Manisa BB
Erbaaspor-Tire 1922
Kırkhanspor-Yeşil Bursa
TM Kırıkkale-Çatalcaspor
Düzcespor-Dardanelspor
Dersimspor-Derincespor
Silivrispor-Yomraspor

15. Hafta
Tire 1922-Yomraspor
Çatalcaspor-Kırkhanspor
Kemer 2003-TM Kırıkkale
Yeşil Bursa-Düzcespor
Batman Petrol-Silivrispor
Derincespor-B.B Bodrumspor
Manisa BB-Pazarspor
H. E. Adıvar-Erbaaspor
Dardanelspor-Dersimspor

16. Hafta
Kırkhanspor-Kemer 2003
Erbaaspor-Manisa BB
Tire 1922-H. E. Adıvar
Dersimspor-Yeşil Bursa
Düzcespor-Çatalcaspor
TM Kırıkkale-Silivrispor
Yomraspor-Batman Petrol
B.B Bodrumspor-Dardanelspor
Pazarspor-Derincespor

17. Hafta
Silivrispor-Kırkhanspor
H. E. Adıvar-Yomraspor
Batman Petrol-TM Kırıkkale
Kemer 2003-Düzcespor
Manisa BB-Tire 1922
Yeşil Bursa-B.B Bodrumspor
Çatalcaspor-Dersimspor
Derincespor-Erbaaspor
Dardanelspor-Pazarspor

18. Hafta
Yeşil Bursa-Pazarspor
Dardanelspor-Erbaaspor
Manisa BB-H. E. Adıvar
Çatalcaspor-B.B Bodrumspor
Derincespor-Tire 1922
Silivrispor-Düzcespor
TM Kırıkkale-Yomraspor
Batman Petrol-Kırkhanspor
Kemer 2003-Dersimspor

19. Hafta
H. E. Adıvar-Derincespor
Kırkhanspor-TM Kırıkkale
Dersimspor-Silivrispor
Düzcespor-Batman Petrol
Tire 1922-Dardanelspor
Erbaaspor-Yeşil Bursa
Pazarspor-Çatalcaspor
Yomraspor-Manisa BB
B.B Bodrumspor-Kemer 2003

20. Hafta
Kemer 2003-Pazarspor
Dardanelspor-H. E. Adıvar
Çatalcaspor-Erbaaspor
Yeşil Bursa-Tire 1922
Silivrispor-B.B Bodrumspor
TM Kırıkkale-Düzcespor
Kırkhanspor-Yomraspor
Derincespor-Manisa BB
Batman Petrol-Dersimspor

21. Hafta
Dersimspor-TM Kırıkkale
Düzcespor-Kırkhanspor
Yomraspor-Derincespor
Manisa BB-Dardanelspor
B.B Bodrumspor-Batman Petrol
Pazarspor-Silivrispor
Tire 1922-Çatalcaspor
Erbaaspor-Kemer 2003
H. E. Adıvar-Yeşil Bursa

22. Hafta
Kemer 2003-Tire 1922
TM Kırıkkale-B.B Bodrumspor
Silivrispor-Erbaaspor
Çatalcaspor-H. E. Adıvar
Batman Petrol-Pazarspor
Dardanelspor-Derincespor
Yeşil Bursa-Manisa BB
Düzcespor-Yomraspor
Kırkhanspor-Dersimspor

22. Hafta
B.B Bodrum-Kırkhanspor
Pazarspor-TM Kırıkkale
Tire 1922-Silivrispor
Erbaaspor-Batman Petrol
Yomraspor-Dardanelspor
Dersimspor-Düzcespor
H. E. Adıvar-Kemer 2003
Manisa BB-Çatalcaspor
Derincespor-Yeşil Bursa

24. Hafta
Batman Petrol-Tire 1922
Düzcespor-B.B Bodrumspor
Kırkhanspor-Pazarspor
Kemer 2003-Manisa BB
Silivrispor-H. E. Adıvar
TM Kırıkkale-Erbaaspor
Yeşil Bursa-Dardanelspor
Çatalcaspor-Derincespor
Dersimspor-Yomraspor

25. Hafta
Erbaaspor-Kırkhanspor
Tire 1922-TM Kırıkkale
Pazarspor-Düzcespor
H. E. Adıvar-Batman Petrol
Manisa BB-Silivrispor
Derincespor-Kemer 2003
B.B Bodrumspor-Dersimspor
Yomraspor-Yeşil Bursa
Dardanelspor-Çatalcaspor

26. Hafta
Kırkhanspor-Tire 1922
Çatalcaspor-Yeşil Bursa
Dersimspor-Pazarspor
Düzcespor-Erbaaspor
TM Kırıkkale-H. E. Adıvar
Silivrispor-Derincespor
Kemer 2003-Dardanelspor
B.B Bodrumspor-Yomraspor
Batman Petrol-Manisa BB

27. Hafta
H. E. Adıvar-Kırkhanspor
Manisa BB-TM Kırıkkale
Dardanelspor-Silivrispor
Derincespor-Batman Petrol
Tire 1922-Düzcespor
Yeşil Bursa-Kemer 2003
Pazarspor-B.B Bodrumspor
Yomraspor-Çatalcaspor
Erbaaspor-Dersimspor

28. Hafta
Kemer 2003-Çatalcaspor
Dersimspor-Tire 1922
Silivrispor-Yeşil Bursa
Düzcespor-H. E. Adıvar
B.B Bodrumspor-Erbaaspor
Kırkhanspor-Manisa BB
Batman Petrol-Dardanelspor
TM Kırıkkale-Derincespor
Pazarspor-Yomraspor

29. Hafta
Derincespor-Kırkhanspor
Dardanelspor-TM Kırıkkale
Manisa BB-Düzcespor
Yeşil Bursa-Batman Petrol
Çatalcaspor-Silivrispor
Yomraspor-Kemer 2003
Erbaaspor-Pazarspor
Tire 1922-B.B Bodrumspor
H. E. Adıvar-Dersimspor

30. Hafta
Pazarspor-Tire 1922
Batman Petrol-Çatalcaspor
TM Kırıkkale-Yeşil Bursa
Silivrispor-Kemer 2003
Dersimspor-Manisa BB
B.B Bodrumspor-H. E. Adıvar
Kırkhanspor-Dardanelspor
Düzcespor-Derincespor
Erbaaspor-Yomraspor

31. Hafta
Yeşil Bursa-Kırkhanspor
Çatalcaspor-TM Kırıkkale
Yomraspor-Silivrispor
Dardanelspor-Düzcespor
Kemer 2003-Batman Petrol
Tire 1922-Erbaaspor
H. E. Adıvar-Pazarspor
Manisa BB-B.B Bodrumspor
Derincespor-Dersimspor

32. Hafta
Kırkhanspor-Çatalcaspor
Düzcespor-Yeşil Bursa
Yomraspor-Tire 1922
TM Kırıkkale-Kemer 2003
Erbaaspor-H. E. Adıvar
Pazarspor-Manisa BB
Silivrispor-Batman Petrol
Dersimspor-Dardanelspor
B.B Bodrumspor-Derincespor

33. Hafta
Kemer 2003-Kırkhanspor
Batman Petrol-Yomraspor
Silivrispor-TM Kırıkkale
Çatalcaspor-Düzcespor
Manisa BB-Erbaaspor
Derincespor-Pazarspor
H. E. Adıvar-Tire 1922
Dardanelspor-B.B Bodrum
Yeşil Bursa-Dersimspor

34. Hafta
Dersimspor-Çatalcaspor
B.B Bodrumspor-Yeşil Bursa
Düzcespor-Kemer 2003
Yomraspor-H. E. Adıvar
Pazarspor-Dardanelspor
TM Kırıkkale-Batman Petrol
Kırkhanspor-Silivrispor
Tire 1922-Manisa BB
Erbaaspor-Derincespor

Spor Toto 3. Lig

3. Grup Fikstürü

1. Hafta
Orduspor-Bayrampaşa
Denizli BB-Muğlaspor
Payasspor-Bergama B.
Diyarbakirspor-Tarsus İ.Y.
Sultanbeyli B.-Düzyurtspor
Sakaryaspor-Ankara Adliye
Elaziz B.-Afjet Afyon
Darica GB-Maltepespor
Orhangazi-12 Bingölspor

2. Hafta
12 Bingölspor-Orduspor
Ankara Adliye-Darica GB
Bergama B.-Sakaryaspor
Maltepespor-Denizli BB
Muğlaspor-Orhangazi
Düzyurtspor-Payasspor
Tarsus İ.Y.-Elaziz B.
Bayrampaşa-Diyarbakirspor
Afjet Afyon-Sultanbeyli B.

3. Hafta
Elaziz B.-Sultanbeyli B.
Sakaryaspor-Düzyurtspor
Denizli BB-Ankara Adliye
Darica GB-Bergama B.
Orduspor-Muğlaspor
Tarsus İ.Y.-Bayrampaşa
Payasspor-Afjet Afyon
Orhangazi-Maltepespor
Diyarbakirspor-12 Bingölspor

4. Hafta
Afjet Afyon-Sakaryaspor
Düzyurtspor-Darica GB
Bayrampaşa-Elaziz B.
Sultanbeyli B.-Payasspor
Ankara Adliye-Orhangazi
Maltepespor-Orduspor
Bergama B.-Denizli BB
12 Bingölspor-Tarsus İ.Y.
Muğlaspor-Diyarbakirspor

5. Hafta
Orduspor-Ankara Adliye
Denizli BB-Düzyurtspor
Sakaryaspor-Sultanbeyli B.
Orhangazi-Bergama B.
Tarsus İ.Y.-Muğlaspor
Elaziz B.-Payasspor
Bayrampaşa-12 Bingölspor
Darica GB-Afjet Afyon
Diyarbakirspor-Maltepespor

6. Hafta
Sultanbeyli B.-Darica GB
Bergama B.-Orduspor
Payasspor-Sakaryaspor
12 Bingölspor-Elaziz B.
Afjet Afyon-Denizli BB
Düzyurtspor-Orhangazi
Muğlaspor-Bayrampaşa
Maltepespor-Tarsus İ.Y.
Ankara Adliye-Diyarbakirspor

7. Hafta
Tarsus İ.Y.-Ankara Adliye
Denizli BB-Sultanbeyli B.
Orduspor-Düzyurtspor
Diyarbakirspor-Bergama B.
12 Bingölspor-Muğlaspor
Darica GB-Payasspor
Elaziz B.-Sakaryaspor
Orhangazi-Afjet Afyon
Bayrampaşa-Maltepespor

8. Hafta
Sakaryaspor-Darica GB
Afjet Afyon-Orduspor
Muğlaspor-Elaziz B.
Sultanbeyli B.-Orhangazi
Payasspor-Denizli BB
Ankara Adliye-Bayrampaşa
Bergama B.-Tarsus İ.Y.
Düzyurtspor-Diyarbakirspor
Maltepespor-12 Bingölspor

9. Hafta
12 Bingölspor-Ankara Adliye
Tarsus İ.Y.-Düzyurtspor
Orduspor-Sultanbeyli B.
Bayrampaşa-Bergama B.
Orhangazi-Payasspor
Muğlaspor-Maltepespor
Diyarbakirspor-Afjet Afyon
Denizli BB-Sakaryaspor
Elaziz B.-Darica GB

10. Hafta
Payasspor-Orduspor
Bergama B.-12 Bingölspor
Maltepespor-Elaziz B.
Darica GB-Denizli BB
Sakaryaspor-Orhangazi
Ankara Adliye-Muğlaspor
Düzyurtspor-Bayrampaşa
Afjet Afyon-Tarsus İ.Y.
Sultanbeyli B.-Diyarbakirspor

11. Hafta
Bayrampaşa-Afjet Afyon
Maltepespor-Ankara Adliye
Tarsus İ.Y.-Sultanbeyli B.
12 Bingölspor-Düzyurtspor
Muğlaspor-Bergama B.
Elaziz B.-Denizli BB
Diyarbakirspor-Payasspor
Orhangazi-Darica GB
Orduspor-Sakaryaspor

12. Hafta
Bergama B.-Maltepespor
Ankara Adliye-Elaziz B.
Darica GB-Orduspor
Denizli BB-Orhangazi
Sultanbeyli B.-Bayrampaşa
Düzyurtspor-Muğlaspor
Payasspor-Tarsus İ.Y.
Sakaryaspor-Diyarbakirspor
Afjet Afyon-12 Bingölspor

13. Hafta
Muğlaspor-Afjet Afyon
Maltepespor-Düzyurtspor
12 Bingölspor-Sultanbeyli B.
Ankara Adliye-Bergama B.
Elaziz B.-Orhangazi
Orduspor-Denizli BB
Bayrampaşa-Payasspor
Diyarbakirspor-Darica GB
Tarsus İ.Y.-Sakaryaspor

14. Hafta
Afjet Afyon-Maltepespor
Orhangazi-Orduspor
Bergama B.-Elaziz B.
Payasspor-12 Bingölspor
Darica GB-Tarsus İ.Y.
Sultanbeyli B.-Muğlaspor
Sakaryaspor-Bayrampaşa
Düzyurtspor-Ankara Adliye
Denizli BB-Diyarbakirspor

15. Hafta
Maltepespor-Sultanbeyli B.
Düzyurtspor-Bergama B.
Orduspor-Elaziz B.
Muğlaspor-Payasspor
Tarsus İ.Y.-Denizli BB
Diyarbakirspor-Orhangazi
Bayrampaşa-Darica GB
Ankara Adliye-Afjet Afyon
12 Bingölspor-Sakaryaspor

16. Hafta
Payasspor-Maltepespor
Afjet Afyon-Bergama B.
Orhangazi-Tarsus İ.Y.
Denizli BB-Bayrampaşa
Sakaryaspor-Muğlaspor
Elaziz B.-Düzyurtspor
Sultanbeyli B.-Ankara Adliye
Orduspor-Diyarbakirspor
Darica GB-12 Bingölspor

17. Hafta
Düzyurtspor-Afjet Afyon
Bergama B.-Sultanbeyli B.
Tarsus İ.Y.-Orduspor
Muğlaspor-Darica GB
Maltepespor-Sakaryaspor
Bayrampaşa-Orhangazi
12 Bingölspor-Denizli BB
Ankara Adliye-Payasspor
Diyarbakirspor-Elaziz B.

18. Hafta
Afjet Afyon-Elaziz B.
Bergama B.-Payasspor
Muğlaspor-Denizli BB
12 Bingölspor-Orhangazi
Ankara Adliye-Sakaryaspor
Bayrampaşa-Orduspor
Maltepespor-Darica GB
Düzyurtspor-Sultanbeyli B.
Tarsus İ.Y.-Diyarbakirspor

19. Hafta
Darica GB-Ankara Adliye
Sultanbeyli B.-Afjet Afyon
Payasspor-Düzyurtspor
Orhangazi-Muğlaspor
Diyarbakirspor-Bayrampaşa
Elaziz B.-Tarsus İ.Y.
Sakaryaspor-Bergama B.
Denizli BB-Maltepespor
Orduspor-12 Bingölspor

20. Hafta
Muğlaspor-Orduspor
Bergama B.-Darica GB
Düzyurtspor-Sakaryaspor
Maltepespor-Orhangazi
Ankara Adliye-Denizli BB
Afjet Afyon-Payasspor
Sultanbeyli B.-Elaziz B.
Bayrampaşa-Tarsus İ.Y.
12 Bingölspor-Diyarbakirspor

21. Hafta
Orhangazi-Ankara Adliye
Darica GB-Düzyurtspor
Payasspor-Sultanbeyli B.
Denizli BB-Bergama B.
Elaziz B.-Bayrampaşa
Diyarbakirspor-Muğlaspor
Sakaryaspor-Afjet Afyon
Orduspor-Maltepespor
Tarsus İ.Y.-12 Bingölspor

22. Hafta
Ankara Adliye-Orduspor
Afjet Afyon-Darica GB
Sultanbeyli B.-Sakaryaspor
Payasspor-Elaziz B.
Düzyurtspor-Denizli BB
Bergama B.-Orhangazi
12 Bingölspor-Bayrampaşa
Muğlaspor-Tarsus İ.Y.
Maltepespor-Diyarbakirspor

22. Hafta
Denizli BB-Afjet Afyon
Diyarbakir-Ankara Adliye
Darica GB-Sultanbeyli B.
Orhangazi-Düzyurtspor
Orduspor-Bergama B.
Bayrampaşa-Muğlaspor
Elaziz B.-12 Bingölspor
Sakaryaspor-Payasspor
Tarsus İ.Y.-Maltepespor

24. Hafta
Düzyurtspor-Orduspor
Payasspor-Darica GB
Muğlaspor-12 Bingölspor
Sakaryaspor-Elaziz B.
Afjet Afyon-Orhangazi
Sultanbeyli B.-Denizli BB
Maltepespor-Bayrampaşa
Ankara Adliye-Tarsus İ.Y.
Bergama B.-Diyarbakirspor

25. Hafta
Diyarbakirspor-Düzyurtspor
Bayrampaşa-Ankara Adliye
Orhangazi-Sultanbeyli B.
Tarsus İ.Y.-Bergama B.
Elaziz B.-Muğlaspor
Denizli BB-Payasspor
Orduspor-Afjet Afyon
Darica GB-Sakaryaspor
12 Bingölspor-Maltepespor

26. Hafta
Sultanbeyli B.-Orduspor
Darica GB-Elaziz B.
Sakaryaspor-Denizli BB
Payasspor-Orhangazi
Bergama B.-Bayrampaşa
Düzyurtspor-Tarsus İ.Y.
Maltepespor-Muğlaspor
Afjet Afyon-Diyarbakirspor
Ankara Adliye-12 Bingölspor

27. Hafta
Tarsus İ.Y.-Afjet Afyon
Diyarbakir-Sultanbeyli B.
Bayrampaşa-Düzyurtspor
Muğlaspor-Ankara Adliye
12 Bingölspor-Bergama B.
Orduspor-Payasspor
Elaziz B.-Maltepespor
Orhangazi-Sakaryaspor
Denizli BB-Darica GB

28. Hafta
Ankara Adliye-Maltepespor
Sakaryaspor-Orduspor
Denizli BB-Elaziz B.
Darica GB-Orhangazi
Sultanbeyli B.-Tarsus İ.Y.
Bergama B.-Muğlaspor
Afjet Afyon-Bayrampaşa
Payasspor-Diyarbakirspor
Düzyurtspor-12 Bingölspor

29. Hafta
Elaziz B.-Ankara Adliye
Muğlaspor-Düzyurtspor
Bayrampaşa-Sultanbeyli B.
Maltepespor-Bergama B.
Orhangazi-Denizli BB
Tarsus İ.Y.-Payasspor
Orduspor-Darica GB
Diyarbakirspor-Sakaryaspor
12 Bingölspor-Afjet Afyon

30. Hafta
Düzyurtspor-Maltepespor
Denizli BB-Orduspor
Orhangazi-Elaziz B.
Sakaryaspor-Tarsus İ.Y.
Payasspor-Bayrampaşa
Afjet Afyon-Muğlaspor
Bergama B.-Ankara Adliye
Darica GB-Diyarbakirspor
Sultanbeyli B.-12 Bingölspor

31. Hafta
Ankara Adliye-Düzyurtspor
Elaziz B.-Bergama B.
Muğlaspor-Sultanbeyli B.
12 Bingölspor-Payasspor
Diyarbakirspor-Denizli BB
Orduspor-Orhangazi
Maltepespor-Afjet Afyon
Bayrampaşa-Sakaryaspor
Tarsus İ.Y.-Darica GB

32. Hafta
Elaziz B.-Orduspor
Sultanbeyli B.-Maltepespor
Denizli BB-Tarsus İ.Y.
Payasspor-Muğlaspor
Darica GB-Bayrampaşa
Bergama B.-Düzyurtspor
Orhangazi-Diyarbakirspor
Afjet Afyon-Ankara Adliye
Sakaryaspor-12 Bingölspor

33. Hafta
Bergama B.-Afjet Afyon
Ankara Adliye-Sultanbeyli B.
Diyarbakirspor-Orduspor
12 Bingölspor-Darica GB
Muğlaspor-Sakaryaspor
Tarsus İ.Y.-Orhangazi
Bayrampaşa-Denizli BB
Maltepespor-Payasspor
Düzyurtspor-Elaziz B.

34. Hafta
Sakaryaspor-Maltepespor
Afjet Afyon-Düzyurtspor
Payasspor-Ankara Adliye
Elaziz B.-Diyarbakirspor
Orhangazi-Bayrampaşa
Darica GB-Muğlaspor
Orduspor-Tarsus İ.Y.
Sultanbeyli B.-Bergama B.
Denizli BB-12 Bingölspor

İşte hakem listeleri

Süper Lig Hakem Listesi

Cüneyt Çakır

Ali Palabıyık	Ankara
Bülent Yıldırım	Ankara
Yaşar Kemal Uğurlu	Ankara
Serkan Tokat	Ankara
Arda Kardeşler	Bursa
Ümit Öztürk	Denizli
Özgür Yankaya	Edirne
Suat Arslanboğa	Eskişehir
Mete Kalkavan	İstanbul
Cüneyt Çakır	İstanbul
Serkan Çınar	İstanbul
Hüseyin Göçek	İstanbul
Halis Özkahya	İstanbul
Fırat Aydınus	İstanbul
Volkan Bayarslan	İstanbul
Tolga Özkalfa	İzmir
Halil Umut Meler	İzmir
Alper Ulusoy	İzmir
Kutluhan Bilgiç	İzmir
Abdülkadir Bitigen	Kayseri
Barış Şimşek	Trabzon
Bülent Birincioğlu	Trabzon

Süper Lig Yardımcı Hakem Listesi

Serkan Çimen	Ankara	Bülent Gökçü	İstanbul
Fevzi Demirhan	Ankara	Bahattin Duran	İstanbul
Serkan Olguncan	Ankara	Süleyman Özay	İstanbul
Mehmet Cem Satman	Ankara	Erkan Akbulut	İstanbul
Erdoğan Sezertam	Ankara	Kerem Ersoy	İstanbul
Serdar Akçer	Antalya	Mustafa Emre Eyisoy	İstanbul
Hakan Yemişken	Bursa	Ekrem Kan	İzmir
Ali Saygın Ögel	Bursa	İbrahim Bozbey	İzmir
Osman Gökhan Bilir	Denizli	Baki Tuncay Akkın	İzmir
İsmail Şencan	Eskişehir	Serkan Gencerler	İzmir
Mehmet Cem Hanoğlu	Hatay	İlker Takpak	İzmir
Aleks Taşcıoğlu	İstanbul	Cevdet Kömürcüoğlu	İzmir
Esat Sancaktar	İstanbul	Oğuz Terzi	Kastamonu
Serkan Ok	İstanbul	Asım Yusuf Öz	K.Maraş
Tarık Ongun	İstanbul	Mustafa Savranlar	Kayseri
Yusuf Bozdoğan	İstanbul	İlyas Emektar	Kayseri
Orkun Aktaş	İstanbul	Volkan Narinç	Manisa
Kemal Yılmaz	İstanbul	Uygar Bebek	Ordu
Erdem Bayık	İstanbul	Samet Çiçek	Ordu
Arkin Akgöl	İstanbul	Samet Çiçek	Samsun
Ceyhan Sesigüzel	İstanbul	Mehmet Metin	Trabzon
Alpaslan Dedeş	İstanbul	Serdar Diyadin	Trabzon

A Klasman Hakem Listesi

Caner Ak	Adana	Murat Özcan	İstanbul
Mehmet Emre Atasoy	Ankara	Emre Malok	İstanbul
Mustafa İlker Coşkun	Ankara	Onur Karabaş	İstanbul
Özgüç Türkalp	Ankara	Deniz Ateş Bitnel	İstanbul
Sarper Barış Saka	Antalya	Hakan Ceylan	İzmir
Mustafa Öğretmenoğlu	Antalya	Emre Altun	Kayseri
Oktay Taş	Eskişehir	Koray Gençerler	Manisa
Hasbi Dede	Giresun	Çağatay Şahan	Manisa
Özkan Çeliker	Hatay	Erkan Engin	Sakarya
Süleyman Abay	İstanbul	Abdullah Yılmaz	Trabzon

A Klasman Yardımcı Hakem Listesi

Murat Temel	Adana	Mehmet Yıldırım	İstanbul
Osman Karakaş	Ankara	Mehmet Kapluhan	İstanbul
Soner Maraş	Ankara	Candaş Erbil	İstanbul
Özgür Ertem	Ankara	Hüsnü Emre Çelimli	İzmir
Önder Yılmaz	Ankara	Baran Eraslan	İzmir
Mustafa Sönmez	Ankara	Ahmet Şimşek	İzmir
Engin Erdem	Ankara	Gökmen Baltacı	İzmir
Murat Ergin Gözütok	Antalya	Sezgin Çınar	İzmir
Kamil Çetin	Aydın	Ata Yıldırım	Malatya
Ahmet Ayaz	Balıkesir	Cumhuriyet Altay	Manisa
Bilal Gölen	Balıkesir	İbrahim Çağlar Uyarcan	Manisa
Ömer Tevfik Özkoç	Gaziantep	Gökhan Memişoğlu	Muğla
Emin Yıldırım	Hakkari	Mehmet Kısıl	Rize
Cemal Bingöl	İstanbul	Barış Yüksektepe	Sivas
Bahtiyar Birinci	İstanbul	Muhammet Yumak	Trabzon
Mehmet Salih Mazlum	İstanbul	Abdullah Bora Özkara	Trabzon
Oktay Önge	İstanbul	Deniz Turgut	Uşak
Gökmen Olgaç	İstanbul	Seyfettin Ünal	Van

B Klasman Hakem Listesi

Bilal Köseoğlu	Amasya	Ferhan Kestanlıoğlu	İzmir
Kadir Sağlam	Ankara	Yiğit Arslan	İzmir
Erkan Özdamar	Ankara	Levent Balcı	İzmir
Yiğit Peşin	Ankara	Yaşar Can Temizel	İzmir
Eser Birinci	Ankara	Hakan Akmısır	İzmir
Gürel Uzuner	Ankara	Hasan Avcı	İzmir
Murat Erdoğan	Antalya	Ali Karatutlu	K.Maraş
Burak Şeker	Antalya	Alper Çetin	Kocaeli
Bahattin Şimşek	Aydın	Deniz Küçük	Kocaeli
Seser Tuna	Balıkesir	Hasan Ertuğ	Konya
Yavuz Çetin	Batman	Öner Fırat	Malatya
Murat Türkoğlu	Bayburt	Tolga Kadaz	Manisa
Ali Şansalan	Çanakkale	Ali Adıgüzel	Mersin
Celal Bayraklı	Çorum	Ali Zağlı	Muğla
Adem Elgörmüş	Diyarbakır	Volkan Şeker	Ordu
Şeref Taştan	Isparta	Bülent Çenet	Osmaniye
Çağdaş Altay	İstanbul	Atilla Karaoğlu	Sakarya
Mert Güzenge	İstanbul	Ercan Hellaç	Samsun
Mustafa Kürşat Filiz	İstanbul	Yakup Bakır	Sivas
Serdar Akkoçoğlu	İstanbul	Erdem İren	Şanlıurfa
Serkan Ergün	İstanbul	Ramazan Keleş	Trabzon
Burak Taşkınsoy	İstanbul	Yasin Kol	Trabzon
Selim Özen	İstanbul	Veli Karakaya	Uşak
Erdoğan Özkaya	İstanbul	Tugay Kaan Numanoglu	Yalova
Serhad Ürkmez	İstanbul		

ŞAŞIRTMAK DOĞASINDA VAR

YENİ
HYPERVENOM

Demokrasinin Yanındayız

Türkiye Futbol Federasyonu, 15 Temmuz'daki darbe kalkışmasına sessiz kalmayarak demokrasi cephesindeki yerini aldı. Dahe kalkışmanın ilk saatlerinde tepkisini ortaya koyan Türkiye Futbol Federasyonu, yaptığı yazılı açıklamada, "Türkiye Futbol Federasyonu

olarak bugün akşam saatlerinde başlayan askeri kalkışmanın, modern bir demokrasiyle yönetilen Türkiye Cumhuriyeti'nde asla kabul edilemez olduğuna ve Türkiye Cumhuriyeti'nde halkımızın iradesi üstünde bir güç olamayacağına inanıyor, bu-

günün demokrasiye inanma ve sahip çıkma günü olduğunu tüm benliğimizle haykırıyoruz. Milletimizin bu önemli günde demokrasiye sahip çıkacağına güveniyor ve bu uğurda mücadele veren tüm kurumlarımıza görevlerinde muvaffakiyetler diliyoruz.

Cumhurbaşkanımız Erdoğan'a ziyaret

Cumhuriyet ve demokrasimize karşı 15 Temmuz'da yapılan hain darbe girişimi sonrası Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, TFF Başkanı Yıldırım Demirören ile beraberindeki spor ve sanat camiasının önde gelen isimlerini

kabul etti. Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'nde basına kapalı gerçekleştirilen kabulde, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, TFF 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, Kulüpler

Birliği Vakfı ve İstanbul Başakşehir Futbol Kulübü Başkanı Göksele Gümüşdağ, A Millî Takım oyuncusu Arda Turan, Millî Takım eski oyuncusu ve spor yorumcusu Rıdvan Dilmen ile bazı sanatçı ve televizyoncular hazır bulundu.

GOLLER CEPTE İLE GOLLERİ ANINDA İZLEMEN NE GÜZEL ŞEY!

GC YAZ 2222'YE GÖNDER,
UYGULAMAYI ÜCRETSİZ İNDİR!

SPOR TOTO SÜPER LİG İLETİŞİM VE
MİLLÎ TAKIMLAR ANA SPONSORU

Plaj Futbolu Milli Takımı B Ligi Süper Finalleri'nde

Plaj Futbolu Milli Takımı, Avrupa Plaj Futbolu B Ligi Elemeleri 2. Grup'taki maçlarını ikinci sırada tamamlayıp en iyi üç grup ikincisi arasında yer alarak B Ligi Süper Finallerine yükseldi. İspanya'nın güneybatısındaki Pontevedra bölgesine bağlı Sanxenxo'da düzenlenen grup maçlarının ilkinde Andorra ile karşılaşan Milli Takımımız, rakibini Cem Keskin (2), Barış Terzioğlu, Erkan Anzaflıoğlu ve Recep Demir'in golleriyle 5-2 yendi.

Takımımızın ikinci rakibi ise Andorra'yı 5-1 yenen İngiltere'ydi. Normal süresi 1-1 biten müsabakada grup birincisini belirlemek için penaltı atışlarına gidildi. Penaltılarda 4-2 üstünlük sağlayan İngiltere birinci olurken, grubu ikinci sırada tamamlayan Plaj Futbolu Milli Takımımız, en iyi üç grup ikincisi arasında yer alarak, Ağustos ayında İtalya'nın Catania şehrinde düzenlenecek Avrupa Plaj Futbolu B Ligi Süper Finalleri'ne yükseldi. Adil Müf-

tüoğlu'nun teknik direktörlüğünü yaptığı Milli Takımımız şu oyuncularla oluştu: Yasin Bağcı, Semih Türkmen, Erkan Akbal (ÖZ-BA Yapı İnşaat), Erkan Anfaflıoğlu, Volkan Yeşilirmak, Ferit Yücel Ergün, Seyit Ahmet Süer, Barış Terzioğlu, Cem Keskin, Yağızcan Görgülü, Mehmet Aşlamacı, Kerem Sinç (ARMH Antalyaspor), İsmail Turhan (Arsuz Belediye), Recep Demir (Seferihisar CittaSlow)

Brezilya Temsilciler Meclisi'nden TFF'ye ziyaret

Brezilya Temsilciler Meclisi Spor Komitesi Başkanı, Milletvekili Cesar Halum ve beraberindeki heyet Türkiye Futbol Federasyonu'nun Beykoz-Riva'da yer alan Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'ni ziyaret etti. TFF Birinci Başkanvekili Servet Yardımcı tarafından ağırlanan heyet, ziyaretleri sırasında TFF Müzesi ve tesisi gezme fırsatı da buldu. Ziyarete iki ülke arasında futbol işbirliklerinin artırılması konusunda çalışmaların sürdürülmesi konusunda fikir birliğine varıldı. Cesar Halum'un ve beraberindeki heyete ziyaretleri sonrası Milli Takım forması takdim edildi.

İşitme Engelliler Milli Takımı dünya şampiyonu oldu

Türkiye Futbol Federasyonu'nun "Türkiye Futbol Oynuyor" projesi kapsamında destek verdiği İşitme Engelliler Erkek Millî Futbol Takımı, dünya şampiyonu oldu. İtalya'nın ev sahipliğinde 19 Haziran'da başlayan ve 16 takımın katıldığı şampiyonanın finalinde Almanya'yı 2-1 yenen ay-yıldızlı ekibimiz, üst üste ikinci kez dünya şampiyonluğuna ulaştı. Eboli kentindeki Dirceu Stadı'nda oynanan ve normal süresi 1-1 eşitlikle sonuçlanan karşılaşmada

Millî Takımımızın gollerini 77. dakikada Mehmet Sert ve 118. dakikada Murat Şimşek kaydederken, Almanya'nın golünü 85. dakikada David Black attı. İşitme Engelliler Erkek Millî Futbol Takımımız, 2012'den sonra 2016 yılında da dünya şampiyonu olma başarısı gösterdi. Türkiye, üçüncü kez düzenlenen şampiyonada 2008 yılında da final oynamıştı. İşitme Engelliler Millî Takımımız, grup aşamasında İsveç ve Suudi

Arabistan'ı 2-1'lik skorlarla mağlup edip, Arjantin'le 1-1 berabere kalarak grup liderliğini elde etmiş ve çeyrek finale yükselmişti. Çeyrek finalde Mısır'ı normal süresi 0-0 eşitlikle sona eren karşılaşmanın uzatmalarında 1-0 mağlup ederek yarı finale çıkan millîlerimiz, yarı finalde Rusya'yı 1-0 yenerek adını finale yazdırmıştı. Şampiyonanın üçüncülük maçında ise Rusya, Arjantin'i 5-1 yendi.

Hasan Doğan'ı saygıyla andık

Türkiye Futbol Federasyonu, merhum başkanlarından Hasan Doğan'ı rahmetle yadetti. EURO 2016'da yarı finallerin oynandığı 7 Temmuz günü TFF'den yapılan açıklamada şu ifadeler yer aldı:

"UEFA Avrupa Şampiyonası'nda yarı finallerin oynandığı bugünlerde Türkiye Futbol Federasyonu olarak merhum başkanımız Hasan Doğan'ı saygı ve rahmetle anıyoruz. UEFA EURO 2008'de A Millî Takımımızın zaferleri sırasında protokol tribününde yaşadığı sevinçlerle anımsadığımız Başkan Hasan Doğan'ı 8 yıl önce bugünlerde ebediyete uğurlamıştık. Bilindiği üzere merhum Hasan Doğan'ın adı, Türkiye Futbol Federasyonu tarihinin en önemli projeleri

arasında yer alan Riva'da kurulu Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'ne verilmişti.

Hasan Doğan'ın hayatı

14 Şubat 2008 tarihinde Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı olarak seçilen Hasan Doğan, 15 Mart 1956'da Kastamonu'nun Abana ilçesinde doğdu. İlk, orta ve lise tahsilini İstanbul'da yapan Doğan, 1979 yılında Yıldız Teknik Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümünü bitirdikten sonra 1979-1980'de İngiltere'de lisan eğitimi aldı. 1981-1988 arası Koç Holding bünyesindeki Beldesan firmasında pazarlama koordinatörü olarak görev alan Doğan, 1988 yılında kurucusu olduğu Ramsey'in genel müdürlüğü

görevini üstlendi. Aysel Doğan ile evli olan ve Zeynep ile Selim adlı iki çocuğu bulunan Hasan Doğan, Ramsey GİY. San. Tic. A.Ş. yönetim kurulu üyeliği, Gürmen GİY. San. Tic. A.Ş. yönetim kurulu üyeliği, Kip-Teks Konf. İmalat Paz. San. Tic. A.Ş. yönetim kurulu başkanlığı, Star Medya Yayıncılık yönetim kurulu üyeliği görevlerini yürütüyordu. Doğan, Levent Bıçakçı'nın Futbol Federasyonu Başkanı olduğu dönemde federasyonda başkanvekili olarak görev almıştı. Hasan Doğan'ın bu görevleri dışında, İstanbul Sanayi Odası Meclisi, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Sanayi Konseyi, Boks Federasyonu Yönetim Kurulu üyelikleri bulunuyordu.

Gençler kategorilerinde başarılı amatör kulüpler belli oldu

Türkiye Futbol Federasyonu'nun 2015-2016 sezonunda U19, U17, U16, U15, U14 ve U13 takımlarının katılımıyla düzenlenen Türkiye Şampiyonaları'nda en başarılı amatör kulüpler belirlendi.

2015-2016 sezonu gençler kategorilerinde 9254 takım yerel liglere katıldı. Bu takımlardan illerinde dereceye giren 701 takım ise Türkiye Şampiyonaları'na katılma hakkı elde etti. 12 Mart-1 Temmuz 2016 tarihleri arasında düzenlenen Türkiye Şampiyonaları'nda her kategoride ilk dörde giren takımlar şöyle:

U19 TÜRKİYE ŞAMPİYONASI
Türkiye Birincisi: Feriköyspor (İstanbul)

Türkiye İkincisi: Seyhan Belediyespor (Adana)

Türkiye Üçüncüsü: Kadıköyspor (Samsun)

Türkiye Dördüncüsü: TSE Arabayatağıspor (Bursa)

U17 TÜRKİYE ŞAMPİYONASI
Türkiye Birincisi: Muratpaşa Belediyespor (Antalya)

Türkiye İkincisi: Kadıköyspor (Samsun)

Türkiye Üçüncüsü: Bağlarbaşıspor (İstanbul)

Türkiye Dördüncüsü: Amed Sportif (Diyarbakır)

U16 TÜRKİYE ŞAMPİYONASI
Türkiye Birincisi: Kadıköyspor (Samsun)

Türkiye İkincisi: Çiftlikköy Adonisspor (Mersin)

Türkiye Üçüncüsü: Damlaspor (İstanbul)

Türkiye Dördüncüsü: Manavgat

Belediyespor (Antalya)

U15 TÜRKİYE ŞAMPİYONASI
Türkiye Birincisi: Akdeniz Belediyespor (Mersin)

Türkiye İkincisi: Kadıköyspor (Samsun)

Türkiye Üçüncüsü: Küçükköyspor (İstanbul)

Türkiye Dördüncüsü: İkitellispor (İstanbul)

U14 TÜRKİYE ŞAMPİYONASI
Türkiye Birincisi: DSİ (Antalya)

Türkiye İkincisi: Amed Sportif (Diyarbakır)

Türkiye Üçüncüsü: Bağlarbaşıspor (İstanbul)

Türkiye Dördüncüsü: Kadıköyspor (Samsun)

U13 TÜRKİYE ŞAMPİYONASI
Türkiye Birincisi: Trabzonspor

Türkiye İkincisi: Fenerbahçe

Türkiye Üçüncüsü: Altınordu

Türkiye Dördüncüsü: Antalyaspor

En çok puanı Samsun Kadıköyspor aldı.

Gençler kategorilerinde illerinde dereceye girerek 2015-2016 sezonu Türkiye Şampiyonasına katılma hakkı kazanan amatör takımlar arasında TFF Amatör İşler Kurulunca yapılan puanlama sonunda altyapı kategorilerinde 100 ve üzeri puan alan 2015 - 2016 sezonunun en başarılı 12 amatör spor kulübü belirlendi.

Puanlamada herhangi bir kategoride Türkiye Şampiyonalarının 1. kademesine katılma 10, 2. kademesine katılma 20, ilk

dörde kalarak finalist olan takımlardan Türkiye dördüncüsüne 40, Türkiye üçüncüsüne 50, Türkiye ikincisine 60 ve Türkiye birincisine 80 puan verildi.

Yapılan puanlama sonunda Samsun Kadıköyspor 6 altyapı kategorisinin 5'inde ilinde dereceye girerek Türkiye Şampiyonalarına katılma hakkı kazandı. Katıldığı 5 kategorinin beşinde de birinci ve ikinci kademe müsabakalarını geçerek finalist olan Kadıköyspor, U14 kategorisinde Türkiye Dördüncüsü, U19 kategorisinde Türkiye Üçüncüsü, U15 ve U17 kategorisinde Türkiye İkincisi ve U16 kategorisinde Türkiye Birincisi olarak toplamda almış olduğu 440 puan ile 2015-2016 sezonunun altyapıda en başarılı amatör spor kulübü oldu. İstanbul Bağlarbaşıspor 190 puan ile en başarılı ikinci kulüp olurken, Mersin Akdeniz Belediyespor 170 puan ile en başarılı üçüncü kulüp, Bursa TSE Arabayatağıspor 160 puan ile dördüncü, Antalya Muratpaşa Belediyespor 150 puanla beşinci, Adana Seyhan Belediyespor 140 puanla altıncı, Diyarbakır DSİ Spor 130 puanla yedinci, İstanbul Damlaspor ve Mersin Çiflikköy Adonisspor 120'şer puanla sekizinci ve dokuzuncu, İstanbul Feriköyspor ve Antalya DSİ Spor 110'ar puanla onuncu ve onbirinci, İstanbul Küçükköyspor 100 puanla onikinci olma başarısını gösterdi.

ONLINE MAGAZA

Türkiye'nin en önemli değerlerinden birisi, tüm ülkeyi peşinden koşturarak, zaferleriyle coştığımız Milli Takımımızın ürünlerine uygun fiyata herkesin ulaşabilmesi için Türkiye Futbol Federasyonu olarak 2014 yılının sonlarına doğru bir online mağaza açtık.

eshop.tff.org adresinden ulaşabileceğiniz bu mağazadan Milli Takım'la ilgili pek çok ürünü görebilir ve satın alabilirsiniz.

Bu sitede yaptığımız perakende satışların yanı sıra Milli Takım ürünlerini satmak isteyen kurum ve kuruluşlara özel kampanyalarımızın mevcut olduğunu da belirtmek isteriz.

Amacımız Milli Takım ürünlerini tüm futbolseverlerin ulaşabileceği noktalara götürmek, bunun yanı sıra Milli Takım ürünlerini ülkemizin turistik değer taşıyan ürünleri arasına sokarak Türkiye'den götürülecek hediyeler arasında yer etmesini sağlamaktır.

En önemli hedef ise önümüzdeki yıllar içerisinde Milli Takım formamızın dünyanın en çok satılan Milli Takım formaları arasında yer edinmesini sağlamaktır.

Bu yolculuğumuzda sizlerin desteklerine ihtiyaç duyuyoruz.

Satış noktalarınızda Milli Takım ürünlerimize yer vermek, kataloglarınıza koymak ve stoklarınızda bulundurmak isterseniz urunsatis@tff.org adresine mail yollamanız yeterli olacaktır. Biz sizleri arayacak ve ürünlerimizle ilgili bilgilendireceğiz.

Destekleriniz için şimdiden teşekkür eder, saygılarımızı sunarız.

Türkiye Futbol Federasyonu

ÖZEL
KOLEKSİYON

<http://eshop.tff.org>

U13 Türkiye Şampiyonu Trabzonspor

Konya'da oynanan 2015-2016 sezonu U13 Türkiye Şampiyonası finallerinde Trabzonspor şampiyon oldu.

Türkiye genelinde 1678 takımın katıldığı U13 yerel liglerinde mücadele eden takımlar arasında ilerinde başarılı olan 68 ilden 117 takımın katılımıyla 11 Haziran 2016 tarihinde başlatılan şampiyonanın birinci ve ikinci kademe

müsabakaları sonunda Altınordu, Antalyaspor A.Ş, Fenerbahçe A.Ş ve Trabzonspor A.Ş takımları final oynamaya hak kazandı.

Final müsabakaları Konya'da 30 Haziran - 1 Temmuz 2016 tarihlerinde oynandı. İlk gün oynanan yarı final müsabakalarının galipleri olan Fenerbahçe ve Trabzonspor takımlarının oynadıkları final maçını 2-1 kazanan Trab-

zonspor, U13 Türkiye Şampiyonu oldu. Fenerbahçe Türkiye ikincisi olurken, Antalyaspor'u 3-2 yenen Altınordu Türkiye üçüncüsü oldu. Türkiye Şampiyonasında dereceye giren takımlara kupa ve maddiyalarını TFF Genel Sekreter Yardımcısı Adnan Ersan, TASKK Başkan Yardımcısı Remzi Ay ve Konya ASKF Başkan Yardımcısı Mehmet Günbaş törenle verdi.

BU DÜNYA BİZİM

İŞİMİZİ YAPARKEN MUTLU ETMEYİ VE MUTLU OLMAYI ÖNEMSIYORUZ.

Gelecek nesillere daha yaşanabilir bir dünya bırakabilmek için sürdürülebilirlik ilke ve hedeflerimizi belirledik. Detaylı bilgi için www.surdurulebilirlik.ulker.com.tr adresini ziyaret edin.

ÜLKER
MUTLULUK HER YERDE

Bu yol yıldızların yolu...

Ay Yıldızlılar ile yolculuğumuz 1996 yılında başladı.
O günden bugüne tam 20 yıldır, Millilerimiz ile her mücadeleye birlikte çıktık.
Bundan sonra da Millilerimiz'in yanında olmaya devam edeceğiz.

 /MercedesMilliTakimlar

 /MBMilliTakimlar

Mercedes Benz

